

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน
ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมนึก เลิศแก้ว

26 ม.ค. 2558

347696

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบัญชี

คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา

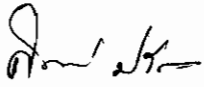
เมษายน 2556

ลิขสิทธิ์นี้เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

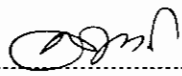
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ สมนึก เลิศแก้ว ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

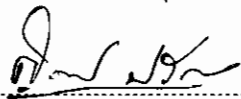
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ดร.สมศักดิ์ ประถมศรีเมฆ)

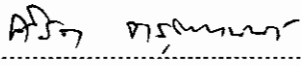
 อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ดร.ศิลปชัย ปวีณพงษ์พัฒน์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

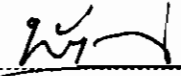
 ประธาน
(รองศาสตราจารย์สุชาติ เหล่าปรีดา)

 กรรมการ
(ดร.ศิลปชัย ปวีณพงษ์พัฒน์)

..... กรรมการ
(ดร.สมศักดิ์ ประถมศรีเมฆ)

 กรรมการ
(ดร.ศิริดา จารุดกานนท์)

คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยวอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี ของมหาวิทยาลัยบูรพา

 คณบดีคณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชณี นนทศักดิ์)

วันที่ 10 เดือน เมษายน พ.ศ. 2556

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ดร. สมศักดิ์ ประถมศรีเมฆ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และดร. ศิลป์ชัย ปวีณพงษ์พัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียด ถี่ถ้วน และเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ตลอดจนคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ที่ได้กรุณาเพิ่มเติมและแก้ไขจนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ได้ให้การอบรม สั่งสอน ดูแลเอาใจใส่ และคอยเป็นกำลังใจให้ในทุก ๆ เรื่อง และขอกราบขอบพระคุณนายกสภามหาวิทยาลัยคาปี อธิการบดี มหาวิทยาลัยคาปี ที่ให้การสนับสนุนส่งเสริมให้ทุนการศึกษาในครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูแด่เวทิตาแต่บุพการี บูรพาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษาและประสบความสำเร็จมาจนตราบนานเท่าทุกวันนี้

สมนึก เลิศแก้ว

48920485: สาขาวิชา: การบัญชี: บช.ม. (การบัญชี)

คำสำคัญ: มาตรฐานการบัญชีไทย/ นโยบายบัญชี/ หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน/ กำไรสะสม
 สมนึก เลิศแก้ว: ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สิน
 ผลประโยชน์ของพนักงานตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่ง
 ประเทศไทย (FACTORS INFLUENCING THE SELECTION OF ACCOUNTING CHOICES
 RELATED TO THE EMPLOYEE BENEFITS LIABILITIES AN CREDENCE FROM THE
 STOCK EXCHANGE OF THAILAND) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: สมศักดิ์ ประถมศรีเมฆ,
 Ph.D., ศิลป์ชัย ปวีณพงษ์พัฒน์, Ph.D. 84 หน้า. ปี พ.ศ. 2556.

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของ
 พนักงานตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์
 ของพนักงานต่อการเลือกนโยบายการบัญชี ได้แก่ ความสามารถของกำไรในการอธิบายหลักทรัพย์
 ราคาหลักทรัพย์ สัดส่วนหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์รวม อัตราผลตอบแทนจาก
 สินทรัพย์และขนาดของบริษัทกับการเลือกใช้นโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน
 และศึกษาผลกระทบที่มีต่อการอธิบายราคาหลักทรัพย์จากการการเลือกใช้นโยบายบัญชีการรับรู้
 หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่ง
 ประเทศไทยในช่วงปี พ.ศ. 2550-2554 โดยจำแนกตามลักษณะของการเลือกใช้นโยบายบัญชีเกี่ยวกับการ
 การรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ปรับกำไรสะสม จำนวน
 ทั้งสิ้น 284 บริษัท และกลุ่มที่ 2 คือ ไม่ปรับกำไรสะสม จำนวนทั้งสิ้น 62 บริษัท รวมเป็น 346 บริษัท
 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา เพื่อบรรยายลักษณะตัวอย่างที่ศึกษา เป็น
 ค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์
 ความถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression Analysis)

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายการบัญชีการรับรู้หนี้สิน
 ผลประโยชน์ของพนักงานที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ สัดส่วนหนี้สินผลประโยชน์
 ของพนักงานต่อสินทรัพย์รวมขนาดของบริษัท และการเลือกใช้นโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สิน
 ผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกันมีผลกระทบต่ออธิบายราคาหลักทรัพย์แตกต่างกัน
 ส่วนความสามารถของกำไรในการอธิบายราคาหลักทรัพย์และอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์เป็น
 ปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานที่แตกต่างกัน

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3-1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา.....	32
3-2 กลุ่มตัวอย่างตามการเลือกนโยบายบัญชี.....	33
4-1 สรุปสถิติเบื้องต้นของกิจการที่เกี่ยวข้องกับรายการหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน ...	40
4-2 สรุปค่าสถิติของข้อมูลและตัวแปรที่นำมาศึกษา.....	41
4-3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์.....	43
4-4 ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบความเหมาะสมของการทดสอบความสัมพันธ์ของ ตัวแปรต้นและตัวแปรตาม.....	45
4-5 ทดสอบความเหมาะสมของ Model	46
4-6 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระ โดยใช้เทคนิค การวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก	47
4-7 ร้อยละของการพยากรณ์ถูกต้องของสมการถดถอย โลจิสติก.....	48
4-8 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างราคา หลักทรัพย์กับมูลค่าตามบัญชี กำไรต่อหุ้น และหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน ต่อหุ้นของกลุ่มบริษัทจดทะเบียนที่เลือกปรับหนี้สินผลประโยชน์พนักงานกับ กำไรสะสม	53
4-9 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างราคา หลักทรัพย์กับมูลค่าตามบัญชี กำไรต่อหุ้นและหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน ต่อหุ้นของกลุ่มบริษัทที่เลือกไม่ปรับหนี้สินผลประโยชน์พนักงานกับกำไรสะสม.....	54
4-10 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยในการเลือกปรับกำไรสะสมและการไม่เลือกปรับกำไรสะสม ของตัวแปรทั้งหมดในการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ ของพนักงาน	56
4-11 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย.....	57

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
2-1 การบันทึกค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน	14

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 ซึ่งถือเป็นกฎหมายที่มีความสำคัญต่อวิชาชีพบัญชี โดยเฉพาะในมาตรา 20 ได้กำหนดให้การจัดทำบัญชีของกิจการต้องเป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี การบังคับใช้ พรบ. การบัญชีฯ ดังกล่าวย่อมมีผลกระทบต่อผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี ผู้ทำบัญชี ตลอดจนบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบัญชีต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีของสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งเป็นองค์กรที่มีหน้าที่ในการกำหนดกำหนดมาตรฐานการบัญชีของไทย (Thai Accounting Standards: TAS) และมาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทย (Thai Financial Reporting Standard: TFRS) ใช้สำหรับธุรกิจในประเทศไทย โดยได้ทำการพัฒนาและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีของประเทศไทยให้สอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (International Financial Reporting Standards: IFRSs) อันส่งผลให้งบการเงินของกิจการในประเทศไทยมีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล มาตรฐานการบัญชีแสดงถึงกฎเกณฑ์และวิธีปฏิบัติทางการบัญชีที่ไม่ว่าผู้ปฏิบัติจะเป็นผู้สอบบัญชีผู้ทำบัญชี ผู้บริหารควรรับทราบและนำมาปฏิบัติให้สอดคล้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อให้ได้สารสนเทศทางการบัญชีที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงิน

การจัดทำงบการเงินจะต้องเป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่องการนำเสนองบการเงิน งบการเงินต้องแสดงฐานะทางการเงิน ผลการดำเนินงาน และกระแสเงินสดของกิจการและกระแสเงินสดของกิจการ โดยถูกต้องตามที่ควร การแสดงข้อมูล โดยถูกต้องตามที่ควรคือการเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของผลกระทบของรายการบัญชีเหตุการณ์ และเงื่อนไขต่าง ๆ ตามคำนิยามและเกณฑ์การรับรู้รายการสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้ในแม่บทการบัญชี การนำเสนองบการเงินซึ่งได้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีและมีการเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมให้เหมาะสมแก่กรณีถือได้ว่างบการเงินนั้นนำเสนอข้อมูล โดยถูกต้องตามที่ควร งบการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชีต้องเปิดเผยถึงการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินอย่างชัดเจน

ผลจากการวิจัยทางการบัญชีในอดีตแสดงให้เห็นว่าข้อมูลทางการบัญชีในงบการเงินนั้นมีคุณค่าและมีความสำคัญในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุน โดยนำแนวคิดและทฤษฎีมาประยุกต์ใช้กับการศึกษาความมีคุณค่าของข้อมูลทางการบัญชี เพื่ออธิบายปรากฏการณ์

จากการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต มีผลกระทบต่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจของผู้ใช้รายงานทางการบัญชี การรายงานข้อมูลดังกล่าวก็จะส่งผลกระทบต่อตัดสินใจทันที และเพื่อพิสูจน์ว่าข้อมูลทางการบัญชีเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจจึงต้องมีการตรวจสอบความเกี่ยวข้องกันระหว่างข้อมูลทางการบัญชีกับปรากฏการณ์บางอย่างที่สามารถสังเกตและวัดค่าได้ เช่น การตอบสนองของราคาหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นผลมาจากนักลงทุนนำข้อมูลทางการบัญชีมาประกอบการตัดสินใจลงทุนในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ผลการวิจัยความมีคุณค่าของข้อมูลทางการบัญชีในงบการเงินที่มีนักลงทุนนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของตลาดหุ้นในต่างประเทศ พบว่านักลงทุนและนักวิเคราะห์หลักทรัพย์รวบรวมข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่ประกาศในตลาดหลักทรัพย์มาใช้ประเมินการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยเฉพาะข้อมูลทางการบัญชีรายการกำไร เมื่อธุรกิจประกาศกำไรจะทำให้ผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์มีปฏิกิริยาตอบสนองต่อข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากราคาปัจจุบันของหลักทรัพย์จะขึ้นอยู่กับกระแสเงินสดหรือเงินปันผลในอนาคตที่นักลงทุนคาดหวังจะได้รับ จึงเป็นเหตุให้นักวิจัยทางบัญชีให้ความสำคัญกับข้อมูลทางการบัญชีรายการกำไรที่นักลงทุนนำมาใช้กำหนดราคาหลักทรัพย์ ต่อมานักวิจัยเริ่มศึกษาความมีคุณค่าของข้อมูลทางการบัญชีในรายการอื่น ๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ รวมทั้งการศึกษาความมีคุณค่าของข้อมูลทางการบัญชีที่เกิดจากการใช้มาตรฐานการบัญชีด้วย สำหรับการศึกษาค่าของข้อมูลทางการบัญชีในตลาดหุ้นของประเทศไทย นักวิจัยต่างสรุปว่าข้อมูลทางการบัญชีมีประโยชน์ต่อการกำหนดราคาหลักทรัพย์ (ปัญญา สัมฤทธิ์ประดิษฐ์, 2545) ผลจากการวิจัยของต่างประเทศและในประเทศ ได้แสดงให้เห็นหลักฐานที่สอดคล้องกันว่าข้อมูลทางการบัญชีในงบการเงินจะให้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ อดีตจะเน้นการศึกษาข้อมูลทางการบัญชีรายการกำไร และข้อมูลทางการบัญชีรายการอื่น ๆ ที่แสดงในงบการเงิน หากมีการศึกษาข้อมูลทางการบัญชีที่เกิดจากการใช้มาตรฐานการบัญชี หรือเกิดจากการเปลี่ยนแปลงวิธีการบันทึกบัญชีที่มีผลต่ออัตราผลตอบแทนในการลงทุนในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจและความต้องการของนักลงทุน อีกทั้งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นตลาดหุ้นที่พยายามเน้นความสำคัญของข้อมูลทางการบัญชีให้มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์เพิ่มมากขึ้น

มาตรการบัญชีของไทยฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน ซึ่งเป็นการแก้ไขของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่สิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2551 (IAS 19: Employee Benefits) เป็นมาตรฐานการบัญชีใหม่ที่สภาวิชาชีพเพิ่งออกประกาศเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553 และให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 เป็นต้นไป โดยกำหนดให้กิจการต้องบันทึกเกี่ยวกับผลประโยชน์ของ

พนักงาน หรือผลตอบแทนที่กิจการให้พนักงานทั้งระยะสั้นและผลประโยชน์ระยะยาว ทั้งนี้กิจการจะต้องทยอยบันทึกภาระหนี้สินและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับผลประโยชน์ของพนักงานหรือผลตอบแทนที่กิจการให้แก่พนักงานในทุกงวดการบัญชีตั้งแต่พนักงานเริ่มทำงานให้กับกิจการ แทนวิธีเดิมที่จ่ายโบนัสครั้งเดียวในงวดการบัญชีที่มีการจ่ายเงินออกไปจริงเท่านั้น ซึ่งหลักการบัญชีใหม่เห็นว่ากิจการควรกระจายค่าใช้จ่ายดังกล่าวออกไปตามช่วงเวลาที่พนักงานได้ทำงานให้กับกิจการ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างค่าใช้จ่ายที่กิจการจ่ายให้กับสิ่งที่กิจการได้รับจากการทำงานของพนักงาน ทำให้งบการเงินที่ได้บันทึกภาระหนี้สินในรายงานฐานะการเงิน และบันทึกค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงานในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสะท้อนข้อเท็จจริงและเป็นไปตามหลักเกณฑ์คงค้าง ซึ่งเป็นหนึ่งในข้อสมมติฐานในการจัดทำงบการเงิน ในปีที่ใช้มาตรฐานฉบับดังกล่าวเป็นครั้งแรกเพื่อการบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้นกับงบการเงินอย่างมีสาระสำคัญ สภาวิชาชีพบัญชีได้กำหนดทางเลือกไว้ 3 แนวทาง คือ 1) ปรับกำไรสะสม ทั้งจำนวน 2) รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายเชิงงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จปี พ.ศ. 2554 ทั้งจำนวน และ 3) ทยอยรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายเชิงงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเฉลี่ย 5 ปี ทั้งนี้จากทั้ง 3 วิธีดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า กิจการมีการเลือกใช้นโยบายบัญชีเป็นไปตามเกณฑ์คงค้างในการจัดทำงบการเงิน คือกิจการรับรู้รายการ โดยการปรับกำไรสะสม (ส่วนของเจ้าของ) และรับรู้เป็นค่าใช้จ่าย (ไม่ปรับกำไรสะสม) เพราะเดิมมาตรฐานบัญชีของไทยจะรับรู้ค่าใช้จ่ายในเรื่องของการจ่ายผลประโยชน์พนักงานก็ต่อเมื่อได้จ่ายเงินแล้วหรือที่เรียกว่า การลงบัญชีตามเกณฑ์เงินสด (Cash Basis) ซึ่งจะแตกต่างกับการลงบัญชีตามเกณฑ์สิทธิ (Accrual Basis) ที่จะต้องรับรู้รายได้หรือค่าใช้จ่ายตามสิทธิที่จะได้รับ หรือภาระผูกพันที่จะต้องชำระเงิน ดังนั้น ปีที่ใช้มาตรฐานฉบับดังกล่าวเป็นครั้งแรก กิจการต้องคำนวณย้อนหลังตั้งแต่วันที่พนักงานแต่ละคนเริ่มทำงาน (Past Services) จนถึงวันที่เริ่มบังคับใช้มาตรฐานฉบับนี้ ซึ่งภาระหนี้สินที่บันทึกจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับจำนวนพนักงานและอายุงานของพนักงานที่กิจการมีอยู่

การบังคับใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 ในครั้งนี้ถือเป็นโอกาสสำคัญที่จะศึกษาถึงสาเหตุที่มีต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชี ตลอดจนศึกษาถึงผลกระทบของการนำเสนอข้อมูลในงบการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ เนื่องจากกิจการจดทะเบียนทั้งหมดในตลาดหลักทรัพย์ ต่างต้องมีการประมาณการหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานพร้อม ๆ กัน ในปี พ.ศ. 2554 ตลอดจนมีการเลือกใช้นโยบายบัญชีที่แตกต่างกันเหตุการณ์ครั้งนี้จึงก่อให้เกิดห้องทดลองเสมือนที่ใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับการนำเสนอข้อมูลในทางเลือกที่แตกต่างกัน

จากที่กล่าวมาข้างต้น การใช้มาตรฐานฉบับดังกล่าวเป็นครั้งแรกเปิดโอกาสให้บริษัทสามารถเลือกใช้นโยบายบัญชีที่แตกต่างกัน ขอมส่งผลกระทบต่องบการเงินที่แตกต่างกัน งานวิจัยฉบับนี้จึงต้องการศึกษาถึงผลกระทบของการเปิดโอกาสในการเลือกวิธีปฏิบัติทางการบัญชีตามมาตรฐาน

การบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงานว่าปัจจัยที่ทำให้กิจการเลือกทางเลือกในแต่ละทางเลือกมีอะไรบ้างและผู้ลงทุนตอบสนองต่อข้อมูลทางการบัญชีในแต่ละทางเลือกอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 (ปรับปรุง 2552) ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาผลกระทบที่มีต่อการอธิบายราคาหลักทรัพย์จากการการเลือกใช้นโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 (ปรับปรุง 2552) ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานของการวิจัย

จากการศึกษาของ Francis and Schipper (1999) ซึ่งได้ศึกษาความเกี่ยวข้องของข้อมูลในงบการเงินต่อการตัดสินใจของผู้ลงทุนว่าลดลงหรือไม่ โดยได้ตรวจสอบความสามารถของกำไรทางบัญชีและมูลค่าตามบัญชีในการใช้อธิบายการเปลี่ยนแปลงของราคาและผลตอบแทนของหลักทรัพย์ ผลการศึกษาพบว่ามูลค่าตามบัญชีและกำไรทางบัญชีสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงราคาตลาดของหลักทรัพย์ได้เพิ่มขึ้น และจากการศึกษาของ วรศักดิ์ ทูมนานนท์ (2550) ศึกษาผลกระทบที่มีต่อบริษัทจดทะเบียน หากมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายบัญชีเกี่ยวกับการบันทึกเงินลงทุนในบริษัทย่อยและบริษัทร่วมในงบการเงิน เฉพาะกิจการจากวิธีส่วนได้เสียเป็นวิธีราคาทุน ผลจากการศึกษา พบว่าการใช้มาตรฐานการบัญชีเมื่อมีการเปลี่ยนวิธีการบันทึกบัญชีทำให้ผลกระทบต่อกำไร (ขาดทุน) สุทธิของกิจการ

ดังนั้นระดับของกำไร (ขาดทุน) สุทธิ ของกิจการจึงย่อมส่งผลกระทบต่อการสนใจของผู้ลงทุน ซึ่งน่าจะเป็นแรงจูงใจประการสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อทางเลือกนโยบายการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานที่แตกต่างกัน โดยกิจการที่มีระดับของการตอบสนองของราคาหลักทรัพย์ที่มีต่อผลกำไรสูง น่าจะระมัดระวังในการนำเสนอค่าใช้จ่ายที่ทำให้ส่งผลต่อตัวเลขกำไรสุทธิ จึงเป็นที่มาของสมมติฐานนี้

H_1 ความสามารถของกำไร ในการอธิบายราคาหลักทรัพย์มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

ตามแนวคิด ทฤษฎีการบัญชีผลประโยชน์ (Positive Accounting Theory) ของ Watts and Zimmerman (1986) ซึ่งพบว่าบริษัทที่มีอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสูงย่อมมีแนวโน้มที่จะ

รับวิธีปฏิบัติทางบัญชีที่ช่วยเพิ่มผลกำไรและฐานะของสินทรัพย์ในงวดปัจจุบันมาใช้โดยคำนึงถึงผลเสียที่จะมีต่อกำไรที่จะตามมาในอนาคต ทั้งนี้ผลการศึกษาของ ฌ็องวุฒิ ตันติเศรษฐ (2547) เป็นงานชิ้นหนึ่งที่สนับสนุนแนวคิดข้างต้น โดยได้ทำการวิจัยเชิงประจักษ์โดยการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีในการประเมินราคาสินทรัพย์ประเภทที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2541 ผลการวิจัยพบว่า อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้สิน (LEV) มีผลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชี การรับรู้หนี้สิน ผลประโยชน์ของพนักงานเกิดจากต้นทุนบริการในอดีต โดยทันที ย่อมส่งผลให้กิจการต้องนำเสนอหนี้สินมูลค่าสูงในงบแสดงฐานะการเงินและลดมูลค่าของส่วนของเจ้าของลง จึงเป็นที่มาของสมมติฐานนี้

H₂ สัดส่วนหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์รวมมีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

ตามแนวคิดของการตกแต่งกำไรเกิดขึ้นเมื่อดุลยพินิจในการเลือกนโยบายบัญชีและวิธีการประมาณทางการบัญชี และในการจัดโครงสร้างรายการค้าที่ใช้เพื่อเปลี่ยนแปลงงบการเงินให้เปลี่ยนไปตามอิทธิพลของเนื้อหาเชิงเศรษฐกิจของรายการหรือผลการดำเนินงานเศรษฐกิจของกิจการ และผลจากการศึกษาของ หนึ่งฤทัย นครพิน (2548) ศึกษาปัจจัยด้านแรงจูงใจในการบริหารในการรับรู้การด้อยค่าของบริษัทที่ไม่ใช่สถาบันการเงินในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีเรื่องการด้อยค่าของสินทรัพย์ของกิจการ ผลการศึกษาพบว่า อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับโอกาสในการรับรู้การด้อยค่าของสินทรัพย์ ดังนั้นจึงคาดหมายว่าหากกิจการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน ก็ย่อมส่งผลให้ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน จึงเป็นที่มาของสมมติฐานนี้

H₃ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

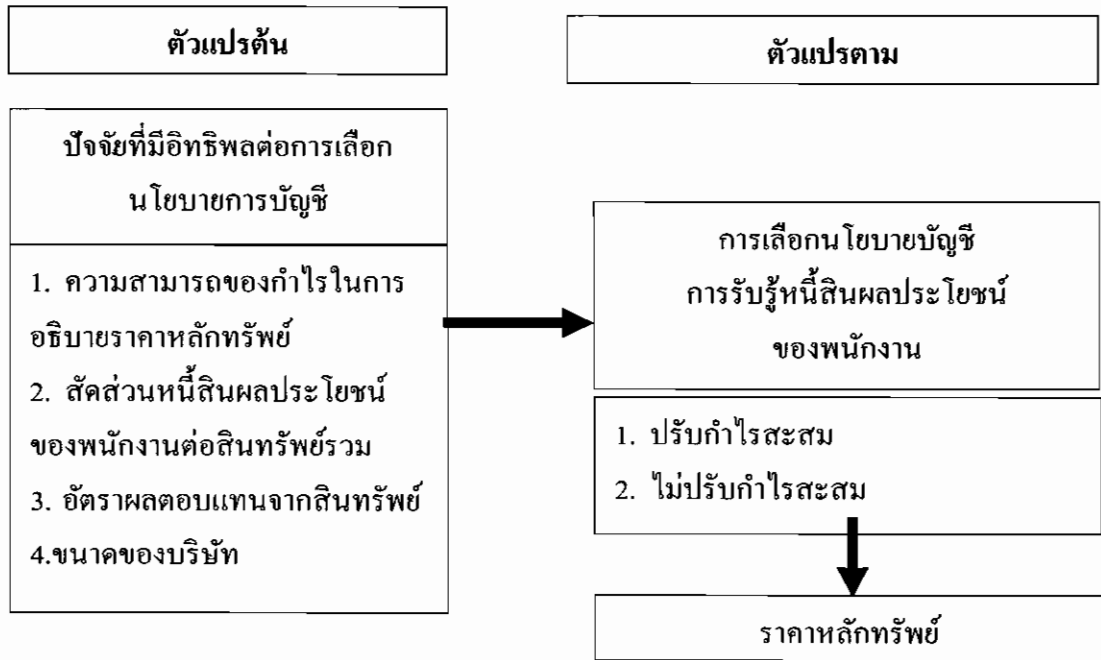
จากการศึกษาของ สิริยา สุขขา (2547) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดคนนโยบายบัญชีการตีราคาสินค้างเหลือของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่าบริษัทขนาดใหญ่และบริษัทขนาดเล็กเลือกใช้นโยบายบัญชีในการตีราคาสินค้างเหลือแตกต่างกัน และจากการศึกษาของวนิดา ประพันธ์ (2549) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชีการบันทึกต้นทุนการกู้ยืม พบว่า ขนาดของกิจการมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชี จึงคาดหมายว่าขนาดของกิจการก็น่าจะมีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน จึงเป็นที่มาของสมมติฐานนี้

H_4 ขนาดของบริษัท มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

จากการศึกษา Francis and Schipper (1999) ได้ศึกษาความเกี่ยวข้องของข้อมูลในงบการเงินต่อการตัดสินใจของผู้ลงทุนว่าลดลงหรือไม่ โดยคณะผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลในตลาดหลักทรัพย์ประเทศสหรัฐอเมริกาตลอดระยะเวลา 42 ปี เริ่มตั้งแต่ ค.ศ. 1952 ถึง 1994 ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสามารถของกำไรทางบัญชีและมูลค่าตามบัญชี ในการใช้อธิบายการเปลี่ยนแปลงของราคาและผลตอบแทนของหลักทรัพย์ โดยศึกษาราคาหลักทรัพย์กับสินทรัพย์และหนี้สิน ผลการศึกษาพบว่าสินทรัพย์และหนี้สินอธิบายการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ได้เพิ่มขึ้น ดังนั้น เมื่อกิจการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์พนักงานเพิ่มขึ้น จึงเป็นไปได้ว่าหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานน่าจะมีผลต่อการอธิบายราคาหลักทรัพย์ได้เพิ่มขึ้น จึงเป็นที่มาของสมมติฐานนี้

H_5 หนี้สินผลประโยชน์พนักงานมีผลกระทบต่ออธิบายราคาหลักทรัพย์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน
2. เป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้งบการเงินและนักลงทุนในการตัดสินใจลงทุนในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
3. สามารถนำข้อมูลไปใช้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจในการศึกษาต่อไป
4. เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลกระทบของนโยบายบัญชีอันเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดมาตรฐานบัญชีของหน่วยงานกำกับดูแลในอนาคต

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) รูปแบบการวิจัยใช้การวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลทางการบัญชีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่เปิดเผยต่อสาธารณะชนเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ที่มีผลต่อประโยชน์ของข้อมูลทางการบัญชี โดยการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression Analysis) และการวัดค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) โดยมีวิธีการศึกษาและรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลทางบัญชีในงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์ของพนักงาน ภายหลังจากผลบังคับใช้ ในปี พ.ศ. 2554
2. ศึกษาข้อมูลราคาหลักทรัพย์จากฐานข้อมูล Set Smart ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รวมทั้งเพิ่มข้อมูลผลประกอบการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในระบบสารสนเทศของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและจากสำนักงานกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550-2554

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาได้มีการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการศึกษาซึ่งประกอบด้วยแนวคิดและผลงานวิจัยดังต่อไปนี้

1. ความหมายของนโยบายการบัญชี
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกใช้นโยบายบัญชี
3. ทฤษฎีผลประโยชน์
4. มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 (ปรับปรุง พ.ศ. 2552) เรื่องผลประโยชน์ของพนักงาน
5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับราคาหลักทรัพย์
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของนโยบายการบัญชี

กิจการจำเป็นต้องตัดสินใจเลือกใช้วิธีการทำบัญชีและนโยบายบัญชี เพื่อบันทึกรายการและจัดเตรียมรายงานทางการเงิน ซึ่งการเลือกใช้วิธีการทำบัญชีและนโยบายบัญชีต่าง ๆ ควรอยู่ในกรอบของหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป และเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลาย นโยบายในการทำรายงานทางการเงินของกิจการเป็นหลักการเฉพาะ และวิธีการนำหลักการไปใช้นั้นขึ้นอยู่กับฝ่ายบริหารของกิจการที่จะนำไปใช้อย่างเหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ เพื่อที่จะแสดงให้เห็นถึงฐานะการเงินของกิจการอย่างแท้จริง และเป็นไปตามมาตรฐานที่ดี

เมธากุล เกียรติกระจาย และศิลปพร ศรีจันทพร (2546) ให้ความหมายของนโยบายบัญชี หมายถึง “มาตรฐานการบัญชีเฉพาะเรื่องและวิธีการใช้มาตรฐานการบัญชี ซึ่งผู้บริหารของกิจการได้ใช้ดุลยพินิจแล้วเห็นว่าเหมาะสมที่สุดสำหรับสถานการณ์นั้น เพื่อแสดงฐานะการเงินกระแสเงินสด ผลการดำเนินงานและการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงินของกิจการ โดยถูกต้องตามที่ควรและได้ทำขึ้นตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป”

ศศิวิมล มีอำพล (2547, หน้า 56) ได้ให้ความหมายว่า นโยบายการบัญชี หมายถึง หลักการ โดยเฉพาะ หลักเกณฑ์ ประเพณีปฏิบัติ กฎเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติที่กิจการใช้ในการจัดทำและนำเสนองบการเงิน โดยนโยบายการบัญชีเป็นหลักการบัญชีที่กิจการเลือกมาใช้ในการบันทึกบัญชี นโยบายการบัญชีจะหมายความรวมทั้งนโยบายการบันทึกบัญชี นโยบายการวัดมูลค่า และรวมถึงนโยบายการเปิดเผยข้อมูล ซึ่งกิจการเลือกมาใช้ในการบันทึกบัญชี นโยบายการบัญชีควรได้รับการ

กำหนดโดย ฝ่ายบริหารให้เหมาะสมกับกิจการในสภาวะการณ์นั้น ๆ นโยบายการบัญชีจะเปิดเผยไว้เป็นส่วนหนึ่ง ในงบการเงิน โดยนโยบายการบัญชีที่กิจการเลือกมาใช้ในการบันทึกบัญชีฝ่ายบริหาร จะเลือกใช้นโยบายการบัญชีที่ต้องทำในงบการเงินเป็นไปตามข้อกำหนดทุกข้อในมาตรฐานการบัญชีและการตีความมาตรฐานการบัญชี

ศิลปพร ศรีจันทเพชร และนิพันธ์ เห็น โสภชัยชนะ (2549, หน้า 1) ได้ให้ความหมายว่า นโยบายการบัญชีหมายถึง วิธีปฏิบัติทางการบัญชีที่ผู้บริหารเลือกใช้และถือปฏิบัติ

สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ (2552) ได้ให้ความหมายในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง พ.ศ. 2552) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด ว่า นโยบายการบัญชี หมายถึง หลักการ หลักเกณฑ์ ประเพณีปฏิบัติ กฎและวิธีปฏิบัติที่ เฉพาะที่กิจการนำมาใช้ในการจัดทำและนำเสนองบการเงิน

Elliott and Elliott (2002, p. 209) ได้ให้ความหมายว่า นโยบายการบัญชี หมายถึง ทางเลือกที่บริษัทคิดว่าเหมาะสมกับบริษัท เช่น การวัดทรัพย์สินด้วยมูลค่ายุติธรรม ปกติการเปิดเผยตามหลักการตามบัญชีจะวัดหรือแสดงด้วยราคาทุน หรือหลักการบัญชีอื่นและการบันทึกบัญชี เช่น บันทึกบัญชีสินค้าคงเหลือด้วยวิธี FIFO หรือวิธีอื่น ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ คิดค่าเสื่อมราคา ด้วยวิธีเส้นตรง หรือวิธีอื่น การเลือกนโยบายการบัญชีบริษัทจะเลือกนโยบายการบัญชีที่บริษัท เห็นว่าเหมาะสมที่สุด

Lawrence (2002 อ้างถึงใน ศศิธร ทับจันทร์, 2553) ได้ให้ความหมายว่า แนวคิดการเปิดเผยเต็มรูป (Full Disclosure Concept) หมายถึง ความต้องการข้อมูล โดยผู้ใช้งบการเงินต้องเปิดเผยในรูปแบบที่เข้าใจได้ ฉะนั้นข้อมูลที่ควรได้รับ ได้แก่ การวัดมูลค่าของสินค้าคงเหลือ วิธีคิดค่าเสื่อมราคา การเปิดเผยมีความสำคัญมากและมีความจำเป็นต่อผลการดำเนินงานในตลาดหลักทรัพย์ การเปิดเผย นโยบายการบัญชีมีผลต่อการขึ้นลงของราคาหลักทรัพย์

Mukherjee and Hanif (2003, p. 19) ได้ให้ความหมายว่า Disclosure of Accounting Policies เป็นการอธิบายหลักเกณฑ์และรายละเอียดของรายการที่แสดงในงบการเงินเพื่อให้เข้าใจงบการเงินและอำนวยความสะดวกในการเตรียมงบการเงิน

จึงสรุปได้ว่า นโยบายการบัญชี หมายถึง วิธีปฏิบัติทางการบัญชีในการวัดมูลค่าและการเปิดเผยรายการในงบการเงิน ซึ่งผู้บริหารของกิจการต้องใช้ดุลยพินิจที่เหมาะสมที่สุด ในการจัดทำและนำเสนองบการเงิน โดยถูกต้องตามที่ควร และจัดทำขึ้นตามหลักการบัญชีรับรองทั่วไป

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกใช้นโยบายบัญชี

Walton and Aert (2006 อ้างถึงใน ฌฐวุฒิ ดันติเศรษฐ, 2547) ได้ให้ความหมายว่า การเลือกใช้นโยบายบัญชี หมายถึง ทางเลือกหรือกฎทางการบัญชีที่คนเชื่อกันว่า วัดได้แม่นยำที่สุด หรือวิธีปฏิบัติทางการบัญชี ซึ่งมีทางเลือกไว้หลายทางเลือก เช่น ในการปฏิบัติจริงอาจมีกฎหรือหลักเกณฑ์แต่ไม่มีทางเลือก หรือมีกฎเกณฑ์และมีทางเลือก 2-3 ทางเลือก แต่ในทางปฏิบัติจริง อาจจะไม่มีกฎเกณฑ์แต่ให้อำนาจในการตัดสินใจเอง

นันทน วิเศษสรรพ (2554) ได้ระบุว่า นโยบายการบัญชีที่บังคับใช้กับบริษัทจดทะเบียนในตลาดทุน อาจกำหนดแนวทางปฏิบัติทางการบัญชีเพียงอย่างเดียว หรือในบางกรณีก็อาจมีแนวทางปฏิบัติที่อาจเลือกได้ ฝ่ายบริหารของบริษัทจะทำการเลือกหรือเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีดังกล่าว เพื่อให้รายงานทางการเงินสามารถแสดงประสิทธิภาพการดำเนินงานและฐานะทางการเงินที่ตรงกับความเป็นจริงได้มากที่สุด โดยมุ่งเน้นความสามารถในการเปรียบเทียบได้ของรายงานทางการเงินส่วนใหญ่แล้ว นโยบายการบัญชีจะมีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูล กิจการอาจจะเลือกหรือเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีตามความสมัครใจ หรือจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีฉบับใหม่ที่มีผลบังคับใช้ มูลเหตุจูงใจในการเลือกหรือเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี และผลของนโยบายบัญชีใหม่จึงเป็นประเด็นที่นักวิจัยทางบัญชีให้ความสนใจและพยายามตรวจสอบมูลเหตุดังกล่าวด้วยการทดสอบปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อ การกำหนดนโยบายการบัญชี และปรากฏการณ์ในตลาดทุนที่เกิดขึ้นหลังจากที่ได้มีการประกาศใช้นโยบายการบัญชีใหม่ ฉะนั้นรายงานข้อมูลทางการเงินของกิจการจึงเป็นสื่อกลางในการให้ข้อมูลแก่ตัวการซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจการ ตัวการเหล่านี้จะใช้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจ ซึ่งการตัดสินใจของตัวการจะส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ที่ตัวแทนจะได้รับ สมมติฐานการวิจัยจึงเกี่ยวกับปัจจัยที่อธิบายพฤติกรรมการกำหนดนโยบายการบัญชีฝ่ายบริหาร รวมทั้งผลที่จะเกิดขึ้นเมื่อได้นานโยบายการบัญชีไปใช้ในทางปฏิบัติ สมมติฐานการวิจัยของงานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็น 3 มิติด้วยกัน มิติแรก เกี่ยวกับต้นทุนตัวแทน (Agency Cost) ซึ่งเป็นต้นทุนที่อธิบายไว้ในทฤษฎีตัวแทน มิติที่ 2 จะเกี่ยวกับความไม่เท่าเทียมกันของข้อมูล (Information Asymmetries) และมิติที่ 3 เกี่ยวกับปัจจัยภายนอกที่เกิดจากกลุ่มผู้ใช้ข้อมูลที่ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกัน ในลักษณะที่เป็นตัวการและตัวแทน (Non External-contracting Effect) ได้แก่ หน่วยงานกำกับดูแล หรือรัฐบาล

ดังนั้น การเลือกใช้นโยบายบัญชี หมายถึง การเลือกวิธีการปฏิบัติทางการบัญชีฝ่ายบริหาร ซึ่งมีทางเลือกหลายทางเลือกในการวัดมูลค่าและการรับรู้รายการทางบัญชีที่นำมาใช้ในการจัดทำและนำเสนอรายงานทางการเงินเพื่อให้รายงานทางการเงินสามารถแสดงประสิทธิภาพการดำเนินงานและฐานะทางการเงินที่ตรงกับความเป็นจริงได้มากที่สุด

ความสำคัญของวิธีปฏิบัติทางการบัญชี

การกำหนดวิธีปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อใช้ในการกิจการเป็นเรื่องยุ่งยากมาก เนื่องจากวิธีปฏิบัติทางการบัญชีเกิดขึ้นจากมาตรฐานการบัญชีหรือหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป มาตรฐานการบัญชีเกิดขึ้นจากความคิดเห็นของนักบัญชี โดยมีสมาคมวิชาชีพบัญชีทำหน้าที่เป็นตัวแทนในการรวบรวมความคิดเห็นจากนักวิชาชีพ นักวิชาการ หน่วยงานกำกับดูแล และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม มาตรฐานการบัญชีอาจกำหนดวิธีปฏิบัติทางการบัญชีไว้หลายวิธีสำหรับเรื่องเดียวกัน ซึ่งแต่ละวิธีล้วนเป็นวิธีที่ถูกต้องตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป ถึงแม้สมาคมวิชาชีพได้พยายามกำหนดมาตรฐานการบัญชีให้แคบลง หรือลดทางเลือกวิธีปฏิบัติทางการบัญชีให้น้อยลงแล้วก็ตาม แต่ผู้บริหารของกิจการยังจำเป็นต้องใช้ดุลยพินิจในการเลือกวิธีปฏิบัติทางการบัญชีที่เหมาะสมกับกิจการของตน โดยเฉพาะ (เมธากุล เกียรติกระจาย และศิลปประพร ศรีจันทเพชร, 2546, หน้า 62)

การเลือกวิธีปฏิบัติทางการบัญชีจากหลายทางเลือกที่เป็นไปตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป ในกรณีที่ผู้บริหารและนักบัญชีวิเคราะห์รายการทางธุรกิจแล้ว พบว่า รายการหรือเหตุการณ์ทางการบัญชีนั้นอาจใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชีได้หลายวิธี ซึ่งแต่ละวิธีล้วนเป็นไปตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป เมื่อผู้บริหารได้ใช้ดุลยพินิจเลือกวิธีปฏิบัติทางการบัญชีอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นวิธีการที่เหมาะสมที่สุดกับกิจการในขณะนั้น กิจการควรเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติทางการบัญชีที่กิจการเลือกใช้ การตัดสินใจของผู้บริหารในการเลือกหลักการหรือวิธีปฏิบัติทางการบัญชีเป็นนโยบายการบัญชีของกิจการ ช่วยให้ผู้บริหารเลือกหลักการบัญชีที่จะทำได้ตัวเลขตามที่ต้องการ ซึ่งการเลือกนโยบายการบัญชีดังกล่าวมีผลต่อคุณภาพทางการบัญชีและอาจถูกมองจากผู้ใช้งบการเงินว่า งบการเงินขาดความน่าเชื่อถือและไม่โปร่งใส แล้วถ้าเป็นเช่นนั้นแล้ว จะทำให้ต้นทุนในการดำเนินงานสูงขึ้นตามไปด้วย โดยจะไปกระทบกำไรของกิจการทำให้กำไรของกิจการลดลง และถ้าเลวร้ายที่สุดก็อาจถึงขั้นต้องปิดกิจการ ฉะนั้นในการเลือกนโยบายการบัญชีควรเลือกปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป

ทฤษฎีการบัญชีผลประโยชน์

ทฤษฎีการบัญชีผลประโยชน์ เป็นการอธิบายและคาดการณ์วิธีปฏิบัติทางบัญชี ว่าเกิดอะไรขึ้น ทำไมนักบัญชีจึงปฏิบัติเช่นนั้น และส่งผลต่อฝ่ายต่าง ๆ อย่างไร ตามแนวคิด ทฤษฎีการบัญชีผลประโยชน์ของ Watts and Zimmerman (1986) ได้แบ่งสมมติฐานออกเป็น 3 สมมติฐาน ได้แก่

1. สมมติฐานการให้ผลตอบแทน (The Bonus Plan Hypothesis) สมมติฐานนี้เป็นการจัดการเกี่ยวกับแผนการให้ผลตอบแทนพิเศษ (Bonus Plan) ของผู้บริหารที่มีผลตอบแทนขึ้นอยู่กับว่าการบริหารงานของพวกเขามีประสิทธิภาพเพียงใด ด้วยเหตุนี้งบการเงินจึงถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการวัดผลการปฏิบัติงานของผู้บริหาร โดยการเปรียบเทียบกับกำไรที่ใช้เป็นเกณฑ์อ้างอิง ที่ได้มีการระบุไว้ในสัญญาผลตอบแทนที่ได้ทำไว้กับผู้บริหาร ดังนั้นเพื่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อผู้บริหารสูงสุด ผู้บริหารจึงมีแนวโน้มที่จะรับนโยบายบัญชีที่หละหลวม (Liberal Accounting Policies) มาใช้เพื่อสร้างผลตอบแทนให้กับตนเองสูงขึ้นอย่างไรก็ตามภายใต้สมมติฐานการให้ผลตอบแทน หากตัดเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางบัญชีออกไปแล้ว ในปีใดกำไรของบริษัทออกมาต่ำกว่าระดับที่ได้มีการกำหนดไว้สำหรับการจ่ายเงินโบนัส ผู้บริหารย่อมมีแนวโน้มที่จะลดกำไรในปีนั้นลงโดยการรับรู้ผลขาดทุนต่าง ๆ เท่าที่จะเป็นไปได้เพราะ โอกาสที่ผู้บริหารจะไม่ได้รับเงินโบนัสในปีนั้น ๆ มีสูงมาก

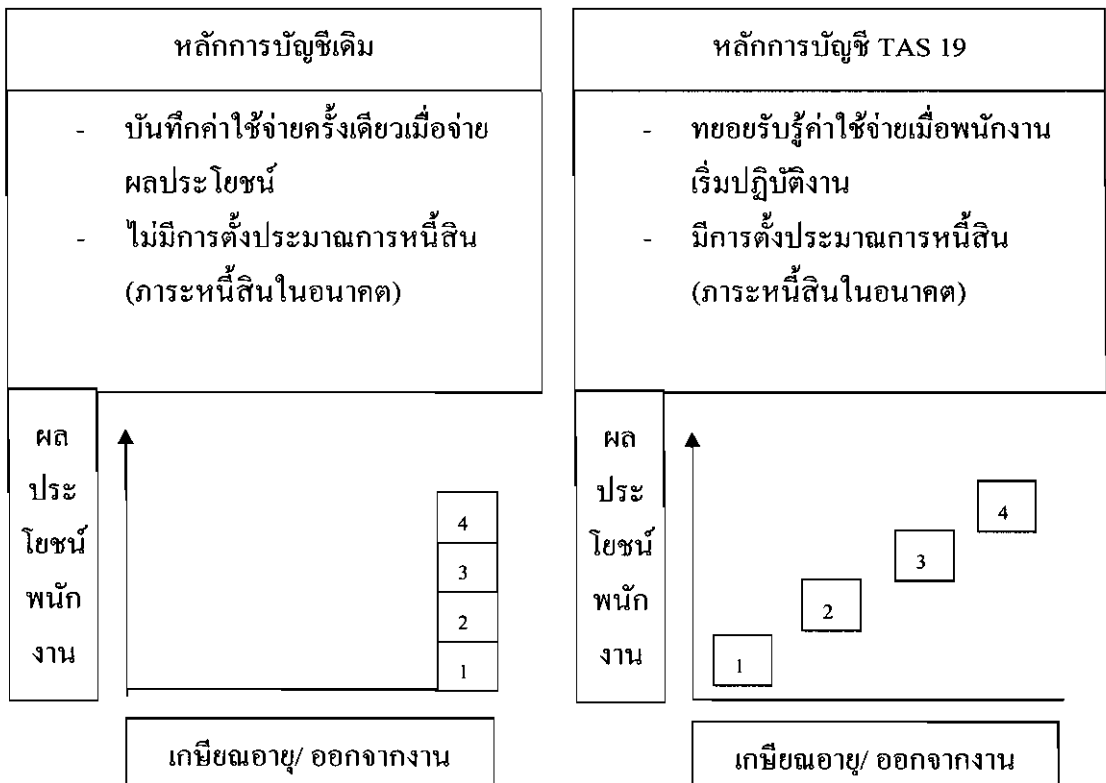
2. สมมติฐานข้อตกลงในสัญญาถ่วงหนั (The Debt Covenant Hypothesis) สมมติฐานนี้กล่าวว่า ผู้ถือหุ้นและผู้เป็นเจ้าหนี้รายอื่น ๆ ย่อมต้องการให้บริษัทสร้างความเชื่อมั่นว่าจะสามารถจ่ายชำระเงินคืนและดอกเบี้ยเมื่อครบกำหนด ดังนั้นเพื่อป้องกันความเสี่ยงต่อการผิดนัดชำระหนี้ จึงต้องกำหนดกฎเกณฑ์บางอย่างไว้ในเงื่อนไขของสัญญาเงินกู้เพื่อใช้บังคับบริษัท เช่น การจ่ายเงินปันผล การซื้อหุ้นทุนกลับคืน การควบคุมบริษัท การจัดจำหน่ายทรัพย์สิน และการก่อหนี้ใหม่เป็นการเพิ่มเติม ข้อกำหนดต่าง ๆ เหล่านี้มักอยู่ในรูปของจำนวนเงินทางบัญชีและอัตราส่วนทางการเงิน นอกจากนี้เงื่อนไขของสัญญาเงินกู้โดยทั่วไปมักกำหนดให้บริษัทจำเป็นต้องดำรงอัตราส่วนทุนหมุนเวียน อัตราความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย ส่วนของผู้ถือหุ้น และตัวแปรอื่น ๆ ในระดับที่ผู้ให้กู้จะสามารถยอมรับได้ บริษัทที่มีอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนสูงหรือใกล้ฝ่าฝืนข้อตกลงสัญญาเงินกู้ ผู้บริหารมักจะเลือกวิธีการทางบัญชีที่จะช่วยลดโอกาสที่บริษัทจะฝ่าฝืนเงื่อนไขของสัญญาเงินกู้ นั่นก็คือบริษัทที่มีอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสูงย่อมมีแนวโน้มที่จะรับวิธีปฏิบัติทางบัญชีที่ช่วยเพิ่มผลกำไรและฐานของสินทรัพย์ในงวดปัจจุบันมาใช้โดยคำนึงถึงผลเสียที่จะมีต่อกำไรที่จะตามมาในอนาคต เนื่องจากข้อตกลงในสัญญาเงินกู้นั้นใช้ตัวเลขในงบการเงินเป็นตัวบ่งชี้ว่ามีการฝ่าฝืนข้อตกลงหรือไม่ โดยเมื่อมีการฝ่าฝืนข้อตกลงในสัญญา (Default) อาจถูกเจ้าหนี้เข้าแทรกแซงการบริหารงานหรืออาจพิจารณาเงื่อนไขการให้กู้ใหม่ซึ่งจะทำให้ต้นทุนของบริษัทเพิ่มขึ้น

3. สมมติฐานต้นทุนทางการเมือง (The Political Cost Hypothesis) สมมติฐานนี้กล่าวว่า เมื่อบริษัทต้องเผชิญกับต้นทุนทางการเมือง คือถ้าทางการเชื่อว่าธุรกิจใดหรืออุตสาหกรรมใดกำลังเอารัดเอาเปรียบสาธารณชนและสร้างกำไรจอมปลอมก็จะต้องเข้าทำการตรวจสอบกำไรว่าสูงเกิน

กว่าความเป็นจริงหรือไม่ ซึ่งเท่ากับเป็นการสร้างแรงกดดันให้กับบริษัทที่จะต้องปรับลดราคาสินค้าลง ผู้บริหารของบริษัทย่อมมีแนวโน้มที่จะเลือกนโยบายบัญชีที่จะช่วยลดกำไรลงเพื่อลดความเสี่ยงทางการเมือง (Political risk) ไม่ให้เป็นที่สนใจของรัฐบาล ในทำนองเดียวกันบริษัทอาจรับวิธีปฏิบัติทางบัญชีที่จะช่วยลดกำไรลงมา โดยมีแรงจูงใจมาจากความต้องการของผู้บริหารที่จะเลือกใช้วิธีปฏิบัติทางบัญชีอย่างเดียวกันกับที่ใช้ในการยื่นเสียภาษีเงินได้

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น โดยมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน ซึ่งเป็นการแก้ไขของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่สิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ซึ่งเป็นมาตรฐานที่เริ่มบังคับใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 เป็นต้นไป

ภาพที่ 2-1 การบันทึกค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน

ผลประโยชน์ของพนักงาน ได้แก่

1. ผลประโยชน์ระยะสั้นของพนักงาน เช่น ค่าจ้าง เงินเดือน เงินสมทบกองทุน ประกันสังคม เงินที่จ่ายสำหรับการลาหยุดพักผ่อนประจำปีและการลาป่วย ส่วนแบ่งกำไรและโบนัส (หากจ่ายภายใน 12 เดือนนับจากวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน) และผลประโยชน์ที่ไม่เป็นตัวเงินที่จ่ายให้แก่พนักงานปัจจุบัน (เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าที่พักอาศัย ค่ายานพาหนะ และสินค้าหรือบริการที่ให้เปล่าหรือในลักษณะอุดหนุน)
2. ผลประโยชน์หลังออกจากงาน เช่น บำนาญ ผลประโยชน์อื่นเมื่อออกจากงาน ประกันชีวิตหลังออกจากงาน และค่ารักษาพยาบาลหลังออกจากงาน
3. ผลประโยชน์ระยะยาวอื่นของพนักงานประกอบด้วย ผลประโยชน์ที่จ่ายจากการทำงานเป็นระยะเวลานาน ผลประโยชน์ที่จ่ายสำหรับการหยุดทำงาน ผลประโยชน์จากการทำงานครบ 50 ปีหรือผลประโยชน์อื่นที่จ่ายจากการทำงานเป็นระยะเวลานาน ผลประโยชน์ที่จ่ายจากการทุพพลภาพเป็นระยะเวลานาน รวมถึงส่วนแบ่งกำไร โบนัส และค่าตอบแทนที่จะจ่ายในภายหน้า หากมีการจ่ายภายหลัง 12 เดือน หรือมากกว่านับจากวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน
4. ผลประโยชน์เมื่อเลิกจ้าง

การรับรู้รายการและการวัดมูลค่า

กิจการต้องบันทึกบัญชีเกี่ยวกับผลประโยชน์ของพนักงาน โดยทยอยบันทึกภาระหนี้สินและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับผลประโยชน์ของพนักงาน หรือผลตอบแทนที่กิจการให้แก่พนักงานในทุกงวดบัญชีตั้งแต่วันที่พนักงานเริ่มทำงานให้กับกิจการ แทนวิธีเดิมที่จะบันทึกค่าใช้จ่ายครั้งเดียวในงวดการบัญชีที่มีการจ่ายเงินออกไปจริงเท่านั้น ซึ่งหลักการบัญชีตามมาตรฐานฉบับนี้ เห็นว่าควรกระจายค่าใช้จ่ายดังกล่าวออกไปตามช่วงเวลาที่พนักงานได้ทำงานให้กับกิจการ เพื่อให้สอดคล้องกันระหว่างค่าใช้จ่ายกับสิ่งที่กิจการได้รับจากการทำงานของพนักงาน ทำให้งบการเงินได้บันทึกภาระหนี้สินในรายงานฐานะการเงิน และบันทึกค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงานในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

แนวปฏิบัติในช่วงการเปลี่ยนแปลงสำหรับโครงการผลประโยชน์ เมื่อกิจการได้นำมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มาใช้ครั้งแรกสำหรับผลประโยชน์ของพนักงานอื่น ๆ กิจการต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง พ.ศ. 2552) เรื่อง นโยบายบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด กิจการต้องกำหนดมูลค่านี้อินในช่วงการเปลี่ยนแปลงสำหรับโครงการผลประโยชน์ ณ วันนั้น โดย ถ้านี้อินในช่วงการเปลี่ยนแปลงมากกว่านี้สินที่จะรับรู้ ณ วันที่เดียวกันตามนโยบายบัญชีเดิมของกิจการ กิจการต้องเลือกแนวทางที่จะเพิ่มหนี้สินตามโครงการผลประโยชน์โดยเพิกถอนไม่ได้ ดังนี้

1. รับรู้โดยทันที ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง พ.ศ. 2552) เรื่อง นโยบายบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด

2. รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายตามวิธีเส้นตรงภายในระยะเวลา 5 ปีนับจากวันที่นำมาตรฐานการบัญชีนี้ มาใช้ หากกิจการเลือกปฏิบัติตามแนวทางนี้ กิจการต้อง

2.1 นำผลขาดทุนสุทธิจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ยังไม่ได้รับรู้ ต้นทุนบริการในอดีต และมูลค่าปัจจุบันของผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่มีอยู่ในรูปของเงินที่ได้รับคืนจากโครงการหรือการลดเงินสมทบโครงการที่จะจ่ายในอนาคตตามที่กำหนดโดยใช้อัตราคิดลด มาใช้ในการวัดมูลค่าของสินทรัพย์ใด ๆ ที่รับรู้ในงบแสดงฐานะการเงิน

2.2 เปิดเผยข้อมูล ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานเกี่ยวกับ 1) จำนวนที่เพิ่มขึ้นที่ยังไม่ได้รับรู้ และ 2) จำนวนที่รับรู้ในงวดปัจจุบัน

2.3 จำกัดการรับรู้ผลกำไรจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่เกิดขึ้นภายหลังไว้ (ยกเว้นต้นทุนบริการในอดีตที่คิดลบ) ดังนี้ หากจะรับรู้ผลกำไรจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย กิจการต้องรับรู้ผลกำไรนั้น ได้มากเท่ากับผลกำไรจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ยังไม่ได้รับรู้สะสมสุทธิ (ก่อนการรับรู้ผลกำไรจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยนั้น) ที่เกินกว่าส่วนของหนี้สินในช่วงการเปลี่ยนแปลง ที่ยังไม่ได้รับรู้ และ

2.4 รวมถึงส่วนที่เกี่ยวข้องของหนี้สินในช่วงการเปลี่ยนแปลงที่ยังไม่ได้รับรู้ในการวัดมูลค่าผลกำไรหรือขาดทุนภายหลังที่เกิดจากการชำระผลประโยชน์หรือการลดขนาดโครงการลง ถ้าหนี้สินในช่วงการเปลี่ยนแปลงน้อยกว่าหนี้สินที่ควรรับรู้ ณ วันเดียวกันตามนโยบายบัญชีเดิมของกิจการ กิจการต้องรับรู้การลดลงนั้นทันทีตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง พ.ศ. 2552) เรื่อง นโยบายบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด

3. รับรู้ส่วนเพิ่มดังกล่าวโดยปรับกับกำไรสะสม ณ วันต้นงวดของรอบระยะเวลาบัญชีปี พ.ศ. 2554 (กรณีที่เกิดการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มาใช้เป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2554)

มาตรฐานการบัญชีนี้ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 เป็นต้นไป

จากวิธีการรับรู้ นโยบายการบัญชีทั้ง 3 วิธีข้างต้น สามารถสรุปได้ว่ากิจการกิจการต้องเลือกแนวทางที่จะเพิ่มหนี้สินตามโครงการผลประโยชน์เป็นสองวิธีคือ ปรับกำไรสะสม และรับรู้เป็นค่าใช้จ่าย (ไม่ปรับกำไรสะสม)

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับราคาหลักทรัพย์

ปัจจัยในการกำหนดราคาหลักทรัพย์ในการลงทุนในหลักทรัพย์

1. ปัจจัยที่กำหนดราคาหุ้น ตามทฤษฎีแล้วแบ่งออกเป็น 2 ปัจจัย ดังนี้

1.1 การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) หมายถึงการพิจารณาปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งมีทั้งปัจจัยภายใน เช่นความสามารถในการก่อให้เกิดรายได้และกำไร ฐานะการเงิน ภาระหนี้สินของบริษัท และปัจจัยภายนอก เช่นภาวะเศรษฐกิจ การเมือง ภาวะอุตสาหกรรม ราคาน้ำมัน อัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนในอดีตและปัจจุบัน รวมถึงปัจจัยจากต่างประเทศ เพื่อนำมาประมาณการทางการเงินและหามูลค่าหรือราคาที่เหมาะสมของตัวหุ้น

1.2 การวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis) หมายถึง การวิเคราะห์พฤติกรรมราคาหุ้นในอดีตโดยใช้หลักทางสถิติและการวิเคราะห์ความต้องการซื้อและความต้องการขายของหุ้นในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง แล้วนำมาคาดการณ์ราคาหุ้นในอนาคตและจังหวะการลงทุนซื้อขายหุ้นที่เหมาะสม โดยเชื่อว่าแนวโน้มของราคาหลักทรัพย์จะหมุนเวียนกลับมาเป็นอย่างไรที่เคยเป็นในอดีตอีก ในการประเมินมูลค่าของหลักทรัพย์ ผู้ซื้อและผู้ขายในตลาด จะใช้ข่าวสารข้อมูลที่เกี่ยวข้อง การคาดการณ์ และเทคนิคการเชื่อมโยง โดยคาดการณ์ในอนาคตให้กลับมาเป็นราคาให้ได้ เมื่อข้อมูลของแต่ละคนมีนั้นแตกต่างกันออกไป ราคาที่แต่ละคนประเมิน ได้ย่อมแตกต่างกัน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2548, หน้า 2-3)

2. สมมติฐานเรื่องประสิทธิภาพตลาดทุน (Efficient-market Hypothesis: EMH)

สมมติฐานเรื่องประสิทธิภาพตลาดทุน หมายถึง ตลาดที่ราคาของหลักทรัพย์ที่มีอยู่ในตลาดสะท้อนข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องไว้ทั้งหมดและเป็นไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งหมายความว่า ราคาหลักทรัพย์ที่ซื้อขายในขณะใดขณะหนึ่งเป็นราคาหลักทรัพย์ที่แท้จริง เนื่องจากเป็นราคาหลักทรัพย์ ที่ได้รวมผลกระทบของข้อมูลต่าง ๆ แล้ว สมมติฐานนี้พัฒนาโดย Fama แห่งมหาวิทยาลัยชิคาโก บูธ (University of Chicago Booth) ในการศึกษาตีพิมพ์วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก ในช่วงปี 1960s และเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง

Fama (1970) กล่าวถึงสมมติฐานของตลาดทุนที่มีประสิทธิภาพไว้ว่า “A securities market is efficient if security prices “fully” reflect the information available” กล่าวคือ ตลาดทุนได้มีการตอบสนองต่อข้อมูลเหล่านั้นจริง โดยระดับการตอบสนองอาจจำแนกได้ 3 ระดับ คือ

1. ระดับต่ำ (Weak Form) ณ ระดับนี้ การเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบัน เป็นผลมาจากข้อมูลราคาหลักทรัพย์ในอดีต หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ การกำหนดราคา หลักทรัพย์ที่จะซื้อขายในปัจจุบันจะคำนวณ โดยอิงตามราคาหลักทรัพย์ในอดีตเท่านั้น จากการทดสอบพบว่า

การเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ในตลาดทุนระดับนี้ มีลักษณะเป็นแบบสุ่ม (Random Walk) คือ มีความเป็นอิสระต่อกัน จากลักษณะแบบสุ่มเช่นนี้ ทำให้ค่าคาดการณ์เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ขึ้นกับราคาในอดีตเท่านั้น

ในการทดสอบสมมติฐานประสิทธิภาพตลาดทุน ณ ระดับนี้ จะพิจารณาจากการตอบสนองของราคาหลักทรัพย์ต่อราคาหลักทรัพย์ในอดีตว่า อัตราผลตอบแทนไม่ปกติ (Abnormal Return) เท่ากับศูนย์ ซึ่งแสดงว่า ตลาดทุนมีประสิทธิภาพระดับต่ำ

2. ระดับปานกลาง (Semi-strong Form) ณ ระดับนี้ การเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบันไม่ได้เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ในอดีตเท่านั้น แต่จะรวมผลของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดราคาหลักทรัพย์ที่จะซื้อขายในปัจจุบัน โดยการกำหนดราคาหลักทรัพย์ที่จะซื้อขายจะมีการปรับราคาทันทีที่มีการประกาศข้อมูลในตลาดได้อย่างถูกต้องและเป็นกลาง กล่าวคือตลาดทุนจะมีความเห็นพ้องกันในราคาที่กำหนดตามข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจของธุรกิจตามที่แสดงไว้ในรายงานการเงินหรือข้อมูลทางบัญชี ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลสาธารณะ (Public Information) ที่สำคัญที่สุดสำหรับผู้ลงทุน

การทดสอบสมมติฐานประสิทธิภาพตลาดทุน ณ ระดับนี้ พิจารณาจากผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในช่วงหลังการรายงานข้อมูลทางบัญชีว่า การตอบสนองของราคาหลักทรัพย์ต่อข่าวการประกาศข้อมูลดังกล่าว จะมีผลตอบแทนไม่ปกติ เท่ากับศูนย์ แสดงว่าตลาดทุนมีประสิทธิภาพระดับปานกลาง

3. ระดับสูง (Strong Form) การเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบันเป็นผลสะท้อนจากข้อมูลทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลที่ได้รายงานในตลาดหรือเป็นข้อมูลภายในธุรกิจและทุกคนทราบข้อมูลเหล่านั้น ดังนั้น การกำหนดราคาหลักทรัพย์จึงไม่สามารถได้รับกำไรเกินปกติได้ แต่ประสิทธิภาพของตลาดหุ้น

เมื่อพิจารณาตามสมมติฐานเรื่องประสิทธิภาพของตลาดทุน ผู้ลงทุนจึงพยายามหาข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ เพื่อประเมินราคาหลักทรัพย์ให้ใกล้เคียงกับมูลค่าทางธุรกิจที่สุด โดยมีการกำหนดราคาหลักทรัพย์ดังนี้

1. การกำหนดด้วยราคาของสินทรัพย์ (Asset Valuations) มีแนวปฏิบัติ 2 ลักษณะ คือ การวัดมูลค่าจากสินทรัพย์รวม (Total Asset) และการวัดมูลค่าจากสินทรัพย์สุทธิ (Net Assets) หรือ ส่วนของผู้ถือหุ้น (Stockholder's Equity) ซึ่งการวัดมูลค่าจากส่วนของผู้ถือหุ้นจะสอดคล้องกับทฤษฎีความเป็นหน่วยงาน ซึ่งสมการพื้นฐานของทฤษฎีความเป็นหน่วยงาน คือ สินทรัพย์ + ส่วนของเจ้าของ โดยส่วนของผู้ถือหุ้น ประกอบด้วยหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งต่างก็มีสิทธิในกิจการ แต่จะต่างกันที่การวัดมูลค่าของสินทรัพย์นั้น โดยสิทธิของเจ้าหนี้จะถูกแยกออกมาต่างหากเมื่อ

บริษัทล้มละลาย ในขณะที่สิทธิของผู้ถือหุ้นวัดมูลค่าจากสินทรัพย์ที่ลงทุนด้วยส่วนที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงจากการดำเนินงานและวัดมูลค่าสินทรัพย์ที่ถูกตีราคาเปลี่ยนแปลงภายหลัง ดังนั้นทฤษฎีความเป็นหน่วยงานนี้ หนี้สินจึงถูกมองว่าเป็นภาระผูกพันของกิจการ

2. การกำหนดมูลค่าด้วยกำไร (Earnings Valuations) กำไรถือเป็นตัวเลขที่มีความสำคัญ เพราะเป็นข้อมูลที่สรุปผลการดำเนินงานของกิจการในรอบเวลาหนึ่ง ๆ หาก กล่าวถึงกำไรจะมีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ดังนี้ 1) ราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบันสัมพันธ์กับเงินปันผลในอนาคต 2) เงินปันผลในอนาคตสัมพันธ์กับกำไรในอนาคต 3) กำไรในอนาคตสัมพันธ์กับกำไรในปัจจุบัน ดังนั้น จึงพิจารณาได้ว่า กำไร คือค่าประมาณของกำไรทางเศรษฐกิจซึ่งเกี่ยวข้องกับกระแสเงินสดที่นักลงทุนจะได้รับจากการลงทุน กำไรจึงเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญต่อการนำไปในการวิเคราะห์กำหนดหรือประเมินค่าหลักทรัพย์ โดยเฉพาะกำไรต่อหุ้นซึ่งเป็นตัววัดที่นักลงทุนให้ความสนใจมากที่สุด ดังนั้น หากกำไรเป็นกำไรที่มีเสถียรภาพสูง (ผันผวนน้อย) การนำกำไรไปใช้ในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ของกิจการบนพื้นฐานของการคาดหวังผลตอบแทนในอนาคตและความเสี่ยงจากการลงทุน จะมีความแม่นยำสูงกว่ากำไรที่มีเสถียรภาพต่ำ ดังนี้

กำไรที่มีเสถียรภาพสูง เป็นกำไรในปีปัจจุบันที่มีความสม่ำเสมอในระยะเวลาต่อเนื่อง และคาดว่าจะเกิดขึ้นอีกในอนาคต อันเป็นผลมาจากกำไรปีปัจจุบัน ประกอบด้วย รายการประจำที่เกิดขึ้นบ่อยเป็นจำนวนมาก เช่น รายได้ ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน ทั้งนี้กำไรที่มีเสถียรภาพสูงจะนำไปสู่กำไรที่มีคุณภาพ เนื่องจากในบางมุมมอง คุณภาพของกำไรจะเป็นความสามารถของกำไรในการสะท้อนกระแสเงินสดในอนาคต

กำไรที่มีเสถียรภาพต่ำ เป็นกำไรในปีปัจจุบันที่ไม่คาดว่าจะเกิดขึ้นอีกในอนาคต เนื่องจากกำไรปีปัจจุบันประกอบด้วย ส่วนประกอบที่เกิดขึ้นเพียงชั่วคราวเป็นจำนวนมาก จึงทำให้กำไรในปีปัจจุบัน ไม่สะท้อนกระแสเงินสดในอนาคต การมีส่วนประกอบที่เกิดขึ้นเพียงชั่วคราว ได้แก่ กำไรขาดทุนจากการขายสินทรัพย์ กำไรขาดทุนจากการจำหน่ายส่วนงานธุรกิจ กำไรขาดทุนจากการลงทุนในบริษัทย่อย บริษัทร่วม เป็นต้น รายการเหล่านี้อาจเป็นสิ่งที่ทำให้กำไรผันผวนไปจากตัวเลขที่ควรจะเป็น และไม่เป็นเครื่องมือที่ดีในการใช้ประกอบการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ กำไรที่มีเสถียรภาพต่ำเป็นเครื่องบ่งชี้ว่า คุณภาพกำไรด้อยลง เพราะฉะนั้น การนำกำไรไปใช้ประกอบการตัดสินใจซื้อ ขายหลักทรัพย์ อาจทำให้ผลของการพยากรณ์ขาดความแม่นยำ

ดังนั้นการประเมินราคาหลักทรัพย์ ทั้งสองวิธีดังกล่าวเป็นวิธีที่ใช้ข้อมูลทางบัญชีเป็นพื้นฐานในการกำหนดมูลค่าของธุรกิจ หรือกล่าวได้ว่าข้อมูลทางการบัญชีเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญต่อนักลงทุนในการนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์

3. การกำหนดค่าด้วยกระแสเงินสดที่คิดลดเป็นมูลค่าปัจจุบัน (Discounted Cash Flow Valuations) ซึ่งเป็นวิธีที่จะต้องใช้การคาดคะเนกระแสเงินสดของธุรกิจโดยการนำข้อมูลทางการบัญชีมาปรับปรุงสมมติฐานต่าง ๆ เพื่อหามูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสด เพื่อวัดมูลค่าของบริษัท ณ เวลาหนึ่ง

สองวิธีแรกเป็นวิธีใช้กำไรทางบัญชีและมูลค่าตามบัญชี เป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดมูลค่าของธุรกิจโดยตรง ดังนั้นกำไรทางบัญชีและมูลค่าทางบัญชีจึงเป็นข้อมูลที่สำคัญในการอธิบายราคาของหลักทรัพย์

ตัวแบบตลาดทุน (Market Model) สำหรับตัวแบบตลาดทุนมีข้อสมมติว่านักลงทุนเป็นผู้ที่มีความระมัดระวังเกี่ยวกับความเสี่ยง มุ่งที่ผลระยะสั้นมากกว่าระยะยาวมีความคาดหวังที่จะได้รับอรรถประโยชน์สูงสุด โดยคำนึงถึงผลตอบแทนและความเสี่ยงในการเลือกถือหลักทรัพย์ตามหลักทรัพย์ทั่วไป ตามนัยของตัวแบบตลาดทุน คือผลตอบแทนของหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์ในเชิงเส้นตรงกับอัตราผลตอบแทนของตลาดหรืออีกนัยหนึ่ง คือปัจจัยมหภาคหรือความเสี่ยงที่เป็นระบบต่าง ๆ จะสะท้อนอยู่ในรูปของปัจจัยเพียงปัจจัยเดียว คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงดัชนีตลาด อย่างไรก็ตาม ปัจจัยดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อหลักทรัพย์แต่ละหลักทรัพย์ไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับความอ่อนไหวของหลักทรัพย์แต่ละตัว (Sensitivity: β) ต่อปัจจัยนั้น ความอ่อนไหวนั้นได้จากการวิเคราะห์ความถดถอย ดังนี้

$$R_{it} = \alpha_i + \beta_i R_{mt} + \epsilon_{it}$$

โดยที่

$$R_{it} = \text{อัตราผลตอบแทนของบริษัท } i \text{ ณ เวลา } t$$

$$R_{mt} = \text{อัตราผลตอบแทนของตลาด ณ เวลา } t$$

$$\alpha_i = \text{ส่วนประกอบของผลตอบแทนของบริษัท } i \text{ ที่ไม่ขึ้นตรงกับผลตอบแทนโดยรวมของตลาด}$$

$$\beta_i = \text{ค่าสัมประสิทธิ์แสดงการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังของบริษัท } i \text{ เมื่อเทียบกับการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนโดยรวมของตลาด}$$

$$\epsilon_{it} = \text{ค่าความผิดพลาด หรือผลต่างระหว่างผลตอบแทนของบริษัทกับผลตอบแทนที่คาดหวัง ซึ่งถือเป็นผลตอบแทนที่ไม่ปกติ}$$

ดังนั้นในการศึกษาในครั้งนี้ก็กิจการจะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 จะต้องรับรู้ภาระหนี้สินเป็นจำนวนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งแท้จริงแล้วภาระผูกพันดังกล่าวมีอยู่ก่อนแล้วแต่เพิ่งรับรู้จริง ถ้าหากตลาดมีประสิทธิภาพเพียงพอ ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ภาระหนี้สินดังกล่าว ก็ไม่น่าจะทำให้ราคาหลักทรัพย์มีการเปลี่ยนแปลง (เนื่องจากตลาดน่าจะมีการรับรู้แล้ว)

แนวคิดเกี่ยวกับการตกแต่งกำไร

การคิดแนวคิดเกี่ยวกับการตกแต่งตัวเลขกำไรเกิดขึ้นมานานแล้ว การตกแต่งกำไรเกิดขึ้นเมื่อดุลยพินิจในการเลือกนโยบายบัญชีและวิธีการประมาณทางการบัญชี และในการจัดโครงสร้างรายการค่าใช้จ่ายเพื่อเปลี่ยนแปลงงบการเงินให้เปลี่ยนไปตามอิทธิพลของเนื้อหาเชิงเศรษฐกิจของรายการหรือผลการดำเนินงานเศรษฐกิจของกิจการ วิธีปฏิบัติดังกล่าวอาจกระทบต่อความโปร่งใสและความเที่ยงธรรมในการจัดทำรายงานทางการเงิน สืบเนื่องจากโครงสร้างการบริหารงานเป็นการจูงใจให้เกิดการตกแต่งตัวเลขกำไร สิ่งจูงใจนี้มาจากพฤติกรรม เช่น ข้อพิพาททางการเมือง ผลตอบแทนแก่ผู้บริหาร หรือความกำกวมและความไม่สามารถของมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่จะจัดการกับรายการที่ซับซ้อน หรือสถานการณ์ซึ่งรวมถึงความกดดันทางการเงิน รายการเกี่ยวกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกัน นอกจากนี้ตลาดทุนอาจเป็นสิ่งจูงใจเมื่อความคาดหวังของตลาด การพยากรณ์ของนักวิเคราะห์และรายงานของผู้บริหาร เป็นต้น เป็นสิ่งกดดันให้เกิดการจูงใจที่จะตกแต่งตัวเลขในงบการเงิน

เทคนิคการตกแต่งตัวเลขกำไรมีหลายวิธี เช่น เกณฑ์คงค้าง การรับรู้รายได้ ค่าใช้จ่ายในการปรับโครงสร้างหนี้ การประมาณการของหนี้สิน การชะลอยอดขาย การตัดค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนา เป็นต้น

เกณฑ์คงค้างกับการตกแต่งกำไร

วัตถุประสงค์หลักของการใช้เกณฑ์คงค้าง ในการบันทึกบัญชีนั้น เพื่อช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินผลการดำเนินงานของบริษัทในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง โดยการนำหลักการรับรู้รายได้ (Revenue Recognition Principle) และหลักการจับคู่ค่าใช้จ่ายกับรายได้ (Matching Principle) ที่เหมาะสมตามดุลยพินิจของผู้บริหาร (Management Discretion) ซึ่งหลักการดังกล่าวนี้ส่งผลให้ระดับของกำไรสุทธิ (Net Income) มีความสม่ำเสมอมากกว่าระดับของกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน (Cash Flows From Operations) ดังนั้นการที่ระบบการบันทึกบัญชีตามเกณฑ์คงค้างให้ความยืดหยุ่นกับผู้บริหารในการใช้ดุลยพินิจนั้น จะเป็นช่องทางที่ทำให้ผู้บริหารสามารถสื่อสารข้อมูลภายใน (Private Information) เกี่ยวกับระดับของกำไรที่แท้จริง (Permanent Earnings) ให้กับผู้ใช้งบการเงินได้ทราบ

ถึงแม้การใช้เกณฑ์คงค้างในการบันทึกบัญชีจะมีประโยชน์มากมายต่อผู้ใช้งบการเงิน แต่การใช้ดุลยพินิจของผู้บริหารในการตกแต่งกำไรและละเมิดต่อหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปนั้นจะส่งผลให้ผู้ใช้งบการเงินได้รับความเสียหายได้ การตกแต่งกำไรนั้นอาจจะสามารถทำได้โดยไม่ละเมิดหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปก็ได้ การตกแต่งกำไรนั้นผู้บริหารใช้ดุลยพินิจในการเลือกนโยบายบัญชี (Accounting Choices) ซึ่งจะไม่มีผลต่อกระแสเงินสดของบริษัท และใช้ดุลยพินิจใน

การทำให้เกิดรายการ ซึ่งจะทำให้ผลกระทบต่อกระแสเงินสดของบริษัทโดยตรง การตรวจสอบการตกแต่งกำไรของผู้บริหารยังทำได้ยากขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับมาตรฐาน 19

Fasshauer (2008) ได้ศึกษาการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 ของบริษัทจดทะเบียนในยุโรป เพื่อสนับสนุนรายงานการวิจัยของสถาบัน ACCA ในการวิเคราะห์ถึงผลประโยชน์ที่ได้รับเปิดเผยข้อมูลผลประโยชน์ของพนักงานในปี ค.ศ. 2005 โดยศึกษาบริษัทชั้นนำในกลุ่มสหภาพยุโรป 20 ประเทศในการเปิดเผยข้อมูลสิทธิประโยชน์บำนาญบำนาญของตน นอกจากนี้บริษัทดังกล่าวต้องแสดงการใช้ระเบียบวิธีในการคิดผลกำไรขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย (Actuarial Gain/ Losses) ผลการศึกษาเผยให้เห็นว่า จากทั้งหมด 256 บริษัท มีบริษัทส่วนมาก (136 บริษัท) ได้กำหนดโครงการสิทธิประโยชน์ โดยกิจการต้องรับรู้ส่วนหนึ่งของกำไรและขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย เป็นรายได้หรือค่าใช้จ่ายหากมูลค่าสะสมสุทธิของกำไรและขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ยังไม่ได้รับรู้เมื่อวันสิ้นงวดก่อน เปรียบเทียบจำนวนที่มากกว่าระหว่าง

1. ร้อยละ 10 ของมูลค่าปัจจุบันของภาระผูกพันตามโครงการผลประโยชน์ ณ วันนั้น (ก่อนหักสินทรัพย์โครงการ) และ

2. ร้อยละ 10 ของมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์โครงการ ณ วันนั้น

ซึ่งเป็นการแบบชะลอการรับรู้กำไรขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย (Corridor Approach) และมีจำนวน 7 บริษัท ที่คิดผลกำไรขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย ส่วนอีก 122 บริษัท ได้ปฏิบัติตาม IAS ฉบับที่ 19 นั่นคือ ใช้การประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ (Statement of Recognized Income and Expense: SORIE) บริษัทจำนวนค่อนข้างมาก ที่หันมาใช้มาตรฐานใหม่ตาม IAS ฉบับที่ 19 ซึ่งถูกขับเคลื่อนในเบื้องต้นโดยบริษัทในอังกฤษและไอร์แลนด์ สำหรับบริษัทเหล่านี้แล้ว IAS ฉบับที่ 19 จัดว่าเป็นมาตรฐานการบัญชีฉบับใหม่ที่แพร่หลาย ซึ่งมีความสอดคล้องกับมาตรฐาน FRS ฉบับที่ 17 ซึ่งถูกประกาศโดยมาตรฐานทางบัญชีของอังกฤษ (U.K GAAP) ก่อนที่จะมีการปรับมาตรฐาน IFRS ปี ค.ศ. 2005 มีบริษัทจากอังกฤษ ร้อยละ 90 และบริษัทจากไอร์แลนด์มากถึง ร้อยละ 76 ที่ใช้มาตรฐานใหม่ โดยเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นแล้ว

มาตรฐานการบัญชี IAS ฉบับที่ 19 ถูกนำไปใช้อย่างแพร่หลายในประเทศโปรตุเกส เดนมาร์ก และเยอรมันนี สำหรับประเทศเยอรมันนีและสหรัฐอเมริกา สองประเทศนี้ไม่มีกฎหมาย

ระบุเกี่ยวกับโครงการกองทุนบำเหน็จบำนาญจากภายนอก นอกจากนี้ เดิมประเทศเยอรมันนียังได้รับการสนับสนุนสิทธิประโยชน์ทางภาษีอยู่แล้ว กรณีที่ได้กำหนดโครงการสิทธิประโยชน์ทางการเงินภายหลังผลให้การจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญในเยอรมันนียี่ยอดสูงที่สุดในยุโรป สร้างความประหลาดใจให้กับหลายประเทศ

จากการศึกษาชี้ให้เห็นถึงผลกระทบของการเลือกใช้แนวทาง SORIE ซึ่งเป็นวิธีที่ตรงกันข้ามกับวิธี Corridor Approach ในการคิดผลกำไรขาดทุนตามหลักการประมาณการของคณิตศาสตร์ ประกันภัย โดยบริษัทเหล่านี้เต็มใจที่จะทดลองเปลี่ยนจากวิธี Corridor Approach ไปเป็นแบบ SORIE ในปี ค.ศ. 2005 ผลปรากฏว่าความไม่สอดคล้องกันของรูปแบบและข้อมูลข่าวสารที่มีหลายรูปแบบ ทำให้การเปลี่ยนไปใช้ระเบียบวิธีของ SORIE เป็นเรื่องยากมาก กล่าวคือไม่สามารถเปลี่ยนได้อย่างสมบูรณ์แบบ อยากรู้ก็ตาม พบว่าบริษัทได้รับผลขาดทุนสุทธิ และได้รับผลกระทบต่อหุ้นจากการเปลี่ยนนโยบายนั้น

การอนุญาตให้เลือกปฏิบัติตามมาตรฐานใหม่ เป็นสิ่งที่หลายบริษัทไม่ต้องการในการคำนวณผลกำไรขาดทุน ผลการวิจัยสนับสนุนความเห็นของคณะกรรมการการบัญชีสากล ซึ่งกล่าวว่า ผลกระทบจากการใช้ระเบียบวิธีที่แตกต่างกันในการคำนวณผลกำไรขาดทุนนั้น มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อบริษัท โดยเฉพาะในงบดุล สำหรับบริษัทที่มีโครงการสิทธิประโยชน์ ผลการวิจัยพบว่าบริษัทต่าง ๆ ในกลุ่มยุโรปไม่มีการเปรียบเทียบระเบียบวิธีใหม่ หรือไม่มีการพิจารณาถึงข้อยืดหยุ่นในการใช้ระเบียบวิธีใหม่ที่ประกาศไว้ในฉบับที่ 19 ทำให้งบดุลของบริษัทเหล่านั้นได้รับผลกระทบจากการประกาศใช้มาตรฐานใหม่ ในขณะที่คนยังใช้วิธีเดิม อยากรู้ก็ตาม ผลวิจัยในแง่บวกพบว่า มาตรฐานใหม่ฉบับที่ 19 ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางไม่เฉพาะในสหราชอาณาจักรและไอร์แลนด์ แต่รวมถึงกลุ่มประเทศที่จ่ายเงินบำเหน็จบำนาญสูงอย่างประเทศเยอรมันนีด้วย

สำหรับในประเทศไทยไม่มีผู้ศึกษาถึงผลกระทบที่เกิดจากการใช้มาตรฐานดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงผลกระทบจากการเลือกใช้นโยบายการบัญชีตามมาตรฐานฉบับนี้

งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการอธิบายราคาหลักทรัพย์ของกำไร

พรรณานิภา รอดวรรณะ (2539) ศึกษาผลกระทบต่อการตอบสนองในตลาดของมาตรการการเปลี่ยนแปลงการบัญชีเงินลงทุนในหุ้นทุนจากวิธีราคาทุนเป็นวิธีส่วนได้เสีย เป็นการศึกษาบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วัตถุประสงค์เปลี่ยนแปลงผลตอบแทนสะสมที่เกินปกติจากการลงทุนในหลักทรัพย์กับการเปลี่ยนแปลงวิธีบัญชี ผลจากการศึกษาพบว่า การรายงานการเปลี่ยนแปลงวิธีการบัญชี โดยการปรับผลกระทบสะสมกับกำไรสุทธิมีคุณค่าของข้อมูลอย่างมีสาระสำคัญจากผลการศึกษาจะเห็นว่าข้อมูลกำไร (ขาดทุน) สุทธิมีความสำคัญต่อการตัดสินใจลงทุน

วรัศคีดี ทูมนานนท์ (2550) ศึกษาผลกระทบที่มีต่อบริษัทจดทะเบียน หากมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีเกี่ยวกับการบันทึกเงินลงทุนในบริษัทย่อยและบริษัทร่วมในงบการเงิน เฉพาะกิจการจากวิธีส่วนได้เสียเป็นวิธีราคาทุน ผลจากการศึกษา พบว่า “หากมีการเปลี่ยนวิธีการบันทึกเงินลงทุนในบริษัทย่อยและบริษัทย่อยมาทำให้งบการเงินเงินเฉพาะกิจการจากวิธีส่วนได้เสียเป็นวิธีราคาทุน บริษัทที่มีกำไร (ขาดทุน) สุทธิ ตามวิธีส่วนได้เสียสูงมีแนวโน้มที่จะมีกำไร(ขาดทุน) สุทธิ ตามวิธีราคาทุนสูง และบริษัทที่มีกำไร (ขาดทุน) สุทธิตามวิธีส่วนได้เสียต่ำมีแนวโน้มที่จะมีกำไร (ขาดทุน) สุทธิตามวิธีราคาทุนต่ำไปทางเดียวกัน หากกิจการเปลี่ยนวิธีการบันทึกบัญชีเงินลงทุนในบริษัทย่อยในงบเฉพาะกิจการ จากวิธีส่วนได้เสียเป็นวิธีราคาทุนจากผลการศึกษา ซึ่งให้เห็นว่าการใช้มาตรฐานการบัญชีเมื่อมีการเปลี่ยนวิธีการบันทึกบัญชีทำให้ผลกระทบต่อกำไร (ขาดทุน) สุทธิของกิจการ

Easton ((1999) ได้อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างกำไรทางบัญชีและมูลค่าตามบัญชีกับราคาหลักทรัพย์ ตัวแบบของ Feltham and Ohlson (1995) ว่าหากมูลค่าตามบัญชีของบริษัทใด ณ เวลาใดเวลาหนึ่งได้มีการบันทึกบัญชีครบถ้วนแล้วจะสามารถรวบรวมข้อมูลข่าวสารทั้งหมดมาแสดงในรูปของราคาหลักทรัพย์ของบริษัทได้ทำให้มูลค่าตามบัญชีเท่ากับราคาหลักทรัพย์ ความสัมพันธ์ดังกล่าวจะเกิดขึ้นในกรณีที่สินทรัพย์ที่ใช้ดำเนินงานและหนี้สินของกิจการได้รับรู้เป็นมูลค่ายุติธรรมแล้ว ในขณะที่เดียวกันตามแนวคิดกำไรจากมุมมองของข่าวสารที่กล่าวว่า เงินปันผลในอนาคตสัมพันธ์กับกำไรในอนาคต ทำให้การคิดลดกำไรทางบัญชีในอนาคตเป็นมูลค่าปัจจุบันด้วยอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนในหลักทรัพย์ที่เกิดจากการใช้สินทรัพย์ประเภทที่เป็นบุคลากรหรือสินทรัพย์ที่มีตัวตนต่าง ๆ หรือเท่ากับ

$$P_t + d_t = (1 + r_t)^{-1} X_t$$

เนื่องจาก สินทรัพย์ของกิจการประกอบด้วยสินทรัพย์สองประเภท คือ สินทรัพย์ดำเนินการซึ่งเท่ากับมูลค่าตามบัญชี กับสินทรัพย์ที่เป็นทรัพยากรบุคคลหรือสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตนต่าง ๆ ซึ่งเท่ากับค่าปัจจุบันของกำไรที่คาดหวังในอนาคตหักด้วยเงินปันผล ณ ปัจจุบัน โดยมีการถ่วงน้ำหนักระหว่างหลักทรัพย์ทั้งสองเป็นสัดส่วนแบบสุ่มเป็น $(1 - k)$ และ k ตามลำดับสำหรับข้อมูลอื่น ๆ นอกเหนือจากมูลค่าตามบัญชี กำไรทางบัญชี และเงินปันผล ที่เป็นข้อมูลที่สำคัญต่อการกำหนดมูลค่าหลักทรัพย์ แต่เป็นส่วนที่วัดมูลค่าไม่ได้ เนื่องจากไม่มีแนวทางปฏิบัติทางบัญชีรองรับ จะเป็นส่วนของค่าตลาดเคลื่อนไหว (γ_m) ดังนั้น มูลค่าของกิจการจึงเท่ากับ

$$P_t = (1 - k) B_t + k[(1 + r_t)^{-1} X_t - d_t] + \alpha \gamma_m$$

จากตัวแบบที่ได้กล่าวมาข้างต้น Feltham and Ohlson (1995) ได้ปรับปรุงตัวแบบที่ใช้กำหนดราคาหลักทรัพย์หุ้นสามัญให้สอดคล้องกับแนวคิดการวัดค่าทางบัญชี (Measurement

Approach) และพิจารณาแปลงสัดส่วนของสินทรัพย์ทั้งสองประเภทของกิจการที่เป็นสัดส่วนแบบ สุ่ม ให้เป็นค่าสัมประสิทธิ์ที่ใช้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างราคาหลักทรัพย์กับกำไรทางบัญชีและมูลค่าตามบัญชี ดังนี้

$$P_{nt} = \alpha_0 + \alpha_1 B_{nt} + \alpha_2 X_{nt} + \varepsilon_{nt}$$

โดยอธิบายค่าสัมประสิทธิ์ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ว่า

1. ค่าสัมประสิทธิ์ แสดงถึง ความสามารถของกำไรทางบัญชีและมูลค่าตามบัญชีที่จะ อธิบายราคาหลักทรัพย์นั้น ซึ่งมีข้อมูลบางส่วนในราคาที่ไม่สามารถอธิบายด้วยรายการทั้งสอง
2. ค่าของ α_1 และ α_2 แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าตามบัญชีกับราคา หลักทรัพย์ จะตรงข้ามกับความสัมพันธ์ระหว่างกำไรทางบัญชีกับราคาหลักทรัพย์ เนื่องจากข้อมูล ทั้งสองที่นำมาใช้ในการอธิบาย ราคาหลักทรัพย์ร่วมกันต่างสามารถใช้อธิบายราคาหลักทรัพย์ได้ ดังนั้น กรณีที่รายการหนึ่งใช้อธิบายราคาหลักทรัพย์ได้เพิ่มขึ้น รายการที่เหลือจะใช้อธิบายราคา หลักทรัพย์ได้ลดลง
3. ค่า α_2 แสดงถึงความสามารถของกำไรทางบัญชีในการใช้อธิบายราคาหลักทรัพย์จะ แปลกผันกับอัตราผลตอบแทนที่ต้องการ ทั้งนี้เนื่องจากการคิดลดกำไรในอนาคตเป็นมูลค่า ปัจจุบันจะคิดลดด้วยอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังในอนาคตตามที่กล่าวมาการศึกษาความสามารถ ของกำไรทางบัญชีและมูลค่าตามบัญชีในการใช้อธิบายราคาหลักทรัพย์

Francis and Schipper (1999) ได้ศึกษาความเกี่ยวข้องของข้อมูลในงบการเงินต่อ การตัดสินใจของผู้ลงทุนว่าลดลงหรือไม่ โดยคณะผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลในตลาดหลักทรัพย์ประเทศ สหรัฐอเมริกาตลอดระยะเวลา 42 ปี เริ่มตั้งแต่ ค.ศ. 1952-1994 โดยมุ่งเน้นถึงประโยชน์ของกำไร ทางบัญชีและมูลค่าตามบัญชีที่มีต่อกลุ่มผู้ลงทุนในเรื่องความทันต่อเวลาของกำไรทางบัญชีและ มูลค่าตามบัญชีว่า เมื่อธุรกิจนำเสนอข้อมูลทางบัญชีทั้งสองให้ตลาดหลักทรัพย์แล้ว ข้อมูลเหล่านี้ยังมี ประโยชน์หรือไม่ เพราะมีความเป็นไปได้ที่ราคาหลักทรัพย์จะปรับตัวไปตามข้อมูลอื่นที่เข้า มาในตลาดหลักทรัพย์ก่อนแล้ว ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสามารถของกำไรทางบัญชีและ มูลค่าตามบัญชี ในการใช้อธิบายการเปลี่ยนแปลงของราคาและผลตอบแทนของหลักทรัพย์ โดยศึกษา

1. ความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนกับกำไรทางบัญชีและการเปลี่ยนแปลงของกำไร
2. ราคาหลักทรัพย์กับสินทรัพย์และหนี้สิน
3. ราคาหลักทรัพย์กับมูลค่าตามบัญชีและกำไรทางบัญชี

ผลการศึกษาพบว่ากำไรทางบัญชีและการเปลี่ยนแปลงของกำไรสามารถอธิบาย ผลตอบแทนของหลักทรัพย์ได้ลดลง ขณะที่สินทรัพย์และหนี้สินอธิบายการเปลี่ยนแปลงของราคา

หลักทรัพย์ได้เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกับมูลค่าตามบัญชีและกำไรทางบัญชีสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงราคาตลาดของหลักทรัพย์ได้เพิ่มขึ้น และจากผลงานวิจัยที่ได้มีการนำข้อมูลบัญชีอื่น เช่น สิ้นทรัพย์ และหนี้สินมาทดสอบและพบว่ามีความสามารถในการอธิบายหลักทรัพย์ได้มากขึ้น กนกพร นาคทับที (2543) ศึกษาว่าตัววัดผลการดำเนินงานรายการใดระหว่างกำไร กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุน กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงินและรายได้ รายการไหนจะสามารถอธิบายราคาหลักทรัพย์ได้มากกว่ากัน โดยศึกษาข้อมูลของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทุกกลุ่มอุตสาหกรรม ยกเว้นธนาคาร ธุรกิจเงินทุนและหลักทรัพย์ ธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537-2540 โดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยกับตัวแปรอิสระแต่ละตัวแปร และกำหนดให้ราคาหลักทรัพย์บนกระดานหลักทรัพย์ ณ วันที่ 60 หลังสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีเป็นตัวแปรตาม กำไร กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุน กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงิน และรายได้หลังหารด้วยจำนวนหุ้นสามัญ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีเป็นตัวแปรอิสระ โดยให้มูลค่าตามบัญชีเป็นตัวแปรคุม ซึ่งสามารถสรุปเป็นตัวแบบที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ได้ดังนี้

$$P_{it} = \beta_1 BVE_{it} + \beta_2 E_{it} + \beta_3 CFO_{it} + \beta_4 CFI_{it} + \beta_5 CFF_{it} + \beta_6 REV_{it}$$

กำหนดให้

P_{it} หมายถึง ราคาหลักทรัพย์ ณ วันที่ 60 หลังสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี

BVE_{it} หมายถึง มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี

E_{it} หมายถึง กำไรก่อนรายการพิเศษต่อหุ้น ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี

CFO_{it} หมายถึง กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานต่อหุ้น ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี

CFI_{it} หมายถึง กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุนต่อหุ้น ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี

CFF_{it} หมายถึง กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงินต่อหุ้น ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี

จากผลการทดสอบพบว่า กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุนมีความสัมพันธ์กับกระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงิน ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระด้วยกันอย่างมาก ทำให้เกิดปัญหาตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กัน (Multicollinearity) จึงนำกระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุนออกจากการทดสอบผลการศึกษาจึงสรุปได้ว่า กำไรทางบัญชี กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงิน และรายได้ มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งจากผลการอ่านค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานพบว่า กำไรทางบัญชี กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงิน และรายได้ มีความสามารถในการอธิบายราคาหลักทรัพย์ได้ตามลำดับ

ปัญญา สัมฤทธิ์ประดิษฐ์ (2545) ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสามารถของกำไรทางบัญชีและมูลค่าตามบัญชีในการใช้อธิบายราคาหลักทรัพย์หุ้นสามัญ ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีเหตุจูงใจมาจากการวิจัยตลาดทุนในอดีตที่มุ่งศึกษาความมีคุณค่าของข้อมูลกำไรที่พบว่ามีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์หรือผลตอบแทนของหลักทรัพย์ค่อนข้างต่ำประกอบกับงานวิจัยในต่างประเทศ โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกา พบว่ามูลค่าตามบัญชีใช้อธิบายราคาหลักทรัพย์ได้มากกว่ากำไรทางบัญชีจึงต้องการตรวจสอบสถานการณ์ของไทยว่า

1. ความสามารถในการใช้อธิบายหลักทรัพย์ร่วมกันของข้อมูลทางบัญชีทั้งสองมีพัฒนาการอย่างไร

2. ระหว่างกำไรทางบัญชี และมูลค่าตามบัญชีว่ารายการใดสามารถอธิบายราคาหลักทรัพย์ได้มากกว่ากันในแต่ละปัจจัยที่สนับสนุนความสามารถของมูลค่าตามบัญชี ใช้ตัวแบบที่ประยุกต์มาจากตัวแบบของ Feltham and Ohlson (1995) ในการทดสอบและกำหนดให้กำไรทางบัญชีและมูลค่าตามบัญชีเป็นตัวแปรอิสระในการวิเคราะห์ความถดถอยกับราคาหลักทรัพย์ที่เป็นตัวแปรตาม ศึกษาข้อมูลในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527-2542 ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ความสามารถของกำไรทางบัญชีและมูลค่าตามบัญชีร่วมกัน ในการอธิบายราคาหลักทรัพย์ลดลงตามระยะเวลา แต่ความสามารถส่วนเพิ่มของกำไรทางบัญชีกับความสามารถส่วนเพิ่มของมูลค่าตามบัญชีไม่เปลี่ยนแปลงตามระยะเวลา และการเปลี่ยนแปลงแนวคิดทางการบัญชีในช่วงระยะเวลาที่ศึกษา สำหรับการเปรียบเทียบระหว่างกำไรทางบัญชี และมูลค่าตามบัญชีรายการใดสามารถอธิบายราคาหลักทรัพย์ได้มากกว่ากันในแต่ละปัจจัยที่สนับสนุนความสามารถของมูลค่าตามบัญชี พบว่าผลขาดทุนจากการดำเนินงานหลัก รายการที่ไม่เกิดขึ้นเป็นประจำ ขนาดของกิจการ ผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยน การตีราคาสินทรัพย์ เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบทำให้มูลค่าตามบัญชีมีความสามารถส่วนเพิ่มในการอธิบายราคาหลักทรัพย์มากกว่ากำไรทางบัญชีสำหรับปัจจัยกำไรที่มีอัตราการเจริญเติบโตและระดับกำไรที่มีเสถียรภาพ เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบทำให้กำไรทางบัญชีมีความสามารถส่วนเพิ่มในการใช้อธิบายราคาหลักทรัพย์มากกว่ามูลค่าตามบัญชี

อัญชลิ พิทักษ์เสมากุล (2547) ได้ศึกษาถึงความสามารถในอธิบายราคาหลักทรัพย์ด้วยองค์ประกอบของมูลค่าตามบัญชีและองค์ประกอบของกำไรทางบัญชีบนกระดานต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยศึกษาข้อมูลบนกระดานต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทุกกลุ่มอุตสาหกรรม ยกเว้นธนาคาร ประกันภัย เงินทุนและหลักทรัพย์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540-2545 จำนวน 240 ปี บริษัทโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยในการทดสอบสมมติฐาน พร้อมทั้งเปรียบเทียบว่ารายการใดสามารถอธิบายราคาหลักทรัพย์ได้มากกว่าด้วยการวัดค่า

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Coefficient of Variation) โดยตรวจสอบความสามารถในการอธิบายราคาหลักทรัพย์ของข้อมูลตามบัญชีและกำไรทางบัญชี ซึ่งตัวแบบที่ใช้ในการวิเคราะห์ความถดถอยจะประยุกต์มาจากตัวแบบของ Feltham and Ohlson (1995) ได้ดังนี้

$$P_t = \beta_0 + \beta_1 \text{Liquidity}_t + \beta_2 \text{EPS}_t + \beta_3 \text{BV}_t + \varepsilon_t$$

กำหนดให้

P_t	หมายถึง ราคาหลักทรัพย์ ณ วันที่นำส่งงบการเงินปีปัจจุบัน (t)
Liquidity_t	หมายถึง อัตราส่วนสภาพคล่อง ณ วันที่นำส่งงบการเงินซึ่งใช้เป็นตัวแปรควบคุมปัญหาด้านสภาพคล่องที่อาจจะเกิดขึ้นบนกระดานต่างประเทศ
EPS_t	หมายถึง กำไรสุทธิต่อหุ้นของปีปัจจุบัน
BV_t	หมายถึง มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น ณ สิ้นปีปัจจุบัน
β_0	หมายถึง ค่าตัดแกน (Intercept)
$\beta_1 \beta_2 \beta_3$	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ของกำไรทางบัญชีและมูลค่าตามบัญชีที่ใช้แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง กำไรทางบัญชีและมูลค่าตามบัญชีกับราคาหลักทรัพย์ โดยมีปัจจัยด้านสภาพคล่องเป็นตัวควบคุม
ε_t	หมายถึง ค่าคลาดเคลื่อนที่เกิดจากตัวแปรอื่น

จากผลการทดสอบพบว่า ทั้งมูลค่าตามบัญชีและกำไรทางบัญชีสามารถอธิบายราคาหลักทรัพย์ได้ทั้งสองรายการ และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐาน (Standardized Coefficient) พบว่าปัจจัยด้านสภาพคล่องไม่มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ ในขณะที่มูลค่าตามบัญชีสามารถอธิบายราคาหลักทรัพย์ได้มากกว่ากำไรทางบัญชี

จากการศึกษาข้างต้นชี้ให้เห็นว่าชี้ให้เห็นว่าการใช้มาตรฐานการบัญชีเมื่อมีการเปลี่ยนวิธีการบันทึกบัญชีทำให้มีผลกระทบต่อกำไร (ขาดทุน) สุทธิของกิจการ และกำไรทางบัญชีก็มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน ดังนั้นเมื่อกิจการเลือกนโยบายการบัญชีรับรู้ว่าสินทรัพย์ของพนักงานต่างกัน อาจเป็นสาเหตุมาจากกิจการต้องการส่งสัญญาณที่ดีแก่นักลงทุน

งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับเกี่ยวกับการรับรู้หนี้สิน

ณัฐวดี ตันติเศรษฐ (2547) ได้ทำการวิจัยเชิงประจักษ์โดยการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกนโยบายการบัญชีในการประเมินราคาสินทรัพย์ประเภทที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2541 ผลการวิจัยพบว่า อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้สิน (LEV) มีผลต่อการเลือกใช้นโยบายการบัญชีในการประเมินราคาสินทรัพย์ประเภทที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ใหม่อย่างมีนัยสำคัญ

วันเพ็ญ วาดเขียน (2547) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินทรัพย์ใหม่เพื่อการตกแต่งตัวเลขทางบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยปัจจัยที่นำมาศึกษาได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของสภาพคล่อง การเปลี่ยนแปลงของส่วนของผู้ถือหุ้น การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน การเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม และอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมที่สูง ณ ปีก่อนที่ตีราคาใหม่ ผลการศึกษาพบว่า การเปลี่ยนแปลงของส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมที่สูง ณ ปีก่อนตีราคาสินทรัพย์ใหม่ มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินทรัพย์ใหม่เพื่อการตกแต่งตัวเลขทางบัญชี

จากการศึกษาข้างต้น แสดงให้เห็นว่าอัตราส่วนหนี้สินมีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้นโยบายบัญชี ดังนั้น งานวิจัยฉบับนี้จึงสนใจศึกษาว่าอัตราส่วนสภาพหนี้มีผลกระทบต่อเลือกใช้นโยบายการบัญชีตามมาตรฐานฉบับที่ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 (ปรับปรุง พ.ศ. 2552) เนื่องจากบริษัทต้องรับรู้ภาระหนี้สินในงบการเงินจำนวนที่เพิ่มขึ้น

งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์

หนึ่งฤทัย นครพิน (2548) ศึกษาปัจจัยด้านแรงจูงใจในการบริหารในการรับรู้การด้อยค่าของบริษัทที่ไม่ใช่สถาบันการเงินในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีเรื่องการด้อยค่าของสินทรัพย์ของกิจการ ผลการศึกษาพบว่า อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับ โอกาสในการรับรู้การด้อยค่าของสินทรัพย์

เกศกนก ใจกระจ่าง (2548) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงทางการบัญชีที่เกี่ยวข้องกับค่าตอบแทนและ โครงสร้างความเป็นเจ้าของของคณะกรรมการบริษัทกับผลการดำเนินงานทางการเงินของบริษัทที่ไม่ใช่สถาบันทางการเงินในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า การเปลี่ยนแปลงค่าตอบแทนของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการเปลี่ยนแปลงนโยบายบัญชีโดยสมัครใจ และโครงสร้างความเป็นเจ้าของแบบบุคคลภายนอกบริหารมีแนวโน้มนำการเปลี่ยนแปลงนโยบายบัญชีโดยสมัครใจมาใช้เพื่อเพิ่มผลกำไรมากกว่ากิจการที่เจ้าของเป็นผู้บริหารเอง จากผลการศึกษา แสดงถึงปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชี เรื่องการเปลี่ยนแปลงทางการบัญชีที่แตกต่างกันของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ย่อมส่งผลต่อการแสดงตัวเลขกำไรในรายงานทางการเงิน

วรศักดิ์ ทูมนานนท์ (2550) ศึกษาผลกระทบของการนำข้อกำหนดของ IAS 39 มาถือปฏิบัติกับการประเมินการด้อยค่าของสินเชื่อของสถาบันการเงินที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เมื่อศึกษาผลการดำเนินงานปี พ.ศ. 2549 มีการเปลี่ยนแปลงไปจากปี พ.ศ. 2548

ในทิส ทางใด ผลการศึกษา พบว่า การนำข้อกำหนดของ IAS 39 มาถือปฏิบัติกับการประเมินการค้ำของสินเชื่อ ทำให้สำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญขึ้นค่าเปลี่ยนแปลง และทำให้กำไรสุทธิของสถาบันการเงินทั้ง 12 แห่ง ลดลง และไม่ทำให้กำไรสุทธิโดยรวมของสถาบันการเงิน 5 แห่งเปลี่ยนแปลง จากผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าการประยุกต์ใช้มาตรฐานบัญชีมีผลกระทบต่อกำไรสุทธิของกิจการ ดังนั้นการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีที่แตกต่างกัน ก็จะส่งผลต่อตัวเลขกำไรของกิจการที่แตกต่างกัน

จากการศึกษาข้างต้นชี้ให้เห็นว่าการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีที่แตกต่างกันก็จะส่งผลกระทบต่อตัวเลขกำไร และผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมของกิจการที่แตกต่างกัน ดังนั้นหากบริษัทเลือกใช้นโยบายการบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานที่ต่างกันก็จะส่งผลต่อกำไรและผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมแตกต่างเช่นเดียวกัน

งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับเกี่ยวกับขนาดของกิจการมีผลต่อการเลือกนโยบายการบัญชี

สิริยา สุขขา (2547) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดนโยบายบัญชีการตีราคาสินค้าคงเหลือของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยศึกษา 2 ปัจจัย คือขนาดของกิจการ และประเภทของอุตสาหกรรม ผลการศึกษาพบว่าบริษัทขนาดใหญ่และบริษัทขนาดเล็กเลือกใช้นโยบายการบัญชีในการตีราคาสินค้าคงเหลือแตกต่างกัน และ พบว่าอุตสาหกรรมไม่มีผลต่อการกำหนดนโยบายการบัญชีของสินค้าคงเหลือ

วนิดา ประพันธ์ (2549, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชีการบันทึกต้นทุนการกู้ยืม โดยศึกษา 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านอุตสาหกรรมและขนาดของกิจการและทำการวิเคราะห์ถึงผลกระทบจากการเลือกใช้นโยบายบัญชีที่มีต่ออัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 12 กลุ่มอุตสาหกรรม จำนวน 225 บริษัท โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงิน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545-2547 ในการวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐานใช้สถิติพรรณนาในการบรรยายลักษณะของตัวอย่างที่ศึกษา ในการวิเคราะห์ความแตกต่างใช้สถิติไคสแควร์ และ t-Test โดยการกำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จากการศึกษาพบว่า ประเภทอุตสาหกรรมและขนาดของกิจการมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชีการบันทึกต้นทุนการกู้ยืม

จากการศึกษาข้างต้น จึงสรุปได้ว่าขนาดของกิจการมีผลต่อการเลือกนโยบายการบัญชี ดังนั้นขนาดของกิจการก็ว่าจะมีผลกระทบต่อเลือกนโยบายการบัญชีเกี่ยวกับการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่างกัน

สรุปแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 ซึ่งเป็นมาตรฐานที่ใช้บังคับสำหรับงบการเงินตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 เป็นต้นไป ซึ่งกำหนดให้กิจการต้องบันทึกบัญชีเกี่ยวกับผลประโยชน์ของพนักงานหรือผลตอบแทนที่กิจการให้แก่พนักงานทั้งผลประโยชน์ระยะสั้นและระยะยาว ดังนั้นกิจการจะต้องเริ่มทยอยบันทึกภาระหนี้สินและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับผลประโยชน์ของพนักงานหรือผลตอบแทนที่กิจการให้แก่พนักงานในทุกงวดบัญชีตั้งแต่วันที่พนักงานเริ่มทำงานให้กับกิจการ แทนวิธีเดิมที่จะบันทึกค่าใช้จ่ายครั้งเดียวในงวดบัญชีที่มีการจ่ายเงินออกไปเท่านั้น ซึ่งหลักการบัญชีใหม่จะทำให้เห็นว่าการจ่ายค่าใช้จ่ยออกไปในช่วงเวลาที่พนักงานทำงานให้กิจการ ทำให้ต้องมีการบันทึกภาระหนี้สินและบันทึกค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงานในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสะท้อนให้เห็นข้อเท็จจริงมากขึ้น ทั้งนี้ปีที่เริ่มบังคับใช้มาตรฐาน จำนวนหนี้สินจะมากขึ้นอยู่กับจำนวนพนักงานและอายุงานของพนักงานที่กิจการมีอยู่ ซึ่งมีวิธีการรับรู้รายการ 2 ทางเลือก คือ 1) ปรับกำไรสะสมทั้งจำนวน 2) ไม่ปรับกำไรกำไรสะสม

จากแนวคิดและทฤษฎีการเลือกนโยบายการบัญชีที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าการเลือกนโยบายการบัญชีของกิจการขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้บริหารและพบว่า ความสามารถของกำไรในการอธิบายราคาหลักทรัพย์ อัตราส่วนหนี้สิน สัดส่วนเงินปันผลจ่ายและขนาดของกิจการมีผลกระทบต่อการเลือกนโยบายการบัญชี จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยดังกล่าว ว่ามีผลกระทบต่อ การเลือกใช้นโยบายบัญชีการรับรู้บัญชีหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 (ปรับปรุง 2552) ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือไม่ เพื่อหาข้อสรุป มาใช้เป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้งบการเงินและนักลงทุนและผู้สนใจต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษาประโยชน์ของข้อมูลทางบัญชีจากการเลือกใช้นโยบายบัญชี การรับรู้หนี้สินผลประโยชน์พนักงานที่แตกต่างกัน ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 ซึ่งเป็น มาตรฐานที่เริ่มบังคับใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 เป็นงานวิจัยเชิงประจักษ์ วิธีการและข้อมูลทั้งหมดที่ นำมาใช้ศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ มี ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ลักษณะประชากรและการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของ พนักงาน ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 (ปรับปรุง พ.ศ. 2552) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ บริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังนี้ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2548)

ตารางที่ 3-1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากร	จำนวนบริษัท
บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์	438
หัก หมวดบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน	63
บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ใหม่	29
คงเหลือ	346

จากตารางที่ 3-1 แสดงประชากรที่ใช้ในการศึกษา โดยมีบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ จำนวน 438 บริษัท และจำแนกตามลักษณะของนโยบายบัญชีเกี่ยวกับการรับรู้หนี้สิน ผลประโยชน์ของพนักงาน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ปรับปรุงบัญชีกำไรสะสม และกลุ่มที่ 2 คือ ไม่ปรับปรุงกำไรสะสม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บริษัทที่เลือกนโยบาย การบัญชีโดยปรับปรุงกำไรสะสม จำนวน 284 บริษัท และบริษัทที่ไม่ปรับกำไรสะสม จำนวน 62 บริษัท จากการเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 346 บริษัท ปรากฏดังตารางที่ 3-2

ตารางที่ 3-2 กลุ่มตัวอย่างตามการเลือกนโยบายบัญชี

การเลือกนโยบายบัญชีที่ส่งผลประโยชน์ของพนักงาน	จำนวนบริษัท	ร้อยละ
1. ปรับกำไรสะสม	284	82.08
2. ไม่ปรับกำไรสะสม	62	17.92
รวม	346	100.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากแหล่งข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ และสามารถตรวจสอบได้ อาทิ บทความในวารสาร สื่อสิ่งพิมพ์ มาตรฐานการบัญชี ประกาศข้อแก้ไขของสภาวิชาชีพบัญชี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังได้รวบรวมข้อมูลต่างจากเว็บไซต์ ของตลาดหลักทรัพย์ และ SET Market Analysis and Reporting Tool (SETSMART) ซึ่งจะให้ข้อมูลย้อนหลัง 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550-2554 โดยข้อมูลที่รวบรวมได้นี้มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกนโยบายบัญชี การรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานในงบการเงิน และศึกษาจากงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงินปี พ.ศ. 2554 ของบริษัทที่ทำการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

วิธีการดำเนินงานวิจัย

1. ศึกษานโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน จากงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงินและจากงบการเงินปี พ.ศ. 2554 ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แบ่งเป็น 2 แนวทาง คือ

- 1.1 ปรับกำไรสะสม
- 1.2 ไม่ปรับกำไรสะสม

2. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2.1 ปัจจัยความสามารถของกำไรในการอธิบายหลักราคาหลักทรัพย์

2.1.1 ราคาหลักทรัพย์ เป็นข้อมูลรายไตรมาส ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550-2554 ตามข้อบังคับของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กำหนดให้บริษัทจดทะเบียนเลือกนำส่งงบการเงินประจำปีได้ 2 ลักษณะ คือ 1) กรณีบริษัทไม่สอบทานงบการเงินประจำไตรมาสที่ 4 ต้องส่งงบการเงินประจำปีภายใน 60 วันนับตั้งแต่วันสิ้นรอบบัญชี 2) กรณีบริษัทสอบทานงบการเงิน

ประจำปี ไตรมาสที่ 4 ให้ส่งงบการเงินประจำปีภายใน 3 เดือน นับตั้งแต่วันที่สิ้นรอบบัญชี ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับสมมติฐานเรื่องประสิทธิภาพของตลาดทุนในงานวิจัยในอดีต หากทราบวันนำส่งงบการเงิน จะใช้ราคาปิดของหลักทรัพย์ ณ วันที่นำส่งงบการเงิน เนื่องจากบริษัทส่วนใหญ่จะใช้วิธีส่งงบการเงินประจำปีที่ตรวจสอบแล้ว ไม่ส่งงบสอบทานไตรมาสที่ 4 หากกิจการนำส่งงบการเงินฉบับสอบทานหรือตรวจสอบภายหลังกำหนดวันส่ง จะใช้ราคาหลักทรัพย์ ณ วันที่ นำส่งงบการเงิน กรณีที่หลักทรัพย์ใดไม่มีการซื้อขายในวันที่ส่งงบการเงิน จะใช้ราคาหลักทรัพย์ ณ วันแรกที่มีการซื้อขายภายใน 5 วันทำการ นับตั้งแต่วันที่ตลาดประกาศข่าวการรับงบการเงิน

2.1.2 กำไรทางบัญชีและมูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น ใช้ตามงบการเงินรายไตรมาส ตั้งแต่ปี 2550 - 2554

2.2 ปัจจัยสัดส่วนหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์รวม ใช้ข้อมูลหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานและสินทรัพย์รวมจากงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงิน ปี พ.ศ. 2554

2.3 ปัจจัยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ใช้ข้อมูลอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์จากข้อมูลงบการเงินประจำปี พ.ศ. 2554

2.4 ปัจจัยขนาดของบริษัท ใช้ข้อมูลจำนวนสินทรัพย์รวมของกิจการ เมื่อพิจารณาจากค่าลอการิทึมธรรมชาติของสินทรัพย์รวม (Natural Log of Assets) ในงบการเงินปี พ.ศ. 2554

3. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อบรรยายลักษณะตัวอย่างที่ศึกษา เป็น ค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก โดยมีสมการถดถอยที่ใช้ทดสอบความสัมพันธ์ คือ

$$Z = \beta_0 + \beta_1(ERSP) + \beta_2(LEV_{LOEB}) + \beta_3(ROA) + \beta_4(SIZE)$$

5. สรุปผลการทดสอบ จากสมมติฐานดังกล่าวเพื่อดูผลกระทบที่มีต่อข้อมูลในงบการเงิน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิธีวิจัยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อบรรยายลักษณะของตัวอย่างที่ศึกษามา แสดงเป็นร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิธีการวิจัยสถิติเชิงอนุมาน

2.1 วิธีวิจัยสถิติการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างราคาหลักทรัพย์กับมูลค่าตามบัญชี และกำไรต่อหุ้นเพื่อทดสอบความสามารถของกำไรในการ

อธิบายราคาหลักทรัพย์

2.2 วิธีการวิจัยสถิติ แบบการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก เป็นสถิติที่ใช้สร้างสมการที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามที่ได้ในนโยบายบัญชี กับตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งในกรณีนี้จะใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบที่มีตัวแปรตามสองตัว ซึ่งเรียกว่าเป็นการวิเคราะห์การถดถอยแบบ Binary Logistic Regression โดยเป็นการหาความสัมพันธ์ของตัวแปรที่คาดว่าจะมีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน สาเหตุที่ใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยแบบดังกล่าว คือ

2.2.1 ตัวแปรในกรณีนี้เป็นตัวแปรเชิงกลุ่ม (Categorical Data) ซึ่งหมายถึงข้อมูลที่มีอยู่ในรูปของข้อความที่ไม่สามารถระบุได้ว่ามีค่ามากหรือน้อย โดยตัวแปรเชิงกลุ่มในกรณีนี้มีจำนวน 2 ค่า ซึ่งเรียกว่าเป็นตัวแปรทวิ (Binary หรือ Dichotomous Variable) ซึ่งมีค่าเป็น 1 และ 0 ดังนั้นจึงไม่สามารถใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยแบบปกติได้

2.2.2 ตัวแปรในกรณีนี้มีจำนวนสองค่าทำให้ค่าคลาดเคลื่อน (e) มีได้สองค่าเช่นกัน จึงส่งผลให้ค่าคลาดเคลื่อนไม่ได้มีการแจกแจงแบบปกติ ดังนั้นจึงทำให้ไม่สามารถวิเคราะห์การถดถอยแบบปกติได้

2.2.3 ตัวแปรในกรณีนี้มีจำนวนสองค่าทำให้ค่าความแปรปรวนและค่าเฉลี่ยมีความสัมพันธ์กัน จึงทำให้เงื่อนไขที่ว่าความแปรปรวนของค่าคลาดเคลื่อน $[V(e)]$ คงที่ไม่เป็นจริง ดังนั้นจึงทำให้ไม่สามารถใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยแบบปกติได้

ตัวแปรและการวัดค่า

การทดสอบเพื่อศึกษาผลกระทบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกนโยบายการหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานที่ได้เปิดเผยไว้ในงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2554 ได้กำหนดตัวแปรต้น (Independent Variable) ที่มีผลกระทบจากการเลือกใช้นโยบายบัญชีในการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานมีขั้นตอนศึกษาตามแผนภาพ กรอบแนวคิด ตามที่ได้แสดงไว้แล้ว ในบทที่ 1 ของงานวิจัย คือ

1. ความสามารถของกำไรในการอธิบายหลักทรัพย์ (ERSP)

1.1 ตัวแปรต้น คือความสามารถของกำไรในการอธิบายหลักทรัพย์ (ERSP) หมายถึงค่าสัมประสิทธิ์ (β_1) ของกำไรสุทธิต่อหุ้น (EPS) ที่ได้จากสมการ ซึ่งวิเคราะห์รายบริษัท ใช้ข้อมูลจากงบการเงินรายไตรมาส ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550-2554 โดยประยุกต์ใช้ตัวแบบของ Feltham and Ohlson (1995) ดังนี้

$$P_{it} = \beta_0 + \beta_1 EPS_{it} + \beta_2 BV_{it} + \epsilon_{it}$$

กำหนดให้

P_{it} = ราคาหลักทรัพย์ ของบริษัท i ณ วันที่นำส่งงบการเงินปีปัจจุบัน (t)

EPS_{it} = กำไรสุทธิต่อหุ้นของบริษัท i ของปีปัจจุบัน

BV_{it} = ส่วนของผู้ถือหุ้นต่อหุ้น ของบริษัท i ณ สิ้นปีปัจจุบัน

β_0 = ค่าตัดแกน (Intercept)

β_1, β_2 = ค่าสัมประสิทธิ์ของกำไรทางบัญชีและมูลค่าตามบัญชีที่ชี้แจงแสดง
ความสัมพันธ์ระหว่างกำไรทางบัญชีและมูลค่าตามบัญชีกับราคา
หลักทรัพย์

ε_{it} = หมายถึง ค่าคลาดเคลื่อนที่เกิดจากตัวแปรอื่น

1.2 ตัวแปรตาม (Policy) คือ นโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน

1.2.1 ปรับกำไรสะสม มีค่าเป็น 1

1.2.2 ไม่ปรับกำไรสะสม มีค่าเป็น 0

2. ปัจจัยสัดส่วนหนี้สินบัญชีผลประโยชน์ของพนักงาน

2.1 ตัวแปรต้น คือ สัดส่วนหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์รวม

$$LEV_{LOEB} = \frac{LOEB}{TTA}$$

กำหนดให้

LEV_{LOEB} = สัดส่วนหนี้สินบัญชีผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์รวม

$LOEB$ = หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน

TTA = สินทรัพย์รวมทั้งหมด

2.2 ตัวแปรตาม คือ นโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน

2.2.1 ปรับกำไรสะสม มีค่าเป็น 1

2.2.2 ไม่ปรับกำไรสะสม มีค่าเป็น 0

3. ปัจจัยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์

3.1 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ใช้ข้อมูลอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์จาก

ข้อมูลงบการเงินประจำปี พ.ศ. 2554

3.2 ตัวแปรตาม คือ นโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน

3.2.1 ปรับกำไรสะสม มีค่าเป็น 1

3.2.2 ไม่ปรับกำไรสะสม มีค่าเป็น 0

4. ปัจจัยขนาดของบริษัท

4.1 ตัวแปรต้น ขนาดของบริษัท พิจารณาจากค่าลอการิทึมธรรมชาติของสินทรัพย์รวมในงบการเงินปี 2554

4.2 ตัวแปรตาม คือ นโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน

4.2.1 ปรับกำไรสะสม มีค่าเป็น 1

4.2.2 ไม่ปรับกำไรสะสม มีค่าเป็น 0

ตัวแบบที่ใช้ในการวิจัย

1. การทดสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 (ปรับปรุง พ.ศ. 2552) ตัวแบบที่ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม โดยการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกในการศึกษาครั้งนี้กำหนดให้ความน่าจะเป็นของบริษัทจดทะเบียนที่เลือกใช้นโยบายการผลประโยชน์ของพนักงานโดยวิธีปรับกำไรสะสม $P_p (Y=1)$ ขณะที่บริษัทจดทะเบียนที่ไม่ได้เลือกนโยบายการผลประโยชน์ของพนักงานโดยปรับกำไรสะสม $P_p (Y=0)$ โดยความสัมพันธ์ของตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระหลายตัวแปร ประยุกต์ใช้ตัวแบบของ Feltham and Ohlson (1995) ดังนี้

$$P_p(\text{event}) = \frac{1}{1 + e^{-z}}$$

กำหนดให้

e = Base of Natural Logarithms ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.7183 โดยประมาณ

Z = $\beta_0 + \beta_1(\text{ERSP}) + \beta_2(\text{LEV}_{\text{LOEB}}) + \beta_3(\text{ROA}) + \beta_4(\text{SIZE})$

β_i = สัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระในสมการถดถอยโลจิสติก

ERSP = ความสามารถของกำไรในการอธิบายราคาหลักทรัพย์ (β_1)

LEV_{LOEB} = สัดส่วนหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์รวม

ROA = อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์

SIZE = ขนาดของบริษัท

2. การทดสอบผลกระทบที่มีต่อการอธิบายราคาหลักทรัพย์จากการการเลือกใช้นโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานที่แตกต่างกัน ตัวแบบที่ใช้ในการทดสอบประยุกต์ใช้ตัวแบบของ Feltham and Ohlson (1995) ดังนี้

$$P_{it} = \beta_0 + \beta_1 \text{EPS}_{it} + \beta_2 \text{BV}_{it} + \varepsilon_{it}$$

กำหนดให้

P_{it} = ราคาหลักทรัพย์ ของบริษัท i ณ วันที่นำส่งงบการเงินปีปัจจุบัน (t)

EPS_{it} = กำไรสุทธิต่อหุ้นของบริษัท i ของปีปัจจุบัน

BV_{it} = มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น ของบริษัท i ณ สิ้นปีปัจจุบัน

β_0 = ค่าตัดแกน (Intercept)

β_1, β_2 = ค่าสัมประสิทธิ์ของกำไรทางบัญชีและมูลค่าตามบัญชีที่ใช้แสดงความสัมพันธ์

ระหว่างกำไรทางบัญชีและมูลค่าตามบัญชีกับราคาหลักทรัพย์

ε_{it} = หมายถึง ค่าคลาดเคลื่อนที่เกิดจากตัวแปรอื่น

การทดสอบสมมติฐาน

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 (ปรับปรุง 2552) ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จึงได้ทำการทดสอบสมมติฐานงานวิจัย 5 ข้อ ดังนี้

สมมติฐานงานวิจัยข้อ 1 คือ

H_1 : ความสามารถของกำไร ในการอธิบายราคาหลักทรัพย์มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

จากสมมติฐานการวิจัยข้างต้นนำมาเขียนในรูปของสมมติฐานทางสถิติดังนี้

H_0 : ความสามารถของกำไร ในการอธิบายราคาหลักทรัพย์มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความสามารถของกำไร ในการอธิบายราคาหลักทรัพย์มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

สมมติฐานงานวิจัยข้อ 2 คือ

H_2 : สัดส่วนหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์รวมมีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

จากสมมติฐานการวิจัยข้างต้นนำมาเขียนในรูปของสมมติฐานทางสถิติดังนี้

H_0 : สัดส่วนหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์รวมมีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานไม่แตกต่างกัน

H_1 : สัดส่วนหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์รวมมีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

สมมติฐานงานวิจัยข้อ 3 คือ

H_3 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สิน ผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

จากสมมติฐานการวิจัยข้างต้นนำมาเขียนในรูปของสมมติฐานทางสถิติดังนี้

H_0 : อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สิน ผลประโยชน์ของพนักงานไม่แตกต่างกัน

H_1 : อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สิน ผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

สมมติฐานงานวิจัยข้อ 4 คือ

H_4 ขนาดของบริษัท มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

จากสมมติฐานการวิจัยข้างต้นนำมาเขียนในรูปของสมมติฐานทางสถิติดังนี้

H_0 ขนาดของบริษัท มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

H_1 ขนาดของบริษัท มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

สมมติฐานงานวิจัยข้อ 5 คือ

H_5 หนี้สินผลประโยชน์พนักงานมีผลกระทบต่อการอธิบายราคาหลักทรัพย์

จากสมมติฐานการวิจัยข้างต้นนำมาเขียนในรูปของสมมติฐานทางสถิติดังนี้

H_0 หนี้สินผลประโยชน์พนักงานมีผลกระทบต่อการอธิบายราคาหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

H_1 หนี้สินผลประโยชน์พนักงานมีผลกระทบต่อการอธิบายราคาหลักทรัพย์แตกต่างกัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชี การรับรู้หนี้สิน ผลประโยชน์ของพนักงาน ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 (ปรับปรุง พ.ศ. 2552) ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2550-2554 จำนวนทั้งสิ้น 346 บริษัท โดยจำแนกตามลักษณะของนโยบายบัญชีเกี่ยวกับการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ปรับกำไรสะสม และกลุ่มที่ 2 คือ ไม่ปรับกำไรสะสม ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยไว้ ดังนี้

ลักษณะทั่วไปของข้อมูล

ตารางที่ 4-1 สรุปสถิติเบื้องต้นของกิจการที่เกี่ยวข้องกับรายการหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน

	(หน่วย: พันบาท)	
	หนี้สิน	กำไรสะสม
กลุ่มที่ปรับกำไรสะสม		
Min	1,692	-1,943,231
Max	794,271,396	43,227,644
Mean	28,846,538	2,741,675
Standard Deviation	66.52	40.18
กลุ่มที่ไม่ปรับกำไรสะสม		
Min	201,870	-672,597
Max	28,466,403	11,913,608
Mean	4,450,425	258,092
Standard Deviation	40.20	28.16

จากตารางที่ 4-1 แสดงสถิติเบื้องต้น ที่เกี่ยวข้องกับรายการหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน โดยวิธี

ปรับกำไรสะสม มีค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ของหนี้สินและกำไรสะสมสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เลือกไม่ปรับกำไรสะสม ยกเว้นค่าต่ำสุดของหนี้สินต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เลือกไม่ปรับกำไรสะสม และกลุ่มที่เลือกไม่ปรับกำไรสะสมมีค่าต่ำสุดของหนี้สินสูงกว่ากลุ่มที่เลือกปรับกำไรสะสม

ตารางที่ 4-2 สรุปค่าสถิติของข้อมูลและตัวแปรที่นำมาศึกษา

ข้อมูลและตัวแปร ที่นำมาศึกษา	ค่าสถิติ			
	Min	Max	Mean	Standard Deviation
กลุ่มที่ปรับกำไรสะสม				
ราคาหุ้น (P) (บาท)	0.02	1,120.00	28.13	65.41
มูลค่าตามบัญชีของกิจการ ต่อหุ้น (BV) (บาท)	0.00	425.51	19.77	35.40
กำไรต่อหุ้น (EPS) (บาท)	-19.09	49.00	0.88	1.98
หนี้สินผลประโยชน์พนักงานต่อหุ้น (Loeb) (บาท)	0.00	14.81	0.47	1.46
ความสามารถของกำไรในการอธิบายราคา หลักทรัพย์ (ERSP) (β)	-0.81	1.88	0.19	0.31
สัดส่วนหนี้สินผลประโยชน์พนักงานต่อ สินทรัพย์รวม (DPR)(ร้อยละ)	0.01	13.61	1.40	1.78
อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) (ร้อยละ)	-62.91	65.15	7.58	11.91
ขนาด (Size) (ร้อยละ)	13.32	27.97	21.86	1.92

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

ข้อมูลและตัวแปร ที่นำมาศึกษา	ค่าสถิติ			
	Min	Max	Mean	Standard Deviation
กลุ่มที่ไม่ปรับกำไรสะสม				
ราคาหุ้น (P) (บาท)	0.05	244.00	13.39	23.79
มูลค่าตามบัญชีของกิจการ				
ต่อหุ้น (BV) (บาท)	-0.04	120.51	13.92	23.79
กำไรต่อหุ้น (EPS) (บาท)	-5.80	16.59	0.65	1.47
หนี้สินผลประโยชน์พนักงานต่อหุ้น (Loeb) (บาท)	0.00	95.00	11.2	17.93
ความสามารถของกำไรในการอธิบายราคา หลักทรัพย์ (ERSP) (β)	-0.87	0.95	0.20	0.33
สัดส่วนหนี้สินบัญชีผลประโยชน์ของ พนักงานต่อสินทรัพย์รวม (LEV_{LOEB}) (ร้อยละ)	0.0.2	6.80	0.61	0.99
อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) (ร้อยละ)	-28.42	52.75	7.15	14.35
ขนาด (Size)	13.71	24.74	21.24	2.04

หมายเหตุ: Min คือ ค่าต่ำสุด, Max คือ ค่าสูงสุด, Mean คือค่าเฉลี่ย, Standard Deviation คือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, P คือราคาหลักทรัพย์ ณ วันที่นำส่งงบการเงิน, BV คือมูลค่าตามบัญชี, EPS คือกำไรสุทธิทางบัญชี, หนี้สินผลประโยชน์พนักงานต่อหุ้น (Loeb) คือ หนี้สินผลประโยชน์พนักงาน/ จำนวนหุ้น, ความสามารถของกำไรในการอธิบายราคาหลักทรัพย์ (ERSP), (β) คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของกำไรสุทธิที่มีผลต่อราคาหลักทรัพย์, อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) คือกำไรสุทธิ/ สินทรัพย์รวม, สัดส่วนหนี้สินบัญชีผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์รวม (LEV_{LOEB}) คือหนี้สินผลประโยชน์พนักงาน/ สินทรัพย์รวม, ขนาด (Size) คือ สินทรัพย์รวม/ หุ้นที่ออกชำระแล้ว

จากตารางที่ 4-2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เลือกปรับกำไรสะสม มีค่าสูงสุด ของราคาหุ้น (P) มูลค่าตามบัญชีของกิจการ (BV) กำไรต่อหุ้น (EPS) ความสามารถของกำไรในการอธิบายราคาหลักทรัพย์ (ERSP) สัดส่วนหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์รวม (LEV_{LOEB}) อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และขนาด (Size) มีมูลค่าสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เลือกไม่ปรับกำไรสะสม แต่ในทางตรงกันข้ามบริษัทที่เลือกไม่ปรับกำไรสะสมจะมีค่าสูงสุดของหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อหุ้น (Loeb) มากกว่าบริษัทที่เลือกปรับกำไรสะสม กลุ่มตัวอย่างที่เลือกปรับกำไรสะสมมีค่าต่ำสุดของกำไรต่อหุ้น (EPS) และอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) มีมูลค่าต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เลือกไม่ปรับกำไรสะสม ในทางตรงกันข้ามบริษัทที่เลือกไม่ปรับกำไรสะสมจะมีค่าต่ำสุดของราคาต่อหุ้น ความสามารถของกำไรกำไรในการอธิบายราคาหลักทรัพย์ (ERSP) สัดส่วนหนี้สิน ผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์รวม (LEV_{LOEB}) และขนาด (Size) มีมูลค่าสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เลือกปรับกำไรสะสม และกลุ่มตัวอย่างที่เลือกปรับกำไรสะสมมีค่าเฉลี่ยของหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อหุ้น (Loeb)และความสามารถของกำไรในการอธิบายราคาหลักทรัพย์ (ERSP) ต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เลือกไม่ปรับกำไรสะสม

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและด้วยแปรตาม โดยการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก

การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกในครั้งนี้จะนำตัวแปรอิสระจำนวน 4 ตัวซึ่งประกอบด้วยตัวแปร ERSP, LEV_{LOEB} , ROA และ SIZE โดยการนำตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวเข้าสมการโดยใช้เทคนิคการคัดเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการถดถอยด้วยวิธี Enter ซึ่งผลของการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation) และการถดถอยโลจิสติกเป็น ดังนี้

ตารางที่ 4-3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

	P	ERSP	LEV	DPR	SIZE
P	1.000				
ERSP	-0.005*	1.000			
LEV_{LOEB}	-0.257*	-0.13*	1.000		
ROA	0.164*	-0.056*	-0.282*	1.000	
SIZE	-0.089*	-0.049*	0.182*	-0.199*	1.000

หมายเหตุ: * ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4-3 พบว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวที่นำมาศึกษามีความเป็นอิสระต่อกัน เพราะไม่มีตัวใดมีความสัมพันธ์กันเกินกว่า ร้อยละ 50 ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขของการถดถอยโลจิสติก ที่กำหนดว่า ตัวแปรอิสระจะต้องไม่มีความสัมพันธ์กันสูง เพราะจะมีผลต่อความถูกต้องของการพยากรณ์และระดับนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยที่มุ่งเน้นศึกษาความสามารถของกำไรในการอธิบายราคาหลักทรัพย์ สัดส่วนหนี้สิน ผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ และ ขนาดของบริษัท มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สิน ผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

สมมติฐานงานวิจัยข้อ 1 คือ

H₁: ความสามารถของกำไรในการอธิบายราคาหลักทรัพย์มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สิน ผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

สมมติฐานงานวิจัยข้อ 2 คือ

H₂: สัดส่วนหนี้สิน ผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์รวมมีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สิน ผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

สมมติฐานงานวิจัยข้อ 3 คือ

H₃: อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สิน ผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

สมมติฐานงานวิจัยข้อ 4 คือ

H₄: ขนาดของบริษัท มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สิน ผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ตั้งแต่สมมติฐาน 1-4 โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก โดยมีสมการถดถอยที่ใช้ทดสอบความสัมพันธ์ คือ

$$Z = \beta_0 + \beta_1(ERSP) + \beta_2(LEV_{LOEB}) + \beta_3(ROA) + \beta_4(SIZE)$$

กำหนดให้

β_1 = สัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระในสมการถดถอยโลจิสติก

ERSP = ความสามารถของกำไรในการอธิบายราคาหลักทรัพย์

LEV_{LOEB} = สัดส่วนหนี้สิน ผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์รวม

ROA = อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์

SIZE = ขนาดของบริษัท

สมมติฐานงานวิจัยข้อ 5 คือ

H_5 : หนี้สินผลประโยชน์พนักงานมีผลกระทบต่อการอธิบายราคาหลักทรัพย์

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร สมมติฐาน 5 โดยใช้

ผู้วิจัยได้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างราคาหลักทรัพย์กับมูลค่าตามบัญชี และกำไรต่อหุ้นและอัตราส่วนหนี้สินผลประโยชน์พนักงาน ประยุกต์ใช้ตัวแบบของ Feltham and Ohlson (1995) ดังนี้

$$P_{it} = \beta_0 + \beta_1 EPS_{it} + \beta_2 BV_{it} + \beta_3 Loeb_{it} + \epsilon_{it}$$

กำหนดให้

P_{it} = ราคาหลักทรัพย์ ของบริษัท i ณ วันที่นำส่งงบการเงินปีปัจจุบัน (t)

EPS_{it} = กำไรสุทธิต่อหุ้นของบริษัท i ของปีปัจจุบัน

BV_{it} = มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น ของบริษัท i ณ สิ้นปีปัจจุบัน

$Loeb_{it}$ = หนี้สินผลประโยชน์พนักงานต่อหุ้น ของ บริษัท i ณ สิ้นปีปัจจุบัน

β_0 = ค่าตัดแกน (Intercept)

$\beta_1, \beta_2, \beta_3$ = ค่าสัมประสิทธิ์ของกำไรทางบัญชีและมูลค่าตามบัญชีที่ใช้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกำไรทางบัญชีและมูลค่าตามบัญชีกับราคาหลักทรัพย์

ϵ_{it} = หมายถึง ค่าคลาดเคลื่อนที่เกิดจากตัวแปรอื่น

ความสามารถในการพยากรณ์ความถูกต้องของตัวแบบ

ตารางที่ 4-4 ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบความเหมาะสมของการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

	Chi-square	Df	Sig.
Hosmer and Lemeshow Test	6.526	8	0.589
Omnibus Tests of Model Coefficients	29.032	4	0.000

การทดสอบโครงสร้างว่ามีความเหมาะสม หรือไม่ โดยอาศัยค่าสถิติมาช่วยในการวิเคราะห์ เพื่อที่จะทำให้ทราบว่าสมการโครงสร้างนี้มีความเหมาะสมในการนำมาใช้พยากรณ์โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ในการเลือกใช้การปรับกำไรสะสม ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19

(ปรับปรุง พ.ศ. 2552) มากน้อยเพียงใด ซึ่งพิจารณาได้จากตารางที่ 4-4 ดังนี้

1. การทดสอบด้วยค่าสถิติ Hosmer and Lemeshow Test ซึ่งใช้ในการทดสอบความเหมาะสมของสมการ โดยมีสมมติฐานในการทดสอบคือ

H_0 = สมการ (Model) เหมาะสม

H_1 = สมการ (Model) ไม่เหมาะสม

จากผลการทดสอบดังกล่าวโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่า Significance เท่ากับ 0.589 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 จึงสรุปได้ว่าสมการ (Model) ที่ได้มีความเหมาะสม

2. การทดสอบด้วยค่าสถิติ Omnibus Tests of Model Coefficients ซึ่งใช้ในการทดสอบความเหมาะสมของสมการ โดยมีสมมติฐานในการทดสอบคือ

H_0 = ตัวแบบสมการถดถอยโลจิสติกเชื่อถือไม่ได้

H_1 = ตัวแบบสมการถดถอยโลจิสติกเชื่อถือได้

จากผลการทดสอบดังกล่าวโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่า Significance เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 โดยสรุปได้ว่าตัวแบบสมการถดถอยโลจิสติกเชื่อถือได้

ตารางที่ 4-5 ทดสอบความเหมาะสมของ Model

Step	-2 Log Likelihood	Cox & Snell R Square	Nagelkerke R Square
1	296.321	0.080	0.632

จากตารางที่ 4-5 พบว่า ค่า Cox & Snell R Square ที่มีค่าเท่ากับ 0.080 และค่า Nagelkerke R Square ที่มีค่าเท่ากับ 0.132 ซึ่งค่า Nagelkerke R Square นี้เรียกว่า Pseudo R^2 เป็นค่าที่บอกสัดส่วน หรือร้อยละของตัวแปรที่สามารถใช้อธิบายความผันแปรของสมการโลจิสติกได้ ผลการวิเคราะห์ ครั้งนี้พบว่า ค่า Pseudo R^2 เท่ากับ 0.632 ซึ่งใช้อธิบายได้ว่าตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวสามารถอธิบายความผันแปรของการเลือกนโยบายการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 ได้ร้อยละ 63.20 นอกจากนี้ยังสามารถตรวจสอบความเชื่อถือได้ของสมการ โดยการเปรียบเทียบค่าที่พยากรณ์ได้จริง ซึ่งกำหนดค่า Cut Value เท่ากับ 0.5 จะได้เปอร์เซ็นต์การพยากรณ์ถูกต้องดังที่แสดงในตารางที่ 4-6 ดังนี้

ตารางที่ 4-6 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก

ตัวแปร	β	Wald	Sig.
ERSP	-0.134	0.86	0.769
LEV _{LOEB}	0.821	13.992	0.00*
ROA	-0.17	1.674	0.196
SIZE	0.203	8.567	0.003*
Constant	-3.433	5.142	0.23*

หมายเหตุ: * ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

$$\text{Pr(event)} = \frac{1}{1 + e^{-z}}$$

$$z = \beta_0 + \beta_1(\text{ERSP}) + \beta_2(\text{LEV}_{\text{LOEB}}) + \beta_3(\text{ROA}) + \beta_4(\text{SIZE})$$

จากตารางที่ 4-6 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตามโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์และความมีนัยสำคัญทางสถิติ (Significant) ที่ระดับ .05 พบว่า ค่าประมาณการสัมประสิทธิ์ของสัดส่วนหนี้สิน ผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์ (LEV_{LOEB}) มีเครื่องหมายเป็นบวก และค่าประมาณการสัมประสิทธิ์ของขนาดของบริษัท (SIZE) มีเครื่องหมายเป็นบวก ในขณะที่ความสามารถของกำไรในการอธิบายราคาหลักทรัพย์ (ERSP) และอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้นโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

นอกจากนี้ยังสามารถตรวจสอบความเชื่อถือได้ของสมการ โดยการเปรียบเทียบค่าพยากรณ์ได้กับค่าจริงซึ่งกำหนดค่า Cut Value เท่ากับ 0.05 จะได้เปอร์เซ็นต์ของการพยากรณ์ถูกต้องดังที่แสดงในตารางที่ 4-7

ตารางที่ 4-7 ร้อยละของการพยากรณ์ถูกต้องของสมการถดถอยโลจิสติก

ค่าที่สังเกตได้	เลือกปรับ-เลือกไม่ปรับ		ร้อยละความถูกต้อง
	เลือกไม่ปรับ	เลือกปรับ	
เลือกไม่ปรับ	48	14	77.42
เลือกปรับ	4	280	98.59
รวม			93.93

หมายเหตุ: * ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4-7 แสดงเปอร์เซ็นต์ของการพยากรณ์ถูกต้องของสมการถดถอยโลจิสติกที่นำมาใช้ในการพยากรณ์โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ในการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สิน ผลประโยชน์ของพนักงาน จากตารางข้างต้นสามารถอธิบายความหมายของข้อมูลได้ ดังนี้

1. จากข้อมูลจริงเป็นการเลือกปรับกำไรสะสมในนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สิน ผลประโยชน์ของพนักงาน จำนวน 284 บริษัท แต่เมื่อใช้สมการนี้พยากรณ์จะพบว่าเกิดเหตุการณ์ในการไม่เลือกปรับกำไรสะสมในนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน จำนวน 4 บริษัท นั่นคือมีการพยากรณ์ถูกต้องเท่ากับร้อยละ 93.93

2. จากข้อมูลจริงเป็นการไม่เลือกปรับกำไรสะสมในนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สิน ผลประโยชน์ของพนักงาน จำนวน 62 บริษัท แต่เมื่อใช้สมการนี้พยากรณ์จะพบว่าเกิดเหตุการณ์ในการเลือกปรับกำไรสะสมในนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน จำนวน 14 บริษัท นั่นคือมีการพยากรณ์ถูกต้องเท่ากับร้อยละ 77.42

3. ในภาพรวมเปอร์เซ็นต์รวมของการพยากรณ์ถูกต้องเท่ากับร้อยละ 93.93 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าสมการถดถอยโลจิสติกนี้สามารถนำมาใช้พยากรณ์โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ในการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานได้อย่างถูกต้องประมาณร้อยละ 93.93

ดังนั้นในภาพรวมสรุปได้ว่าสมการ โครงสร้างที่ใช้ในการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกนี้ มีความเหมาะสมในระดับที่ยอมรับได้ โดยสมการถดถอยโลจิสติกที่มีตัวแปรอิสระ 4 ตัวแปรนี้ สามารถนำมาใช้อธิบายความผันแปรของการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน ได้ร้อยละ 63.20 และยังสามารถนำมาใช้พยากรณ์โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ในการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานได้อย่างถูกต้องประมาณร้อยละ 93.93

การทดสอบสมมติฐาน

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรตาม คือการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน กับตัวแปรอิสระ คือ ความสามารถของกำไรในการอธิบายราคาหลักทรัพย์ สัดส่วนหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์รวม อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ และขนาดของบริษัท โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกในการสร้างสมการที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระดังกล่าว เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งมีดังนี้

H_1 : ความสามารถของกำไรในการอธิบายราคาหลักทรัพย์มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

H_2 : สัดส่วนหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์รวมมีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

H_3 : อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

H_4 : ขนาดของบริษัท มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

โดยผลการทดสอบจากการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย (Regression Coefficients) และระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance) ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4-6 สามารถสรุปตามสมมติฐานการวิจัยได้ดังนี้

H_1 : ความสามารถของกำไรในการอธิบายราคาหลักทรัพย์มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

จากสมมติฐานการวิจัยข้างต้น นำมาเขียนในรูปของสมการทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความสามารถของกำไรในการอธิบายราคาหลักทรัพย์มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความสามารถของกำไรในการอธิบายราคาหลักทรัพย์มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

ผลจากการทดสอบ ความสามารถของกำไรในการอธิบายราคาหลักทรัพย์ (ERSP) เมื่อพิจารณาทิศทางความสัมพันธ์จากค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย มีค่าเท่ากับ -0.134 แสดงให้เห็นว่า ความสามารถของกำไรในการอธิบายราคาหลักทรัพย์ไม่ทำให้ความน่าจะเป็นของการที่บริษัทจดทะเบียนเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน โดยปรับกำไรสะสมเพิ่มขึ้น

และเมื่อพิจารณาค่า p-Value เท่ากับ 0.769 ซึ่งมากกว่าค่า α 0.05 จึงสรุปได้ว่าความสามารถของกำไรในการอธิบายราคาหลักทรัพย์ไม่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกนโยบายการบัญชีการรับรู้หนี้สิน ผลประโยชน์ของพนักงาน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ความสามารถของกำไรในการอธิบายราคาหลักทรัพย์ไม่เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกนโยบายการบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

H_2 : สัดส่วนหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์รวมมีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

จากสมมติฐานการวิจัยข้างต้นนำมาเขียนในรูปของสมมติฐานทางสถิติดังนี้

H_0 : สัดส่วนหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์รวมมีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : สัดส่วนหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์รวมมีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

ผลจากการทดสอบ สัดส่วนหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์ (LEV_{LOEB}) เมื่อพิจารณาทิศทางความสัมพันธ์จากค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมีค่าเท่ากับ 0.821 แสดงให้เห็นว่าหากบริษัทมีสัดส่วนหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์มากขึ้น ก็จะทำให้โอกาสที่กิจการจะตัดสินใจเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน โดยปรับกำไรสะสมเพิ่มขึ้น และเมื่อพิจารณาค่า p-Value เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่าค่า α 0.05 จึงสรุปได้ว่าการที่บริษัทจดทะเบียนมีสัดส่วนหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์รวมเพิ่มขึ้น จะตัดสินใจเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน โดยปรับกำไรสะสมเพิ่มขึ้น ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นปฏิเสธนั่นคือ สัดส่วนหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์รวมมีอิทธิพลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

H_3 : อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

จากสมมติฐานการวิจัยข้างต้นนำมาเขียนในรูปของสมมติฐานทางสถิติดังนี้

H_0 : อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

ผลจากการทดสอบ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) เมื่อพิจารณาทิศทางความสัมพันธ์จากค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย มีค่าเท่ากับ -0.017 แสดงให้เห็นว่าอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ไม่ทำให้ความน่าจะเป็นของการที่บริษัทจดทะเบียนเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน โดยปรับกำไรสะสมเพิ่มขึ้น และเมื่อพิจารณาค่า p -Value เท่ากับ 0.196 ซึ่งมากกว่าค่า α 0.05 จึงสรุปได้ว่าอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ไม่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกนโยบายการบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ไม่เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกนโยบายการบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

H_4 : ขนาดของบริษัท มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

จากสมมติฐานการวิจัยข้างต้นนำมาเขียนในรูปของสมมติฐานทางสถิติดังนี้

H_0 : ขนาดของบริษัท มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน

H_1 : ขนาดของบริษัท มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานไม่แตกต่างกัน

ผลจากการทดสอบขนาดของบริษัท เมื่อพิจารณาทิศทางความสัมพันธ์จากค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมีค่าเท่ากับ 0.203 แสดงให้เห็นว่า หากบริษัทมีขนาดของบริษัทเพิ่มมากขึ้น ก็จะทำให้โอกาสที่กิจการจะตัดสินใจเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน โดยปรับกำไรสะสมเพิ่มขึ้น และเมื่อพิจารณาค่า p -Value เท่ากับ 0.03 ซึ่งน้อยกว่าค่า α 0.05 จึงสรุปได้ว่าการที่บริษัทจดทะเบียนมีขนาดของบริษัทเพิ่มขึ้น จะตัดสินใจเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน โดยปรับกำไรสะสมเพิ่มขึ้น ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ขนาดของบริษัทมีอิทธิพลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานงานวิจัยข้อ 5 คือ

H_5 : หนี้สินผลประโยชน์พนักงานมีผลกระทบต่อการอธิบายราคาหลักทรัพย์

จากสมมติฐานการวิจัยข้างต้นนำมาเขียนในรูปของสมมติฐานทางสถิติดังนี้

H_0 : หนี้สินผลประโยชน์พนักงานมีผลกระทบต่อการอธิบายราคาหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : หนี้สินผลประโยชน์พนักงานมีผลกระทบต่อการอธิบายราคาหลักทรัพย์แตกต่างกัน

ทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและด้วยแปรตาม โดยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ โดยทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างราคาหลักทรัพย์กับมูลค่าตามบัญชี และกำไรต่อหุ้นและ

อัตราส่วนหนี้สินผลประโยชน์พนักงาน ประยุกต์ใช้ตัวแบบของ Feltham and Ohlson (1995) ดังนี้

$$P_{it} = \beta_0 + \beta_1 EPS_{it} + \beta_2 BV_{it} + \beta_3 Loeb_{it} + \epsilon_{it}$$

กำหนดให้

P_{it} = ราคาหลักทรัพย์ ของบริษัท i ณ วันที่นำส่งงบการเงินปีปัจจุบัน (t)

EPS_{it} = กำไรสุทธิต่อหุ้นของบริษัท i ของปีปัจจุบัน

BV_{it} = มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น ของบริษัท i ณ สิ้นปีปัจจุบัน

$Loeb_{it}$ = หนี้สินผลประโยชน์พนักงานต่อหุ้น ของ บริษัท I ณ สิ้นปีปัจจุบัน

β_0 = ค่าตัดแกน (Intercept)

$\beta_1, \beta_2, \beta_3$ = ค่าสัมประสิทธิ์ของกำไรทางบัญชีและมูลค่าตามบัญชีที่ใช้แสดง ความสัมพันธ์ระหว่างกำไรทางบัญชีและมูลค่าตามบัญชีกับราคา หลักทรัพย์

ϵ_{it} = หมายถึง ค่าคลาดเคลื่อนที่เกิดจากตัวแปรอื่น

ผลจากการศึกษาปรากฏว่า กิจการที่เลือกปรับกำไรสะสม ในงบการเงินปี พ.ศ. 2554 จำนวน 284 ตัวอย่าง เมื่อวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างราคา หลักทรัพย์กับมูลค่าตามบัญชี และกำไรต่อหุ้น หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อหุ้น ของกลุ่มที่ เลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์พนักงานปรับกำไรสะสม ปรากฏตามตารางที่ 4-8

ตารางที่ 4-8 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างราคาหลักทรัพย์กับมูลค่าตามบัญชี กำไรต่อหุ้น และหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อหุ้นของกลุ่มบริษัทจดทะเบียนที่เลือกปรับหนี้สินผลประโยชน์พนักงานกับกำไรสะสม

ตัวแปรอิสระ	จำนวน	R Square	Adjusted R Square	Unstandardized		
				Constant	Coefficients Beta	
Model	284	0.77	0.769	9.199	0.000	
มูลค่าตามบัญชี ของกิจการต่อหุ้น (BV))					0.296	0.003*
กำไรต่อหุ้น (EPS) (บาท) หนี้สิน ผลประโยชน์ พนักงานต่อหุ้น (Loeb) (บาท)					7.794	0.000*
					-3.350	0.112

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-8 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างราคาหลักทรัพย์กับมูลค่าตามบัญชีของกิจการต่อหุ้น กำไรต่อหุ้น และหนี้สินผลประโยชน์พนักงานต่อหุ้น ของกลุ่มที่เลือกปรับประมาณการหนี้สินผลประโยชน์พนักงานกับกำไรสะสมมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Adjusted R Square) เท่ากับ 0.769 ซึ่งหมายถึง มูลค่าตามบัญชีของกิจการต่อหุ้น กำไรต่อหุ้น และหนี้สินผลประโยชน์พนักงานต่อหุ้น มีความสามารถในการอธิบายราคาหลักทรัพย์ได้ ร้อยละ 76.90

ผลจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าตามบัญชีของกิจการต่อหุ้นและกำไรต่อหุ้น และหนี้สินผลประโยชน์พนักงานต่อหุ้นที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ มีดังนี้

1. จากผลการทดสอบ ค่าสัมประสิทธิ์ของมูลค่าตามบัญชีของกิจการต่อหุ้น มีค่าเท่ากับ 0.296 ค่า p-Value เท่ากับ 0.003 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามูลค่าตามบัญชีของกิจการต่อหุ้น มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์

2. จากผลการทดสอบ ค่าสัมประสิทธิ์ของกำไรต่อหุ้น มีค่าเท่ากับ 7.794 ค่า p-Value เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ากำไรต่อหุ้นมีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์

3. จากผลการทดสอบ ค่าสัมประสิทธิ์ของหนี้สินผลประโยชน์พนักงานต่อหุ้น มีค่าเท่ากับ -3.-350 ค่า p-Value เท่ากับ 0.112 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าหนี้สินผลประโยชน์พนักงานต่อหุ้น ไม่มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์

สรุปผลวิเคราะห์แสดงได้ว่ามูลค่าตามบัญชีของกิจการต่อหุ้นกับกำไรต่อหุ้นที่เพิ่มขึ้นมีผลทำให้ราคาหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นตามแต่ไม่มีความสัมพันธ์กับหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน

จากการศึกษากิจการที่เลือกไม่ปรับกำไรสะสม ในงบการเงินปี พ.ศ. 2554 จำนวน 62 ตัวอย่าง โดยวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างราคาหลักทรัพย์กับมูลค่าตามบัญชี กำไรต่อหุ้น และหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อหุ้น ของกลุ่มที่เลือกนโยบายบัญชีการรับรู้ผลประโยชน์พนักงานไม่ปรับกำไรสะสม ปรากฏตามตารางที่ 4-9

ตารางที่ 4-9 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างราคาหลักทรัพย์กับมูลค่าตามบัญชี กำไรต่อหุ้นและหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อหุ้นของกลุ่มบริษัทที่เลือกไม่ปรับหนี้สินผลประโยชน์พนักงานกับกำไรสะสม

ตัวแปรอิสระ	จำนวน	R Square	Adjusted R Square	Unstandardized		
				Constant	Coefficients Beta	
Model	62	0.77	0.758	-1.870	0.541	
มูลค่าตามบัญชี ของกิจการต่อหุ้น (BV) (บาท)					0.307	0.000*
กำไรต่อหุ้น (EPS) (บาท)					2.878	0.000*
หนี้สิน ผลประโยชน์ พนักงานต่อหุ้น (Loeb) (บาท)					0.747	0.000*

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-9 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างราคาหลักทรัพย์กับมูลค่าตามบัญชีของกิจการต่อหุ้น กำไรต่อหุ้น และหนี้สินผลประ โยชน์ของพนักงานต่อหุ้นของกลุ่มที่เลือกไม่ปรับประมาณการหนี้สินผลประ โยชน์พนักงานกับกำไรสะสมมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Adjusted R Square) เท่ากับร้อยละ 0.758 ซึ่งหมายถึง มูลค่าตามบัญชีของกิจการต่อหุ้น และกำไรต่อหุ้น และหนี้สินผลประ โยชน์พนักงานต่อหุ้น มีความสามารถในการอธิบายราคาหลักทรัพย์ได้ ร้อยละ 75.80

ผลจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าตามบัญชีของกิจการต่อหุ้น และกำไรต่อหุ้น และหนี้สินผลประ โยชน์พนักงานต่อหุ้นที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ มีดังนี้

1. จากผลการทดสอบ ค่าสัมประสิทธิ์ของมูลค่าตามบัญชีของกิจการต่อหุ้น มีค่าเท่ากับ 0.307 ค่า p-Value เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามูลค่าตามบัญชีของกิจการต่อหุ้น มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์

2. จากผลการทดสอบ ค่าสัมประสิทธิ์ของกำไรต่อหุ้น มีค่าเท่ากับ 2.878 ค่า p-Value เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ากำไรต่อหุ้นมีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์

3. จากผลการทดสอบ ค่าสัมประสิทธิ์ของหนี้สินผลประ โยชน์พนักงานต่อหุ้น มีค่าเท่ากับ 0.747 ค่า p-Value เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าหนี้สินผลประ โยชน์พนักงานต่อหุ้นมีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์

ผลจากการทดสอบ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ของมูลค่าตามบัญชีของกิจการต่อหุ้น ค่าสัมประสิทธิ์ของกำไรต่อหุ้น ค่าสัมประสิทธิ์ของหนี้สินผลประ โยชน์พนักงานต่อหุ้น แสดงให้เห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของมูลค่าตามบัญชีของกิจการต่อหุ้นและค่าสัมประสิทธิ์ของกำไรต่อหุ้นของกลุ่มบริษัทจดทะเบียนที่เลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประ โยชน์พนักงาน โดยปรับกำไรสะสมและไม่ปรับกำไรสะสมมีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ ยกเว้นค่าสัมประสิทธิ์หนี้สินผลประ โยชน์พนักงานต่อหุ้นของกลุ่มบริษัทที่เลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประ โยชน์พนักงานโดยไม่ปรับกำไรสะสมมีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ จึงสรุปได้ว่าการที่บริษัทจดทะเบียนมีหนี้สินผลประ โยชน์พนักงานต่อหุ้นเพิ่มขึ้นก็จะตัดสินใจเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประ โยชน์ของพนักงานโดยไม่ปรับกำไรสะสมเพิ่มขึ้น ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้น ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ หนี้สินผลประ โยชน์พนักงานมีผลกระทบต่อการอธิบายราคาหลักทรัพย์แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สรุปผลวิเคราะห์แสดงได้ว่ามูลค่าตามบัญชีของกิจการต่อหุ้น กำไรต่อหุ้น และหนี้สินผลประ โยชน์พนักงานต่อหุ้นที่เพิ่มขึ้นมีผลทำให้ราคาหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นตามไปด้วยเมื่อเปรียบเทียบกับ Pair t-Test ผลการวิเคราะห์เป็นดังนี้

ตารางที่ 4-10 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยในการเลือกปรับกำไรสะสมและการไม่เลือกปรับกำไรสะสมของตัวแปรทั้งหมดในการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน

ตัวแปร	การเลือก	จำนวน	ค่าเฉลี่ย (บาท)	t-Test	p-Value
ESP	ปรับกำไรสะสม	284	1.86	0.85	0.395
	ไม่ปรับกำไรสะสม	62	1.07		
LOEB	ปรับกำไรสะสม	284	0.47	10.04*	0.000
	ไม่ปรับกำไรสะสม	62	11.20		
BV	ปรับกำไรสะสม	284	16.70	0.17	0.860
	ไม่ปรับกำไรสะสม	62	15.78		

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-10 ผลการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่าง มูลค่าตามบัญชีของกิจการต่อหุ้น กำไรต่อหุ้น และหนี้สินผลประโยชน์พนักงานต่อหุ้น ด้วยสถิติ t-Test พบว่ากิจการที่เลือกนโยบายบัญชีรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานปรับกำไรสะสม มีหนี้สินผลประโยชน์พนักงานต่อหุ้น (Loeb) เฉลี่ย 0.47 บาท ซึ่งน้อยกว่ากิจการที่เลือกนโยบายบัญชีรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานปรับกำไรสะสม ที่มีหนี้สินผลประโยชน์พนักงานต่อหุ้น เฉลี่ย 11.20 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สำหรับมูลค่าของกิจการและกำไรทางบัญชีไม่มีความแตกต่างกัน

จากการทดสอบจึงสรุปได้ว่าการเลือกนโยบายการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์พนักงานที่แตกต่างกัน จะมีอัตราส่วนหนี้สินผลประโยชน์พนักงานต่อหุ้นแตกต่างกันแล้วยังส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ด้วย

ตารางที่ 4-11 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐาน	ตัวแปรที่ศึกษา	สรุปผลการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1	ความสามารถของกำไรในการอธิบายราคาหลักทรัพย์มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 2	สัดส่วนหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์รวมมีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน	ยอมรับ
สมมติฐานที่ 3	อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 4	ขนาดของบริษัท มีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน	ยอมรับ
สมมติฐานที่ 5	หนี้สินผลประโยชน์พนักงานมีผลกระทบต่ออธิบายราคาหลักทรัพย์แตกต่างกัน	ยอมรับ

จากตารางที่ 4-11 พบว่า สัดส่วนหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์รวม และขนาดของบริษัท มีอิทธิพลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน ความสามารถของกำไรในการอธิบายราคาหลักทรัพย์และอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน และหนี้สินผลประโยชน์พนักงานมีผลกระทบต่ออธิบายราคาหลักทรัพย์หากบริษัทเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานแตกต่างกัน อย่างมีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชี การรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 (ปรับปรุง พ.ศ. 2552) ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 (ปรับปรุง พ.ศ. 2552) ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่ ความสามารถของกำไรในการอธิบายหลักทรัพย์ สัดส่วนหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์รวม ผลตอบแทนจากสินทรัพย์และขนาดของกิจการ และเพื่อศึกษาผลกระทบที่มีต่อการอธิบายราคาหลักทรัพย์จากการการเลือกใช้นโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 (ปรับปรุง พ.ศ. 2552) ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2550-2554 โดยจำแนกตามลักษณะของนโยบายบัญชีเกี่ยวกับการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ปรับกำไรสะสม จำนวนทั้งสิ้น 284 บริษัท และกลุ่มที่ 2 คือ ไม่ปรับกำไรสะสม จำนวนทั้งสิ้น 62 บริษัท รวมเป็น 346 บริษัท การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา เพื่อบรรยายลักษณะตัวอย่างที่ศึกษา เป็น ค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก พบว่า

1. ตัวเลขค่าเฉลี่ยของกิจการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550-2554 ที่เกี่ยวข้องกับรายการหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน กลุ่มตัวอย่าง ที่เลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานโดยวิธีปรับกำไรสะสม จะมีค่าเฉลี่ยของกำไรสะสม หนี้สินผลประโยชน์พนักงานสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เลือกนโยบายบัญชีรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานวิธีไม่ปรับกำไรสะสม

2. ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก

การทดสอบโครงสร้างว่ามีความเหมาะสม ด้วยค่าสถิติ Hosmer and Lemeshow Test พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.589 สรุปได้ว่าสมการ (Model) ที่ได้มีความเหมาะสม

การทดสอบความน่าเชื่อถือของสมการ ด้วยค่าสถิติ Omnibus Tests of Model Coefficients พบว่ามีค่า 0.000 โดยสรุปตัวแบบสมการถดถอยโลจิสติกเชื่อถือได้

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชีหนี้สิน ผลประโยชน์ของพนักงานตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 (ปรับปรุง พ.ศ. 2552) ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่าเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร ปัจจัยที่สำคัญ คือ ส่วนหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์ ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์มากที่สุด รองลงมา คือ ขนาดของบริษัทความสามารถของกำไรในการอธิบายราคาหลักทรัพย์ และอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ตามลำดับ โดยที่ตัวแปรส่วนหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์และขนาดของบริษัทมีเครื่องหมายเป็นบวกในขณะที่ตัวแปรความสามารถของกำไรในการอธิบายราคาหลักทรัพย์และอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์มีเครื่องหมายเป็นลบ แสดงให้เห็นว่าส่วนหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์ และขนาดของบริษัทมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชีหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 (ปรับปรุง พ.ศ. 2552) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. ความสามารถของกำไรในการอธิบายราคาหลักทรัพย์ เป็นการศึกษาถึงความสามารถในการอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างกำไรทางบัญชีและมูลค่าตามบัญชีกับราคาหลักทรัพย์ ตามตัวแบบของ Feltham and Ohlson (1995) ผลจากการศึกษาผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน แสดงให้เห็นว่า ส่วนหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์รวมไม่สามารถอธิบายถึงการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานโดยการเลือกปรับกำไรสะสมและไม่ปรับกำไรสะสมได้ ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่ากิจการที่นักลงทุนให้ความสนใจกับกำไรสุทธิก็จะเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานโดยวิธีปรับกำไรสะสม เพราะทำให้ไม่มีผลกระทบต่อกำไร (ขาดทุน) สุทธิของกิจการซึ่งจะเป็นแรงจูงใจให้นักลงทุนมีความสนใจลงทุนในกิจการเพิ่มขึ้น

2. ส่วนหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์รวมมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชีหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 (ปรับปรุง พ.ศ. 2552) ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลจากการศึกษาผลที่ได้ยอมรับตามสมมติฐาน แสดงให้เห็นว่าส่วนหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อสินทรัพย์รวมสามารถอธิบายถึงการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานโดยการเลือกปรับกำไรสะสมและไม่ปรับกำไรสะสมได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐวุฒิ ตันดิเศรษฐ (2547) พบว่าอัตราส่วนแสดงสภาพหนี้สินมีผลต่อการเลือกใช้นโยบายการบัญชีในการประเมินราคาสินทรัพย์ประเภทที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ใหม่อย่างมีนัยสำคัญ และวันเพ็ญ วาดเขียน (2547) พบว่า

อัตราส่วนหนี้สินต่อทรัพย์สินรวมที่สูง ณ ปีก่อนตราค่าสินทรัพย์ใหม่ มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกใช้นโยบายการตราค่าสินทรัพย์ใหม่เพื่อการตกแต่งตัวเลขทางบัญชี ในการศึกษาครั้งนี้เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐาน พบว่าอัตราส่วนสภาพหนี้มีผลกระทบต่อ การเลือกนโยบายการบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน เพราะเมื่อบริษัทมีส่วนของหนี้สินต่อผลประโยชน์ของพนักงานที่ลดลงบริษัทก็จะเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน โดยปรับกำไรสะสม และเป็นไปได้ว่าการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานเกิดจากต้นทุนบริการในอดีตโดยทันที ย่อมส่งผลให้กิจการต้องนำเสนอหนี้สินมูลค่าสูงในงบแสดงฐานะการเงินและลดมูลค่าของส่วนของผู้ถือหุ้น จึงทำให้กิจการที่มีสัดส่วนหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานจำนวนมาก น่าจะทยอยรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานมากกว่าการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานในครั้งเดียว

3. อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชีหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 (ปรับปรุง พ.ศ. 2552) ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลจากการศึกษาผลที่ได้ปฏิเสธสมมติฐาน แสดงให้เห็นว่าอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ไม่สามารถอธิบายถึงการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน โดยการเลือกปรับกำไรสะสมและไม่ปรับกำไรสะสมที่แตกต่างกันได้ ดังนั้นหากบริษัทเลือกใช้นโยบายการบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานที่แตกต่างกันจึงไม่ใช่สาเหตุจากอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์

4. ขนาดของบริษัทมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชีหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 (ปรับปรุง พ.ศ. 2552) ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลจากการศึกษาผลที่ได้ยอมรับสมมติฐาน แสดงให้เห็นว่าขนาดของบริษัทสามารถอธิบายถึงการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน โดยการเลือกปรับกำไรสะสมและไม่ปรับกำไรสะสมที่แตกต่างกันได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสิริยา สุขขา (2547) พบว่าบริษัทขนาดใหญ่และบริษัทขนาดเล็กเลือกใช้นโยบายการบัญชีในการตราค่าสินทรัพย์แตกต่างกัน วนิตา ประพันธ์ (2549) ขนาดของกิจการมีผลกระทบต่อ การเลือกนโยบายการบัญชี ดังนั้นขนาดของกิจการก็มีผลกระทบต่อ การเลือกนโยบายการบัญชีเกี่ยวกับการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่างกันั้นคือบริษัทขนาดใหญ่ขึ้นก็จะรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน โดยปรับกำไรสะสม

5. หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานมีผลกระทบต่อ การอธิบายราคาหลักทรัพย์ ผลจากการศึกษาผลที่ได้ยอมรับสมมติฐาน แสดงให้เห็นว่าหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน สามารถอธิบายถึงการเลือกถึงการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน โดยการ

เลือกปรับกำไรสะสมและไม่ปรับกำไรสะสมที่แตกต่างกันได้ ซึ่งสอดคล้องกับสอดคล้องกับงานวิจัยของ Francis and Schipper (1999) พบว่ามูลค่าตามบัญชีและกำไรทางบัญชีสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงราคาตลาดของหลักทรัพย์ได้เพิ่มขึ้น และจากการศึกษาของ วรศักดิ์ ทุมมานนท์ (2550) ศึกษาผลกระทบที่มีต่อบริษัทจดทะเบียน หากมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายบัญชีเกี่ยวกับการบันทึกเงินลงทุนในบริษัทย่อยและบริษัทร่วมในงบการเงิน เฉพาะกิจการจากวิธีส่วนได้เสียเป็นวิธีราคาทุน ผลจากการศึกษา พบว่าการใช้มาตรฐานการบัญชีเมื่อมีการเปลี่ยนวิธีการบันทึกบัญชีทำให้มีผลกระทบต่อกำไร (ขาดทุน) สุทธิของกิจการในการศึกษาครั้งนี้เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐาน พบว่าความสามารถในการอธิบายราคาหลักทรัพย์ของกำไร มีความสัมพันธ์กับการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อทางเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน ในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมและนำมาเปรียบเทียบกัน
2. ควรทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อทางเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน โดยศึกษาจากงบการเงินแบบแยก
3. ศึกษาว่ามีปัจจัยอื่นที่คาดว่าจะมีผลต่อการเลือกนโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน เช่น อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานต่อส่วนของผู้ถือหุ้น หรือศึกษาเพิ่มเติมจากงานวิจัยในต่างประเทศ เพื่อดูว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ยังมิได้นำมาศึกษาในครั้งนี้
4. นำวิธีการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ไปศึกษากับบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ใหม่ (Market for Alternative Investment) และบริษัทที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2546). *การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ชรรรมสาร.
- _____. (2548). *การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ชรรรมสาร.
- กนกพร นาคทับที. (2543). *ความสามารถในการอธิบายราคาหลักทรัพย์ระหว่างรายได้ กำไรทางบัญชีและกระแสเงินสด: การศึกษาในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เกศกนก ใจกระจ่าง. (2548). *ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงทางการบัญชีที่เกี่ยวข้องกับค่าตอบแทนและโครงสร้างความเป็นเจ้าของของคณะกรรมการบริษัทกับผลการดำเนินงานทางการเงินของบริษัทที่ไม่ใช่สถาบันทางการเงินในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต, สาขาการบัญชี, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐวุฒิ ตันติเศรษฐ. (2547). *การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกนโยบายการบัญชีในการประเมินราคาหลักทรัพย์ประเภทที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใหม่ กรณีศึกษาบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต, สาขาการบัญชี, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2545). *สถิติสำคัญประจำเดือน*. *วารสารตลาดหลักทรัพย์*, 23, 5-8
- _____. (2548). *รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. วันที่ค้นข้อมูล 18 มีนาคม 2555, เข้าถึงได้จาก <http://www.set.or.th>
- นันทนวล วิเศษสรรพ. (2554). *การทบทวนวรรณกรรมการวิจัยเชิงประจักษ์เกี่ยวกับทางเลือกทางการบัญชี*. วันที่ค้นข้อมูล 5 กุมภาพันธ์ 2555, เข้าถึงได้จาก <http://www.rsu.ac.th/acc>
- ปัญญา สัมฤทธิ์ประดิษฐ์. (2545). *การศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสามารถของกำไรทางบัญชีและมูลค่าตามบัญชีในการใช้อธิบายราคาหลักทรัพย์หุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต, สาขาการบัญชี, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พรรณนิภา รอดวรรณะ. (2539). ผลกระทบต่อการตอบสนองในตลาดของมาตรการการเปลี่ยนแปลงการบัญชีเงินลงทุนในหุ้นทุนจากวิธีราคาทุนเป็นวิธีส่วนได้เสีย: การศึกษาเชิงประจักษ์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. คุยฎีนิพนธ์บัญชี คุยฎีบัณฑิต, สาขาการบัญชี, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เมธากุล เกียรติกระจาย และศิลปพร ศรีจันเพชร. (2546). ทฤษฎีการบัญชี (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: อักษรสยามการพิมพ์.
- วันเพ็ญ วาดเขียน. (2547). การตกแต่งตัวเลขทางบัญชีโดยการตีราคาสินทรัพย์เพิ่ม: หลักฐานเชิงประจักษ์จากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. งานนิพนธ์บัญชี มหาบัณฑิต, สาขาการบัญชี, คณะการจัดการและการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วนิดา ประพันธ์. (2549). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชีการบันทึกต้นทุนการกู้ยืม และผลกระทบของนโยบายบัญชีต่ออัตราส่วนการทำกำไร. งานนิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต, สาขาการบัญชี, คณะการจัดการและการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรศักดิ์ ทูมมนานนท์. (2550). ผลกระทบที่มีต่อบริษัทจดทะเบียนหากมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีเกี่ยวกับการบันทึกเงินลงทุนในบริษัทย่อย และบริษัทร่วมในงบการเงินเฉพาะกิจการจากวิธีส่วนได้เสียเป็นวิธีราคาทุน. วารสารจุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์, 29(112), 33-62.
- ศศิชา เชื้อวชาญพิพัฒน์. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นกับมูลค่าหุ้นของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต, สาขาการบัญชี, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศศิธร พับจันทร์. (2553). ประโยชน์ของข้อมูลทางบัญชีจากการเลือกใช้นโยบายบัญชีการบันทึกต้นทุนการกู้ยืม: กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. งานนิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต, สาขาการบัญชี, คณะการจัดการและการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศศิวิมล มีอำพล. (2547). ทฤษฎีการบัญชี. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อินโฟไมนิ่ง.
- ศิลปพร ศรีจันเพชร และนิพันธ์ หิ้น โชคชัยชนะ. (2549). คู่มือสอบ CPA. กรุงเทพฯ: ทีพีเอ็นเพรส.
- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. (2552). มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 8 (ปรับปรุง พ.ศ. 2552) วันที่ค้นข้อมูล 15 กุมภาพันธ์ 2555, เข้าถึงได้จาก <http://www.fap.or.th>
- สำนักมาตรฐานด้านการบัญชีภาครัฐ. (2548). หลักการนโยบายการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ 2. กรุงเทพฯ: กระทรวงการคลัง.

- สิริยา สุขขา. (2547). นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. งานนิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต, สาขาการบัญชี, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- หนึ่งฤทัย นครพิน. (2548). ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการบริหารในการรับรู้การด้อยค่าของบริษัทที่ไม่ใช่สถาบันการเงินในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต, สาขาการบัญชี, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมร ทรัพย์ทวีกุล. (2542). การเปลี่ยนแปลงการจ่ายเงินปันผลกับความสามารถในการทำกำไรในอนาคตของบริษัทก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ พ.ศ. 2540. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต, สาขาการบัญชี, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชลี พิทักษ์เสมอกุล. (2547). ความสามารถในการอธิบายราคาหลักทรัพย์ด้วยองค์ประกอบของมูลค่าตามบัญชีและองค์ประกอบของกำไรทางบัญชีบนกระดานต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. งานนิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต, สาขาการบัญชี, คณะการจัดการและการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Easton, P. D. (1999). Security returns and the value relevance of accounting data. *Accounting Horizons*, 339-412.
- Elliott, B., Elliott, J. (2002). *Financial Accounting and Reporting*. London: Pearson Education.
- Fama, E. F. (1970). Efficient capital market: A review of theory and empirical work. *Journal of Finance*, 25(2), 383-417.
- Fasshauer, J. D. (2008). Adoption of IAS 19R by Europe's premier listed companies: Corridor approach versus full recognition summary of an ACCA research monograph. *Journal of International Accounting Auditing & Taxation*, 17(2), 113-122.
- Feltham, G. A., & Ohlson, J. A. (1995). Valuation and clean surplus accounting for operating and financial activities. *Contemporary Accounting Research*, 11(2), 689-731.
- Francis, J., & Schipper, K. (1999). Have financial statement lost their value relevance. *Journal of Accounting Research*, 37(2), 319-352.
- Mukherjee, A., & Hanif, M. (2003). *Modern Accountancy*. New Delhi: McGraw-Hill.
- Nissim, D., & Ziv, A. (2001). Dividend changes and future profitability. *Journal of Finance*, 56(6), 2111-2133.
- Skinner, D. J. (2004). *What Do Dividends Tell Us About Earnings Quality*. Retrieve September, 25, from <http://link.springer.com/content/pdf/10.1007/s11142-009-9113-8>

Watts, R. L., & Zimmerman, J. L. (1986). *Positive Accounting Theory*. New York: Prentice Hall.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย
จำนวนทั้งสิ้น จำนวน 346 บริษัท ซึ่งมีรายชื่อดังนี้

1. กลุ่มบริษัทที่เลือกใช้ในโยบายการบัญชีในการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน
ปรับกำไรสะสม จำนวน 284 บริษัท ดังนี้

ลำดับที่	ชื่อย่อ	รายชื่อบริษัท
1	A	บริษัท อารียา พรอพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)
2	ADVANC	บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)
3	AH	บริษัท อาปิโก ไฮเทค จำกัด (มหาชน)
4	AHC	บริษัท โรงพยาบาลเอกชล จำกัด (มหาชน)
5	AIT	บริษัท แอ็ดวานซ์ อินฟอร์เมชั่น เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)
6	AJ	บริษัท เอ.เจ.พลาสติก จำกัด (มหาชน)
7	AMANAH	บริษัท อะมานะฮ์ ลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน)
8	AMC	บริษัท เอเชีย เมทัล จำกัด (มหาชน)
9	AP	บริษัทเอเชียเน็ทหรือเพอร์ตี ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
10	APRINT	บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
11	APURE	บริษัท อกริเพียว โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)
12	APX	บริษัท เอเพ็กซ์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
13	ASIA	บริษัท เอเชียไฮเต็ล จำกัด (มหาชน)
14	ASIAN	บริษัท ห้องเย็นเอเชียเน็ท ซิฟู๊ด จำกัด (มหาชน)
15	ASK	บริษัท เอเชียเสริมกิจลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน)
16	ASP	บริษัทหลักทรัพย์ เอเชีย พลัส จำกัด (มหาชน)
17	BAVS	บริษัท บริการเชื้อเพลิงการบินกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
18	BAY	ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)
19	BCP	บริษัท บางจากปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)
20	BEC	บริษัท บีอีซี เวิลด์ จำกัด (มหาชน)

ลำดับที่	ชื่อย่อ	รายชื่อบริษัท
21	BECL	บริษัท ทางด่วนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
22	BFH	บริษัท กรุงเทพอุตสาหกรรม จำกัด(มหาชน)
23	BFIT	บริษัทเงินทุน กรุงเทพธนาทร จำกัด (มหาชน)
24	BH	บริษัท โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ จำกัด (มหาชน)
25	BIGC	บริษัท บิ๊กซี ซูเปอร์เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)
26	BJC	บริษัท เบอร์ลี่ ยุคเกอร์ จำกัด (มหาชน)
27	BKI	บริษัท กรุงเทพประกันภัย จำกัด (มหาชน)
28	BNC	บริษัท บางกอกไนลอน จำกัด (มหาชน)
29	BRC	บริษัท บางกอกเรียลเบอร์ จำกัด (มหาชน)
30	BROCK	บริษัท บ้านร็อคการ์ดเดิน จำกัด (มหาชน)
31	BSBM	บริษัท บางสะพานบาร์มิล จำกัด (มหาชน)
32	BTC	บริษัท บางปะกง เทอร์มินอล จำกัด (มหาชน)
33	BTNC	บริษัท บุตคินิวซีตี้ จำกัด (มหาชน)
34	CAWOW	บริษัท แคลิฟอร์เนีย ว้าว เอ็กซ์พีเรียนซ์ จำกัด (มหาชน)
35	CCET	บริษัท แคล-คอมพ์ อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
36	CEN	บริษัท แคปิตอล เอ็นจิเนียริง เน็ดเวิร์ค จำกัด (มหาชน)
37	CENTEL	บริษัท โรงแรมเซ็นทรัลพลาซา จำกัด (มหาชน)
38	CHOTI	บริษัท ห้องเย็นโชติวัฒน์หาดใหญ่ จำกัด (มหาชน)
39	CI	บริษัท ชาญอิสสระ ดีเวล็อปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
40	CIMBT	ธนาคาร ซีไอเอ็มบี ไทย จำกัด (มหาชน)
41	CM	บริษัท เชียงใหม่โพรเซ่นฟู๊ดส์ จำกัด(มหาชน)
42	CMR	บริษัท เชียงใหม่รามธุรกิจการแพทย์ จำกัด (มหาชน)
43	CPI	บริษัท ชุมพรอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม จำกัด (มหาชน)
44	CPL	บริษัท ซี.พี.แอล.กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
45	CPN	บริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน)
46	CRARAN	บริษัท จรัญประกันภัย จำกัด (มหาชน)

ลำดับที่	ชื่อย่อ	รายชื่อบริษัท
47	CSC	บริษัท ฝาจีบ จำกัด (มหาชน) SET
48	CSL	บริษัท ซีเอส ล็อกอินโฟ จำกัด (มหาชน)
49	CSP	บริษัท ซีเอสพี สติลเซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)
50	CWT	บริษัท ชัยวัฒนา แทนเนอรี่ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
51	DCC	บริษัท ไดนาสตีเซรามิค จำกัด (มหาชน)
52	DCON	บริษัท ดีคอน โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)
53	DELTA	บริษัท เดลต้า อีเลคโทรนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
54	DEMCO	บริษัท เด็มโก้ จำกัด (มหาชน)
55	DRT	บริษัท ผลิตภัณฑ์ตราเพชร จำกัด (มหาชน)
56	DSGT	บริษัท ดีเอสจี อินเทอร์เน็ต เนชั่นแนล (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
57	DTC	บริษัท ดุสิตธานี จำกัด (มหาชน)
58	DTCI	บริษัท ดี.ที.ซี.อินเตอร์สตีส์ จำกัด (มหาชน)
59	EASTW	บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน)
60	ECL	บริษัท ตะวันออกพาณิชย์ลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน)
61	EE	บริษัท อีเทอเนล เอนเนอจี จำกัด (มหาชน)
62	EGCO	บริษัท ผลิตไฟฟ้า จำกัด (มหาชน)
63	EIC	บริษัท อุตสาหกรรม อีเล็คโทรนิคส์ จำกัด (มหาชน)
64	ERW	บริษัท ดี เอราวัณ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
65	ESTAR	บริษัท อีสเทอร์น สตาร์ เรียล เอสเตท จำกัด (มหาชน)
66	EVER	บริษัท เอเวอร์แลนด์ จำกัด (มหาชน)
67	F&D	บริษัท ฟู้ดแอนด์ดริงส์ จำกัด (มหาชน)
68	FMT	บริษัท ฟรุ๊กาวา เมททัล (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน) SET
69	FNS	บริษัท ฟินันซ่า จำกัด (มหาชน)
70	FORTH	บริษัท ฟอรัท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
71	FSS	บริษัท หลักทรัพย์ ฟินันเซีย ไชรัส จำกัด (มหาชน)

ลำดับที่	ชื่อย่อ	รายชื่อบริษัท
72	GEN	บริษัท เจนเนอรัล เอนจิเนียริง จำกัด (มหาชน)
73	GENCO	บริษัทบริหารและพัฒนาเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จำกัด(มหาชน)
74	GFPT	บริษัท จีเอฟพีที จำกัด (มหาชน)
75	GLAND	บริษัท แกรนด์ คาแนล แลนด์ จำกัด (มหาชน)
76	GLOW	บริษัท โกลว์ พลังงาน จำกัด (มหาชน)
77	GOLD	บริษัท แผ่นดินทอง พร็อพเพอร์ตี้ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
78	GRAMMY	บริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด (มหาชน)
79	GRAND	บริษัท แกรนด์ แอสเสท โฮเทลส์ แอนด์ พรอพเพอร์ตี้ จำกัด(มหาชน)
80	HANA	บริษัท ฮานา ไมโครอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน)
81	HEMRAJ	บริษัท เหมราชพัฒนาที่ดิน จำกัด (มหาชน)
82	HFT	บริษัท ฮัฟฟิง รัมเบอร์ (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)
83	HMPRO	บริษัท โฮม โปรดักส์ เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)
84	HTC	บริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน)
85	ICC	บริษัท ไอ.ซี.ซี. อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)
86	IEC	บริษัท อินเตอร์เนชั่นเนลเอนจิเนียริง จำกัด (มหาชน)
87	IFEC	บริษัท อินเตอร์ ฟาร์อีสท์ วิศวกรรม จำกัด (มหาชน)
88	IHL	บริษัท อินเตอร์ไฮด์ จำกัด (มหาชน)
89	INET	บริษัท อินเทอร์เน็ตประเทศไทย จำกัด (มหาชน)
90	INSURE	บริษัท อินทรประกันภัย จำกัด (มหาชน)
91	INTUCH	บริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
92	IRPC	บริษัท ไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน)
93	IT	บริษัท ไอที ซิตี จำกัด (มหาชน)
94	ITD	บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
95	JAS	บริษัท จัสมิน อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)
96	JCT	บริษัท แจ็กเจ็ทอุตสาหกรรม (ไทย) จำกัด (มหาชน)
97	JTS	บริษัท จัสมิน เทลคอม ซิสเต็มส์ จำกัด (มหาชน)

ลำดับที่	ชื่อย่อ	รายชื่อบริษัท
98	KBANK	ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)
99	KCE	บริษัท เคซีอี อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน)
100	KCE	บริษัท เค.ซี. พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)
101	KGI	บริษัทหลักทรัพย์ เคจีไอ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
102	KH	บริษัท บางกอก เซน ฮอสปิทอล จำกัด (มหาชน)
103	KK	ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)
104	KKC	บริษัท กุลชรเคอร์รี่ จำกัด (มหาชน)
105	KTB	ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)
106	KWH	บริษัท วิก แอนด์ ซุกกันด์ จำกัด (มหาชน)
107	LEE	บริษัท ลีพัฒนาผลิตภัณฑ์ จำกัด (มหาชน)
108	LH	บริษัท แลนด์แอนด์เฮาส์ จำกัด (มหาชน)
109	LIVE	บริษัทไลฟ์ อินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
110	LOXLEY	บริษัท ล็อกซ์เลย์ จำกัด (มหาชน)
111	LPN	บริษัท แอล.พี.เอ็น.ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
112	LRH	บริษัท ลาภานารีรีสอร์ท แอนด์ โฮเทล จำกัด (มหาชน)
113	MACO	บริษัท มาสเตอร์ แอด จำกัด (มหาชน)
114	MAJOR	บริษัท เมเจอร์ ซินีเพล็กซ์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
115	MALEE	บริษัท มาลีสามพราน จำกัด (มหาชน)
116	MARIN	บริษัท แมนดารีนิ โฮเต็ล จำกัด (มหาชน)
117	MATCH	บริษัท แม็ทชิง แม็กซิไมซ์ โซลูชั่น จำกัด (มหาชน)
118	MATI	บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน)
119	MAX	บริษัท แมกซ์ เมทัล คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
120	MCOT	บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)
121	MCS	บริษัท เอ็ม.ซี.เอส.สตีล จำกัด (มหาชน)
122	MFEC	บริษัท เอ็ม เอฟ อี ซี จำกัด (มหาชน)
123	MIDA	บริษัท ไมค้ำ แอสเซ็ท จำกัด (มหาชน)

ลำดับที่	ชื่อย่อ	รายชื่อบริษัท
124	MJD	บริษัท เมเจอร์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
125	MK	บริษัท มั่นคงเคหะการ จำกัด (มหาชน)
126	ML	บริษัท ไมค์ ลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน)
127	MLINK	บริษัท เอ็ม ลิงค์ เอเชีย คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
128	MODERN	บริษัท โมเดิร์นฟอรั่มกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
129	MPIC	บริษัท เอ็ม พิคเจอร์ส เอ็นเตอร์เทนเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
130	MSC	บริษัท เมโทรซิสเต็มส์คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
131	NCH	บริษัท เอ็น. ซี. เฮาส์ซิ่ง จำกัด (มหาชน)
132	NEW	บริษัท วัฒนาการแพทย์ จำกัด (มหาชน)
133	NIPPON	บริษัท นิปปอน แพ็ค(ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
134	NKI	บริษัท นวกิจประกันภัย จำกัด (มหาชน)
135	NMG	บริษัท เนชั่น มัลติมีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
136	NNCL	บริษัท นวนคร จำกัด (มหาชน)
137	NOBLE	บริษัท โนเบิล ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
138	N-PARK	บริษัท แนนเซอร์ล พาร์ค จำกัด(มหาชน)
139	NTV	บริษัท โรงพยาบาลนนทเวช จำกัด (มหาชน)
140	NUSA	บริษัท อังเปา แอสเสท จำกัด (มหาชน)
141	NWR	บริษัทเนาวรัตน์พัฒนาการ จำกัด (มหาชน)
142	OCC	บริษัท โอ ซี ซี จำกัด (มหาชน)
143	OGC	บริษัท โอเชียนกลาส จำกัด (มหาชน)
144	OISHI	บริษัท โออิชิ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
145	PAF	บริษัท แพนเอเชียฟู้ดแวร์ จำกัด (มหาชน)
146	PAP	บริษัท แปซิฟิกไพพ์ จำกัด (มหาชน)
147	PATO	บริษัท พาโตเคมีอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)
148	PB	บริษัท เพอร์ซิเดนท์ เบเกอร์รี่ จำกัด (มหาชน)
149	PERM	บริษัท เพ็มสินสตีลเว็คส์ จำกัด (มหาชน)

ลำดับที่	ชื่อย่อ	รายชื่อบริษัท
150	PG	บริษัท ประชาอากรณ จำกัด (มหาชน)
151	POMPUI	บริษัท ผลิตภัณฑ์อาหารกว้างไพศาล จำกัด (มหาชน)
152	POST	บริษัท โพสต์ พับลิชชิง จำกัด (มหาชน)
153	PPC	บริษัท แพ็คฟู้ด จำกัด (มหาชน)
154	PR	บริษัท เพอร์ซิเดนทีไรซ์โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)
155	PRANDA	บริษัท แพรนด้า จิวเวลรี่ จำกัด (มหาชน)
156	PRECHA	บริษัท ปริชากรู๊ป จำกัด (มหาชน)
157	PRO	บริษัท โปรเฟสชั่นแนล เวสต์ เทคโนโลยี (1999) จำกัด (มหาชน)
158	PSAAP	บริษัท ป้องทรัพย์ จำกัด (มหาชน)
159	PSL	บริษัท พีริเซียส ชิปปิง จำกัด (มหาชน)
160	PT	บริษัท พรีเมียร์ เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)
161	PTT	บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)
162	PTTEP	บริษัท ปตท.สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)
163	PYT	บริษัท ประสิทธิ์พัฒนา จำกัด (มหาชน)
164	Q-CON	บริษัท ควอลิตี้คอนสตรัคชั่น โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)
165	QH	บริษัท ควอลิตี้เฮาส์ จำกัด (มหาชน)
166	RAM	บริษัท โรงพยาบาลรามคำแหง จำกัด (มหาชน)
167	RATCH	บริษัท ผลิตไฟฟ้าราชบุรีโฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน)
168	RCI	บริษัท โรแยล ซีรามิก อุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)
169	ROBINS	บริษัท ห้างสรรพสินค้าโรบินสัน จำกัด (มหาชน)
170	ROCK	บริษัท ร็อกเวท จำกัด (มหาชน)
171	ROJNA	บริษัท สวนอุตสาหกรรมโรจนะ จำกัด (มหาชน)
172	RPC	บริษัท ระยองเพียวริฟายเออร์ จำกัด (มหาชน)
173	S&J	บ.เอส แอนด์ เจ อินเทอร์เน็ต เนชั่นแนล เอนเตอร์ไพรส์ จำกัด (มหาชน)
174	S&P	บริษัท เอส แอนด์ พี ซินดิเคท จำกัด (มหาชน)
175	SABINA	บริษัท ซาบีน่า จำกัด (มหาชน)

ลำดับที่	ชื่อย่อ	รายชื่อบริษัท
176	SAFARI	บริษัท ซาฟารีเวิลด์ จำกัด (มหาชน)
177	SAM	บริษัท สามชัย สติล อินดัสทรี จำกัด (มหาชน)
178	SAMART	บริษัท สามารถคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
179	SAMTEL	บริษัท สามารถเทลคอม จำกัด (มหาชน)
180	SAT	บริษัท สมบูรณ์ แอ็ควานซ์ เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)
181	SAUCE	บริษัท ไทยเทพรส จำกัด (มหาชน)
182	SAWANG	บริษัท สว่างเอ็กซ์พอร์ต จำกัด (มหาชน)
183	SC	บริษัท เอสซี แอสเสท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
184	SCBLIF	บริษัท ไทยพาณิชย์ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)
185	SCBLIF	ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
186	SCC	บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)
187	SCG	บริษัท สหโคเจน (ชลบุรี) จำกัด (มหาชน)
188	SCP	บริษัท ทักษิณคอนกรีต จำกัด (มหาชน)
189	SCSMG	บริษัท ไทยพาณิชย์สามัคคีประกันภัย จำกัด (มหาชน)
190	SEAFCO	บริษัท ซีฟโก้ จำกัด (มหาชน)
191	SE-ED	บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน)
192	SFP	บริษัท อาหารสยาม จำกัด (มหาชน)
193	SHANG	บริษัท แชนกรี-ลา โฮเต็ล จำกัด (มหาชน)
194	SIM	บริษัท สามารถ ไอ-โมบาย จำกัด (มหาชน)
195	SIRI	บริษัท แสนสิริ จำกัด (มหาชน)
196	SIS	บริษัท เอสไอเอส ดิสทริบิวชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
197	SITHAI	บริษัท ศรีไทยซูเปอร์แวร์ จำกัด (มหาชน)
198	SKR	บริษัท ศิครินทร์ จำกัด (มหาชน)
199	SMIT	บริษัท สหมิตรเครื่องกล จำกัด (มหาชน)
200	SOLAR	บริษัท โซลาร์ตรอน จำกัด (มหาชน)
201	SORKON	บริษัท ส. ขอนแก่นฟู๊ดส์ จำกัด (มหาชน)

ลำดับที่	ชื่อย่อ	รายชื่อบริษัท
202	SPALI	บริษัท สุภาลัย จำกัด (มหาชน)
203	SPC	บริษัท สหพัฒนพิบูล จำกัด (มหาชน)
204	SPG	บริษัท สยามภัณฑ์กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
205	SPI	บริษัท สหพัฒนาอินเตอร์โฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน)
206	SPPT	บริษัท ชิงเกิ้ล พอยท์ พาร์ท (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
207	SSC	บริษัท เสริมสุข จำกัด (มหาชน)
208	SSF	บริษัท สุรพลฟู๊ดส์ จำกัด (มหาชน)
209	SSI	บริษัท สหวิริยาสตีลอินดัสตรี จำกัด (มหาชน)
210	SST	บริษัท ทรัพย์ศรีไทย จำกัด (มหาชน)
211	STEC	บริษัท ชิโน-ไทย เอ็นจิเนียริงแอนด์คอนสตรัคชั่น จำกัด(มหาชน)
212	STHAI	บริษัท ชัน ไทยอุตสาหกรรมถุงมือยาง จำกัด (มหาชน)
213	STPI	บริษัท เอสทีพี แอนด์ ไอ จำกัด (มหาชน)
214	SUC	บริษัท สหยูเนี่ยน จำกัด (มหาชน)
215	SUPER	บริษัท ซุปเปอร์บล็อก จำกัด (มหาชน)
216	SUSCO	บริษัท ซัสโก้ จำกัด (มหาชน)
217	SVH	บริษัท สมิตีเวช จำกัด (มหาชน)
218	SVOA	บริษัท เอสวีโอเอ จำกัด (มหาชน)
219	SYNTEC	บริษัท ซินเท็ค คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)
220	TASCO	บริษัท ทิปโก้แอสฟัลท์ จำกัด (มหาชน)
221	TBSP	บริษัท ไทยบริติช ซีเคียวริตี้ พรินติ้ง จำกัด (มหาชน)
222	TC	บริษัท ทรอปิคอลแคนนิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
223	TCB	บริษัท ไทยคาร์บอนแบล็ค จำกัด (มหาชน)
224	TCJ	บริษัท ที.ซี.เจ.เอเชีย จำกัด (มหาชน)
225	TCMC	บริษัท อุตสาหกรรมพรมไทย จำกัด (มหาชน)
226	TCOAT	บริษัท อุตสาหกรรมผ้าเคลือบพลาสติกไทย จำกัด (มหาชน)
227	TEAM	บริษัท ทีมพีซีชั่น จำกัด (มหาชน)

ลำดับที่	ชื่อย่อ	รายชื่อบริษัท
228	TF	บริษัท ไทยเพรซิเดนท์ฟูดส์ จำกัด (มหาชน)
229	TGCI	บริษัท ไทย-เยอรมัน เซรามิก อินดัสทรี จำกัด (มหาชน)
230	TGPRO	บริษัท ไทย-เยอรมัน โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)
231	THANI	บริษัท ราชธานีลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน)
232	THCOM	บริษัท ไทยคม จำกัด (มหาชน)
233	THIP	บริษัท ทานตะวันอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)
234	THL	บริษัท ทุ่งคาฮาเบอร์ จำกัด (มหาชน)
235	TIC	บริษัท ไทยประกันภัย จำกัด (มหาชน)
236	TICON	บริษัท ไทคอน อินดัสเทรียล คอนเน็คชั่น จำกัด (มหาชน)
237	TIP	บริษัท ทิพยประกันภัย จำกัด (มหาชน)
238	TIPCO	บริษัท ทิปโก้ฟูดส์ จำกัด (มหาชน)
239	TK	บริษัท ฐิติกร จำกัด (มหาชน)
240	TKT	บริษัท ที.กรุงไทยอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)
241	TLUXE	บริษัท ไทยลักซ์ เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด (มหาชน)
242	TMB	ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)
243	TMT	บริษัท ค้าเหล็กไทย จำกัด (มหาชน)
244	TNITY	บริษัท ตรีนิษฐ์ วัฒนา จำกัด (มหาชน)
245	TNPC	บริษัท ไทยนามพลาสติกส์ จำกัด (มหาชน)
246	TOG	บริษัท ไทยออปติคอลล กิ๊ปป จำกัด (มหาชน)
247	TONHUA	บริษัท ตงฮัว คอมมูนิเคชั่นส์ จำกัด (มหาชน)
248	TOP	บริษัท ไทยออยล์ จำกัด (มหาชน)
249	TPA	บริษัท ไทยโพลิเอคริลิก จำกัด (มหาชน)
250	TPCORP	บริษัท เท็กซ์ไทล์เพรสทิจ จำกัด (มหาชน)
251	TPIPL	ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน)
252	TRU	บริษัท ไทยรุ่งยูเนี่ยนคาร์ จำกัด (มหาชน)

ลำดับที่	ชื่อย่อ	รายชื่อบริษัท
253	TRUBB	บริษัท ไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
254	TSC	บริษัท ไทยสตีลเคเบิ้ล จำกัด (มหาชน)
255	TSTE	บริษัท ไทยซูการ์ เทอร์มิเนล จำกัด (มหาชน)
256	TTI	บริษัท โรงงานผ้าไทย จำกัด (มหาชน)
257	TUCC	บริษัท ไทยยูนิคคอยล์เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)
258	TUF	บริษัท ไทยยูเนียน โฟรเซน โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)
259	TVI	บริษัท ประกันภัยไทยวิวัฒน์ จำกัด (มหาชน)
260	TVO	บริษัท น้ำมันพืชไทย จำกัด (มหาชน)
261	TWFP	บริษัท ไทยวาฟูดโปรดักส์ จำกัด (มหาชน)
262	TWP	บริษัท ไทยไวร์โปรดักท์ จำกัด (มหาชน)
263	TWZ	บริษัท ทีดับบลิวแซด คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
264	TYCN	บริษัท ไทยยูนิค เวลด์ไวร์ กรุ๊ป (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
265	TYM	บริษัท ไทยจ๊วนเมทัล จำกัด (มหาชน)
266	UMI	บริษัท สห โมเสคอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)
267	UNIQ	บริษัท ยูนิค เอ็นจิเนียริ่ง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)
268	UOBKH	บริษัท หลักทรัพย์ ยูโอบี เคย์เฮียน (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
269	UP	บริษัท ยูเนียนพลาสติก จำกัด (มหาชน)
270	UPF	บริษัท ยูเนียนไฟโอเนียร์ จำกัด (มหาชน)
271	US	บริษัท หลักทรัพย์ ยูไนเต็ด จำกัด (มหาชน)
272	UST	บริษัท ยูไนเต็ด แอสตาดาร์ด เทอร์มินัล จำกัด (มหาชน)
273	UT	บริษัท ยูเนียนอุตสาหกรรมสิ่งทอ จำกัด (มหาชน)
274	UTP	บริษัท ยูไนเต็ด เปเปอ์ จำกัด (มหาชน)
275	UV	บริษัท ยูนิ เวนเจอร์ จำกัด (มหาชน)
276	UVAN	บริษัท ยูนิวานิชน้ำมันปาล์ม จำกัด (มหาชน)
277	VARO	บริษัท วโรปกรณ์ จำกัด (มหาชน)

ลำดับที่	ชื่อย่อ	รายชื่อบริษัท
278	VIBHA	บริษัท โรงพยาบาลวิภาวดี จำกัด (มหาชน)
279	VNG	บริษัท วนชัย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
280	WACOAL	บริษัท ไทยวาโก้ จำกัด (มหาชน)
281	WG	บริษัท ไร่ท์กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
282	WORK	บริษัท เวิร์คพอยท์ เอ็นเทอร์เทนเมนท์ จำกัด (มหาชน)
283	YCI	บริษัท ขงไทย จำกัด (มหาชน)
284	ZMICO	บริษัทหลักทรัพย์ ซิมิโก้ จำกัด (มหาชน)

2. กลุ่มบริษัทที่เลือกใช้ในโยบายการบัญชีในการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน ไม่ปรับกำไรสะสม จำนวน 62 บริษัท ดังนี้

ลำดับที่	ชื่อย่อ	รายชื่อบริษัท
1	AKR	บริษัท เอกรัฐวิศวกรรม จำกัด (มหาชน)
2	KAMART	บริษัท คาร์มาร์ท จำกัด (มหาชน)
3	GJS	บริษัท จี เจ สตีล จำกัด (มหาชน)
4	TRS	บริษัท ตรังผลิตภัณฑ์อาหารทะเล จำกัด (มหาชน)
5	TKS	บริษัท ที.เค.เอส. เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)
6	CSR	บริษัท เทพธานีกรีฑา จำกัด (มหาชน)
7	NC	บริษัท นิวซีดี (กรุงเทพฯ) จำกัด (มหาชน)
8	P-FCB	บริษัท ประกิต โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)
9	PF	บริษัท ฟร็อมเพอร์ดี เพอร์เฟค จำกัด (มหาชน)
10	PLE	บริษัท เพาเวอร์ไลน์ เอ็นจิเนียริง จำกัด (มหาชน)
11	RASA	บริษัท รสา ฟร็อมเพอร์ดี ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)
12	RICH	บริษัท ริช เอเชีย สตีล จำกัด (มหาชน)
13	M-CHAI	บริษัท โรงพยาบาลมหาชัย จำกัด (มหาชน)
14	RCI	บริษัท โรแยล ซีรามิค อุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)
15	LANNA	บริษัท ลานนา รีซอร์สเซส จำกัด (มหาชน)

ลำดับที่	ชื่อย่อ	รายชื่อบริษัท
16	LST	บริษัท ลำสูง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
17	SMPC	บริษัท สหมิตรถังแก๊ส จำกัด (มหาชน)
18	ALUCON	บริษัท อลูคอน จำกัด (มหาชน)
19	EMC	บริษัท อีเอ็มซี จำกัด (มหาชน)
20	ASIMAR	บริษัท เอเชีย นามารีน เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)
21	NEP	บริษัท เอ็นอีพี อสังหาริมทรัพย์ และอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)
22	MDX	บริษัท เอ็ม ดี เอ็กซ์ จำกัด (มหาชน)
23	SNC	บริษัท เอส เอ็น ซี ฟอว์เมอร์ จำกัด (มหาชน)
24	MFC	บริษัท หลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน)
25	GL	บริษัท กรุ๊ปลีส์ จำกัด (มหาชน)
26	CPH	บริษัท คาสเซอรัฟิค โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)
27	KTP	บริษัท เคปเปล ไทย พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)
28	CTW	บริษัท จรุงไทยไวร์แอนด์เคเบิล จำกัด (มหาชน)
29	GSTEEL	บริษัท จี สตีล จำกัด (มหาชน)
30	CPALL	บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)
31	CFRESH	บริษัท ซีเฟรชอินดัสตรี จำกัด (มหาชน)
32	DRACO	บริษัท ดราก้อน ฟิชชี่ จำกัด (มหาชน)
33	TCC	บริษัท ไทย แคปปิตอล คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
34	TOPP	บริษัท ไทย โอ.พี.พี. จำกัด (มหาชน)
35	TCCC	บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน)
36	TPP	บริษัท ไทยบรรจุกภัณฑ์และการพิมพ์ จำกัด (มหาชน)
37	TFD	บริษัท ไทยพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)
38	TSI	บริษัท ไทยเศรษฐกิจประกันภัย จำกัด (มหาชน)
39	BUI	บริษัท บางกอกสหประกันภัย จำกัด (มหาชน)
40	PRIN	บริษัท ปริณศิริ จำกัด (มหาชน)
41	PAE	บริษัท พีเออี (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
42	POWER	บริษัท เพาเวอร์-พี จำกัด (มหาชน)

ลำดับที่	ชื่อย่อ	รายชื่อบริษัท
43	INOX	บริษัท โพลโค-ไทยน็อกซ์ จำกัด (มหาชน)
44	METRO	บริษัท เมโทรสตาร์ พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)
45	USC	บริษัท ยูนิเวอร์แซล สตาร์ช จำกัด (มหาชน)
46	BMCL	บริษัท รถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
47	KDH	บริษัท โรงพยาบาลกรุงธน จำกัด (มหาชน)
48	LL	บริษัท ลิฟวิ่งแลนด์ แคปปิตอล จำกัด (มหาชน)
49	WIN	บริษัท วินโคสท์ อินดัสเทรียล พาร์ค จำกัด (มหาชน)
50	WR	บริษัท วีริเทล จำกัด (มหาชน)
51	SPORT	บริษัท สยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด (มหาชน)
52	UPOIC	บริษัท สหอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม จำกัด (มหาชน)
53	SAMCO	บริษัท สัมมากร จำกัด (มหาชน)
54	SMK	บริษัท สิ้นมั่นคงประกันภัย จำกัด (มหาชน)
55	RS	บริษัท อาร์เอส จำกัด (มหาชน)
56	AS	บริษัท เอเชียซอฟต์แวร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
57	SPACK	บริษัท เอส. แพ็ค แอนด์ ฟร้นท์ จำกัด (มหาชน)
58	SVI	บริษัท เอสวีไอ จำกัด (มหาชน)
59	KMC	บริษัท กฤษดามหานคร จำกัด (มหาชน)
60	CNS	บริษัท หลักทรัพย์ โนมูระ พัฒนสิน จำกัด (มหาชน)
61	MBKET	บริษัท หลักทรัพย์ เมย์แบงก์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
62	OSK	บริษัท หลักทรัพย์ โอเอสเค (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)

ภาคผนวก ข

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

347696

ที่ ๑/๒๕๕๕

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาเค้าโครงวิทยานิพนธ์
เรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการใช้นโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินผลประโยชน์ของพนักงาน
ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ ๑๙ ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ชื่อ นายสมนึก เลิศแก้ว

หน่วยงานที่สังกัด นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา คณะการจัดการและการท่องเที่ยว

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า
เค้าโครงวิทยานิพนธ์ดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรี
ในความเป็นมนุษย์ ไม่มีการล่วงละเมิดสิทธิ สวัสดิภาพ และไม่ก่อให้เกิดภัยอันตรายแก่ตัวอย่างการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง
และผู้เข้าร่วมการวิจัย

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของเค้าโครงวิทยานิพนธ์ที่เสนอ ตั้งแต่วันที่ออกเอกสาร
รับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ฉบับนี้จนถึงวันที่ ๓๐ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ออกให้ ณ วันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ลงนาม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมนึก จริตควร)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

มหาวิทยาลัยบูรพา